

การศึกษาสาหร่ายและคุณภาพน้ำในคลองบางสองร้อย
อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

A STUDY OF FRESHWATER ALGAE AND WATER QUALITY
IN KHLONG BANGSONGROI POTHARAM DISTRICT
RATCHABURI PROVINCE

พรวล โคอศรี
FUNLOP KOTSRI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974-9546-20-2

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การศึกษาสาหร่ายและคุณภาพน้ำในคลองบางsongร้อย
อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

A STUDY OF FRESHWATER ALGAE AND WATER QUALITY
IN KHLONG BANGSONGROI PHOTHARAM DISTRICT
RATCHABURI PROVINCE

พรรลภ โคตรศรี

PUNLOP KOTSRI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974-9546-20-2

A STUDY OF FRESHWATER ALGAE AND WATER QUALITY
IN KHLONG BANGSONGROI POTHARAM DISTRICT
RATCHABURI PROVINCE

PUNLOP KOTSRI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN SCIENCE EDUCATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2002
ISBN 974-9546-20-2

COPYRIGHT 2002

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาสาหร่ายและคุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย อำเภोधงพรหม จังหวัดราชบุรี
นักศึกษา	พรรลภ โคตรศรี
รหัสประจำตัว	40064209
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การศึกษาวิทยาศาสตร์ (ชีววิทยา)
พ.ศ.	2545
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	รศ.มาลินี ตันตียมภรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้านอนุกรมวิธานและปริมาณของสาหร่ายที่แพร่กระจายในคลองบางสองร้อย และคุณภาพน้ำในคลองบางสองร้อย อำเภोधงพรหม จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ สาหร่ายน้ำจืดที่ลอยอิสระในน้ำและน้ำในคลองบางสองร้อย อำเภोधงพรหม จังหวัดราชบุรี เฉพาะในเขตอำเภोधงพรหม ระยะทางความยาวของคลองที่เก็บตัวอย่าง 1 กิโลเมตร โดยทำการเก็บตัวอย่างสาหร่ายและน้ำสลักกันตลอดสองฝั่งคลอง ระยะห่างแต่ละจุดประมาณ 100 เมตร รวม 10 จุด โดยนำตัวอย่างน้ำและสาหร่ายมาทำการวิเคราะห์ เดือนละครั้ง ตลอด 9 เดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2544 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ.2544

สถานที่วิเคราะห์

1. นำตัวอย่างสาหร่ายมาวิเคราะห์หาชนิดและปริมาณของสาหร่ายที่ห้องปฏิบัติการภาคชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 2. นำตัวอย่างน้ำมาวิเคราะห์หาค่า pH, DO, BOD ที่ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสียบริษัท โกลบอลยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง
 3. ความขุ่นของน้ำ, อุณหภูมิของน้ำวิเคราะห์ในขณะเก็บตัวอย่าง
- สรุปผลการวิจัย

พบสาหร่ายทั้งหมด 4 ติวชั้น 18 จินัส ได้แก่ Division Chlorophyta พบทั้งหมด 10 จินัสดังนี้ *Chlamydomonas* sp. ร้อยละ 33.33, *Chlorella* sp. ร้อยละ 38.15, *Costerium* sp. ร้อยละ 38.89, *Cosmarium* sp. ร้อยละ 32.22, *Desmidium* sp. ร้อยละ 31.11, *Roya* sp. ร้อยละ 21.11, *Scenedesmus* sp. ร้อยละ 37.78, *Spirogyra* sp. ร้อยละ 43.33, *Tetraedron* sp. ร้อยละ 19.63,

Volvox sp. ร้อยละ 42.22 Division Euglenophyta พบทั้งหมด 4 จี๊นส์ดังนี้ *Euglena* sp. ร้อยละ 43.33, *Lepocicclis* sp. ร้อยละ 24.81, *Phacus* sp. ร้อยละ 32.59, *Trachelomonas* sp. ร้อยละ 23.70 Division Chrysophyta พบทั้งหมด 3 จี๊นส์ดังนี้ *Cymbella* sp. ร้อยละ 27.41, *Mallomonas* sp. ร้อยละ 22.96, *Melosira* sp. ร้อยละ 48.86 Division Cyanophyta พบทั้งหมด 1 จี๊นส์ดังนี้ *Nostoc* sp. ร้อยละ 43.70

คุณภาพของน้ำสรุปได้ดังนี้ ความขุ่นของน้ำ 34.92 เซนติเมตร, อุณหภูมิของน้ำ 29.38 องศาเซลเซียส, ค่า DO 5.20 ppm., ค่า pH 7.53, ค่า BOD 4.72 ppm. สภาพของแหล่งน้ำเริ่มมีมลพิษเพียงเล็กน้อย แต่ยังมีคุณภาพดี

Thesis Title	A Study Of Freshwater Algae And Water Quality In Khlong Bangsongroi Photharam District Ratchaburi Province
Student	Mr. Punlop Kotsri
Student ID	40064209
Degree	Master Of Science
Programme	Science Education (Biology)
Year	2002
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Preeyaporn Wonganutaroot
Thesis Co-Advisor	Assoc. Prof. Malinee TanTriyaporn

ABSTRACT

The purposes of this study were : 1) to count on the species of algae in Bangsongroi Canal located in Amphur Photharam, Ratchaburi Province ; 2) to measure water quality of both sites by implication of algae as indicator. The samples were collected from fresh water algae which floated on the water and also the water from the canal. The collections had been made in each 100 metre along 1 kilometre on both sites of the canal, totally 10 places during January and September 2001. The following tasks had been done :

1. Identification and water analysis had been made at the laboratory of Applied Biology Department, Faculty of Science, King Mongkut's Institute of Technology.
2. Water analysis had been made to imply the pH, DO and BOD at wasted-water laboratory at Global Utility Service Company Limited at Industrial Complex Ladkrabang.
3. Turbidity and water temperature were analyzed while they were collected.

It was found that :

1. There were 18 genera of fresh water algae, 4 divisions including Chlorophyta, Euglenophyta, Chrysophyta and Cyanophyta. They were found 10 genera in Division Chlorophyta including *Chlamydomonas sp.* 33.33%, *Chlorella sp.* 38.15%, *Costerium sp.* 38.89%, *Cosmarium sp.* 32.22%, *Desmidium sp.* 31.11% *Roya sp.* 21.11% *Scenedesmus sp.* 37.78% *Spirogyra sp.* 43.33% *Tetraedron sp.* 19.63% and *Volvox sp.* 42.22%. In Division Euglenophyta, there were 4 genera comprising *Euglena sp.* 43.33%,

Lepocicclis sp. 24.81%, *Phacus sp.* 32.59% and *Trachelomonas sp.* 23.70%. There were 3 genera in Division Chrysophyta included *Cymbella sp.* 27.41%, *Mallomonas sp.* 22.96% and *Melosira sp.* 48.86%. Only one genus was found in Division Cyanophyta i.e. *Nostoc sp.* 43.70%.

2. The average of water quality during the time (January-September) could be concluded that : the turbidity was 34.92 centemetre, the water temperature was 29.38 °C, DO 5.20 ppm., pH 7.53 whereas the BOD was at 4.72 ppm.. Only a few division of fresh water could be implied to water quality.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ก็เพราะได้คำแนะนำจาก รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ และรศ.มาลินี ตันติยาภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ แนวทางการจัดทำวิทยานิพนธ์ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์วัฒนา ชูโชติ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำ การใช้เครื่องมือในการวิจัย ห้องปฏิบัติการภาควิชาชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ขอขอบพระคุณ ผศ.วันชัย สุทธิบุญ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำในการวิเคราะห์คุณภาพของน้ำ และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ คุณสมบัติ สิทธิโชคธรรม ผู้จัดการงานนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง บริษัท โกลบอลยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด ที่ให้ความอนุเคราะห์ใช้ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย ในการวิเคราะห์คุณภาพของน้ำทำให้การวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพสูงสุด

ขอขอบพระคุณ คุณอโนทัย บัวแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำและสาธิตการใช้เครื่องมือ ในการวิเคราะห์คุณภาพของน้ำ และเจ้าหน้าที่ในห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย บริษัท โกลบอลยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำทุกครั้งขณะทำการวิเคราะห์ ทำให้การวิจัยครั้งนี้มี ประสิทธิภาพดียิ่ง ขอขอบพระคุณอาจารย์รัตนา ชูลิติตาภรณ์ ที่ให้ความกรุณาในการแนะนำแปล บทคัดย่อ

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการพิเศษ ศรีทองใบ และครอบครัวที่ให้ความอนุเคราะห์ที่พักอาศัยขณะผู้วิจัยศึกษาระดับปริญญาโทปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ วิชาเอกชีววิทยา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในทุก ๆ ด้านด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่เป็นผลประโยชน์จากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ครู อาจารย์ทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง

พรวรรณ โคตรศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญรูป.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 อนุกรมวิธานของสาหร่ายน้ำจืด.....	8
2.2 ลักษณะทั่วไปของสาหร่าย.....	14
2.3 ชนิดของสาหร่าย.....	14
2.4 คุณภาพของน้ำ.....	36
2.5 คลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี.....	37
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 วิธีการเก็บตัวอย่าง.....	48
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4.1 อนุกรมวิธานและปริมาณสาหร่ายในคลองบางสองร้อย.....	55
4.2 คุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย.....	62
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	64
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	64
5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	64
5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
5.4 การดำเนินการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
5.5 สรุปผลการวิจัย.....	70
5.6 อภิปรายผล.....	71
5.7 สันฐานวิทยาของสาหร่ายที่พบ.....	73
5.8 ข้อเสนอแนะ.....	77
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	85
ประวัติผู้เขียน.....	115

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงคุณค่าทางอาหารของสาหร่ายเทา (<i>Spirogyra</i> sp.) ที่พบในบริเวณภาคเหนือของประเทศไทย.....	32
2.2 แสดงการสำรวจสาหร่ายในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2516-2517.....	42
2.3 แสดงการสำรวจสาหร่ายในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2517-2518.....	43
2.4 แสดงการสำรวจสาหร่ายในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2518-2520.....	44
2.5 แสดงการสำรวจสาหร่ายในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2521-2524.....	45
2.6 แสดงการสำรวจสาหร่ายในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2529.....	46
2.7 แสดงการสำรวจสาหร่ายในประเทศไทยระหว่างปี ค.ศ.1971-1974.....	47
4.1 แสดงชนิดและปริมาณของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย บริเวณจุดที่สำรวจ ทั้ง 10 จุด จุดละ 3 ซ้ำ ช่วงเวลา 9 เดือน (ม.ค.-ก.ย. 2544).....	59
4.2 แสดงผลการวิเคราะห์คุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย ช่วงเวลา 9 เดือน (ม.ค. - ก.ย. 2544).....	63
6.1 แสดงผลการวิเคราะห์ชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย (จันต/มิลลิเมตร) เดือนมกราคม 2544 วิเคราะห์ 3 ซ้ำ.....	86
6.2 แสดงผลการวิเคราะห์ชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย (จันต/มิลลิเมตร) เดือนกุมภาพันธ์ 2544 วิเคราะห์ 3 ซ้ำ.....	87
6.3 แสดงผลการวิเคราะห์ชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย (จันต/มิลลิเมตร) เดือนมีนาคม 2544 วิเคราะห์ 3 ซ้ำ.....	88
6.4 แสดงผลการวิเคราะห์ชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย (จันต/มิลลิเมตร) เดือนเมษายน 2544 วิเคราะห์ 3 ซ้ำ.....	89
6.5 แสดงผลการวิเคราะห์ชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย (จันต/มิลลิเมตร) เดือนพฤษภาคม 2544 วิเคราะห์ 3 ซ้ำ.....	90
6.6 แสดงผลการวิเคราะห์ชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย (จันต/มิลลิเมตร) เดือนมิถุนายน 2544 วิเคราะห์ 3 ซ้ำ.....	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
6.7 แสดงผลการวิเคราะห์ชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย (จันท์/มิลลิเมตร) เดือนกรกฎาคม 2544 วิเคราะห์ 3 ซ้ำ.....	92
6.8 แสดงผลการวิเคราะห์ชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย (จันท์/มิลลิเมตร) เดือนสิงหาคม 2544 วิเคราะห์ 3 ซ้ำ.....	93
6.9 แสดงผลการวิเคราะห์ชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย (จันท์/มิลลิเมตร) เดือนกันยายน 2544 วิเคราะห์ 3 ซ้ำ.....	94
6.10 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนมกราคม 2544.....	95
6.11 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนกุมภาพันธ์ 2544.....	96
6.12 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนมีนาคม 2544.....	97
6.13 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนเมษายน 2544.....	98
6.14 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนพฤษภาคม 2544.....	99
6.15 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนมิถุนายน 2544.....	100
6.16 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนกรกฎาคม 2544.....	101
6.17 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนสิงหาคม 2544.....	102
6.18 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนกันยายน 2544.....	103
6.19 แสดงการเจือจางน้ำตัวอย่างเพื่อหาค่า BOD.....	112

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1.1 แสดงแผนที่อำเภอโพธาราม.....	7
2.1 ก. <i>Chlamydomonas</i> (X 2250).....	16
ข. <i>Chlorococcum</i> (X 1500).....	16
ค. <i>Closterium</i> (X 250).....	16
ง. <i>Cosmarium</i> (X 880).....	16
2.2 ก. โคโลนีของ <i>Conium</i> (X 780).....	17
ข. <i>Volvox</i> (X 40).....	17
ค. <i>Pediastrum</i> (X 333).....	17
ง. <i>Scenedesmus</i> (X 770).....	17
จ. <i>Spirogyra</i> (X 2000).....	17
ฉ. <i>Ulothrix</i> (X 1000).....	17
2.3 ก. <i>Cladophora</i> (X 770).....	19
ข. <i>Oedogonium</i> (X 325).....	19
ค. <i>Monostroma</i> (X 1/3).....	19
ง. <i>Ulva</i> (X 1/4).....	19
2.4 ก. <i>Acaetabularia</i> (X 1/2).....	19
ข. <i>Codium</i> (X 1/2).....	19
ค. <i>Euglena</i> (X 2000).....	19
ง. <i>Phacus</i> (X 1000).....	19
จ. <i>Trachelomonas</i> (X 2000).....	19
2.5 ก. <i>Chara</i> (X 1/2).....	21
ข. <i>Nitella</i> (X 1/2).....	21
2.6 แสดงสหายน้ำตาลชนิดต่าง ๆ	23
2.7 แสดงไดอะตอมชนิดต่าง ๆ	24
2.8 แสดงเซลล์ของไดโนแฟลเจลเลตชนิดต่าง ๆ.....	26

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
2.9 ก. <i>Polysiphonia</i> (X 2).....	27
ข. <i>Porphyra</i> (X 0.18).....	27
2.10 สัตว์ส่วนของรายชื่อเอกสารเกี่ยวกับสาหร่ายในประเทศไทย.....	40
2.11 การจัดอันดับหน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทยที่มีผลงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ สาหร่าย 15 อันดับแรก.....	40
4.1 <i>Chlamydomonas</i> sp. X600.....	56
4.2 <i>Chlorella</i> sp. X1,000.....	56
4.3 <i>Clotarium</i> sp. X600.....	56
4.4 <i>Cosmarium</i> sp. X600.....	56
4.5 <i>Desmidium</i> sp. X600.....	56
4.6 <i>Roya</i> sp. X600.....	56
4.7 <i>Scenedesmus</i> sp. X600.....	57
4.8 <i>Spirogyra</i> sp. X600.....	57
4.9 <i>Tetraedron</i> sp. X600.....	57
4.10 <i>Volvox</i> sp. X600.....	57
4.11 <i>Euglena</i> sp. X600.....	57
4.12 <i>Lepocinclis</i> sp. X600.....	57
4.13 <i>Phacus</i> sp. X600.....	58
4.14 <i>Trachelomonas</i> sp. X600.....	58
4.15 <i>Cymbella</i> sp. X600.....	58
4.16 <i>Mallomonas</i> sp. X600.....	58
4.17 <i>Melosira</i> sp. X600.....	58
4.18 <i>Nostoc</i> sp. X600.....	58

สารบัญญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.19 กราฟแสดงชนิดและปริมาณของสาหร่ายในบริเวณคลองบางสองร้อย ช่วงเวลา 9 เดือน (ม.ค. – ก.ย. 2544).....	61
6.1 แสดงจุดเก็บตัวอย่างน้ำและสาหร่ายทั้ง 10 จุดบริเวณคลองบางสองร้อย ระยะเวลา 9 เดือน (ม.ค. – ก.ย. 2544).....	104
6.2 แสดงการวิเคราะห์หาชนิดของสาหร่าย ห้องปฏิบัติการ ภาควิชาชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	106
6.3 แสดงการวิเคราะห์หาค่า DO BOD ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย บริษัท โกลบอลยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง.....	107
6.4 แสดงการเขย่ากลับไปกลับมา 15-20 ครั้ง จนตะกอนละลายหมด.....	108
6.5 แสดงการตวงสารละลาย 201 มิลลิลิตรใช้แทนปริมาตรของตัวอย่างน้ำ.....	108
6.6 แสดงเครื่องมือเติมสารละลายแมงกานีสซัลเฟต สารละลายอัลคาไล-ไฮโดรไดด์-เอไซด์ (AIA) กรดซัลฟูริก ครั้งละ 1 มิลลิลิตร โดยผ่านคอขวดไป.....	109
6.7 แสดงการไทเทรตตัวอย่างน้ำกับสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟตเข้มข้น 0.025 นอร์มัล.....	109
6.8 แสดงตู้ Incubate และขวด BOD.....	110
6.9 แสดงการวิเคราะห์หาค่าความเป็นกรดต่าง ด้วยเครื่องมือ pH Meter Denrer Instrument (รุ่น Basic) ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย บริษัท โกลบอลยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง.....	110

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในธรรมชาติเรามักจะพบว่าสิ่งมีชีวิตหลายชนิดอาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่มของสิ่งมีชีวิต หรือเป็นสังคมของสิ่งมีชีวิตกระจายในแหล่งที่อยู่ต่างกัน กลุ่มของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ใน แหล่งที่อยู่ต่างกันนั้นมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทั้งในลักษณะพึ่งพาอาศัยกันในรูปแบบต่าง ๆ และการแก่งแย่งแข่งขันกันนั้นเป็นความสัมพันธ์ทางชีวภาพ นอกจากนี้กลุ่มสิ่งมีชีวิตยังมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของแหล่งที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นความสัมพันธ์กันในทางกายภาพ ได้แก่ ดิน น้ำ แร่ธาตุ แสงสว่าง และอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิต

สาหร่ายเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งในแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อ มนุษย์นานาประการ เช่น ใช้เป็นอาหารและเพิ่มคุณค่าทางอาหาร เพิ่มผลผลิตทางด้านเกษตร กรรม นำผลิตภัณฑ์จากสาหร่ายใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ใช้ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และ ในการศึกษาวิจัยในด้านอื่น ๆ การวิจัยเกี่ยวกับสาหร่ายจัดว่าเหมาะสมกับสภาวะการณปัจจุบัน ของประเทศไทย การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของสาหร่ายในประเทศไทย เปรียบเทียบกับพื้นที่ของ ประเทศไทยได้เริ่มขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ และพื้นที่ศึกษายังไม่มากและกว้างขวางพอ เมื่อเปรียบ เทียบกับพื้นที่ของประเทศไทยพบว่า พื้นที่ที่ยังไม่ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของสาหร่ายยังมีอีกมาก เพราะสภาพพื้นที่ของประเทศไทยแต่ละบริเวณมีลักษณะของระบบนิเวศที่แตกต่างกัน จึงควร ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยที่เกี่ยวกับสาหร่ายเพิ่มมากขึ้น ดังที่ อักษร ศรีเปล่ง ได้กล่าวไว้ว่า

สาหร่ายเป็นพืชที่มนุษย์รู้จักกันมาช้านานแล้ว แต่คนไทยยังนำมาใช้ประโยชน์กันน้อย มากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้มนุษย์ เห็นความสำคัญของสาหร่ายกันมากขึ้น จึงเป็นที่คาดหมายกันว่าในอนาคตอันใกล้จะมีการ พัฒนนำนำมาใช้ประโยชน์มากขึ้น สาหร่ายมีความสำคัญหลายประการ เช่น ใช้เป็นอาหาร ใช้ประโยชน์ทางด้านเกษตร ด้านการแพทย์ ด้านอุตสาหกรรม (อักษร ศรีเปล่ง. 2532 : 69-80)

อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เป็นแหล่งที่ควรศึกษาสาหร่ายเพราะมีแหล่งน้ำมากมาย ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่ของสาหร่าย คือสภาพภูมิประเทศตอนใต้เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำแม่กลองไหล ผ่านจากทางเหนือไปทางตะวันออก ทางตะวันตกมีภูเขา 10 ลูก และพื้นที่บริเวณใกล้เชิงเขามี คลองที่สำคัญ คือคลองบางสองร้อย มีความยาวประมาณ 10 กิโลเมตร กว้างประมาณ 50 เมตร เป็นคลองธรรมชาติไหลผ่าน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบ้านโป่ง อำเภอโพธาราม อำเภอเมือง (สำราญ อายวัฒน์ ฉ่างโน นฤมล วิบูลย์สุข. 2529 : 2) ปริมาณน้ำในคลองมีการเปลี่ยนแปลง

อยู่ตลอดเวลาในฤดูกาลต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อความสมดุลของแหล่งน้ำ ทำให้ลักษณะทางนิเวศวิทยาของสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำมีความแตกต่างกัน แต่เดิมคลองบางสองร้อยมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มาก เช่น พืชน้ำ สัตว์น้ำ นกน้ำ มีความสวยงามตามธรรมชาติ ซึ่งมีความสำคัญทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี มีคุณค่าทางด้านสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา ประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณรอบ ๆ มีอาชีพทางการประมงและการเกษตร และเป็นเส้นทางคมนาคม แต่ปัจจุบันนี้ความสมบูรณ์ของทรัพยากรในคลองลดลง โดยเฉพาะปลาพันธุ์ต่าง ๆ ลดลงอย่างมาก แสดงว่าสภาพแหล่งน้ำในคลองขาดความสมดุล ปัญหาดังกล่าวจะลดได้ถ้าเพิ่มปริมาณสาหร่ายน้ำจืดขนาดเล็กที่เรียกว่า แพลงก์ตอน (Plankton) เพราะแพลงก์ตอนพืชเป็นผู้ผลิตอาหารเบื้องต้น (Primary producer) ที่สำคัญของแหล่งน้ำคือเป็นอาหารของปลาและสัตว์น้ำต่าง ๆ ปัจจุบันมีการเลี้ยงสาหร่ายขนาดเล็กหลายชนิดเพื่อเป็นอาหารลูกกุ้ง ลูกหอย และลูกปลาวัยอ่อน (กาญจนภาชน์ ลีวมโนมนต์. 2527 : 40) ทำให้สัตว์น้ำดังกล่าวมีการเจริญเติบโต และมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นการลดปัญหาการประมงน้ำจืดได้

สาเหตุอีกประการหนึ่ง คือเกษตรกรและประชาชนที่อาศัยอยู่ริมฝั่งคลองทั้งของเสียจากกิจกรรมต่าง ๆ ลงในคลอง ซึ่งมีผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาชนิดและจำนวนของสาหร่ายและคุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย ซึ่งเป็นแนวทางในการจำแนกสาหร่ายที่เป็นดัชนีชี้สภาพของน้ำ และเท่าที่ผ่านมามีผู้ศึกษาเรื่องนี้ค่อนข้างน้อยจึงควรศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาด้านอนุกรมวิธาน และปริมาณของสาหร่ายที่แพร่กระจายอยู่ในแหล่งน้ำคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
- 1.2.2 เพื่อศึกษาคุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

- 1.3.1 ผู้วิจัยได้อาศัยกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับอนุกรมวิธานของสาหร่ายน้ำจืดของ G.W Prescott (Prescott. 1978 : 17-267) ได้จำแนกสาหร่ายน้ำจืด 6 Divisions ดังนี้

1. Division Chlorophyta (สาหร่ายสีเขียว) เจริญได้ดีทั้งในน้ำจืดและน้ำเค็ม สำหรับน้ำจืดทั่วไปพบตามแหล่งน้ำที่มีแสงสว่างส่องถึง พบบนต้นไม้และดินชื้น ๆ ก็ขึ้นได้ สาหร่ายสีเขียวมีความทนทานต่อสภาพมลพิษได้น้อยกว่าสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน

2. Division Euglenophyta (ยูกลีโนอยด์) สาหร่ายกลุ่มน้ำมีการแพร่กระจายมาก พบทั้งน้ำจืด น้ำเค็ม และน้ำกร่อย หรือตามที่ชื้นแฉะ แต่จะพบมากตามแหล่งน้ำจืดที่มีสารอินทรีย์และฟอสเฟตสูง

3. Division Chrysophyta (ไดอะตอม) พบในน้ำจืด น้ำเค็ม และน้ำกร่อย ส่วนมากชอบตามพื้นทรายน้ำใสสะอาดไหลเร็ว แต่ก็พบบางสกุลที่ทนต่อสภาพมลพิษได้

4. Division Pyrrophyta (ไฟโตแพลงก์ตอน) พบทั้งน้ำจืด น้ำเค็ม และน้ำกร่อย มีบางสกุลพบในแหล่งน้ำเสีย

5. Division Cyanophyta (สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน) พบได้ตามแหล่งน้ำจืดทั่วไป เช่น แม่น้ำ ลำคลอง หนองบึง แอ่งน้ำ ใต้ถุนบ้าน และแหล่งน้ำเสียต่าง ๆ โดยเฉพาะที่ซึ่งมีความเป็นด่างเล็กน้อย น้ำพุร้อน และสามารถทนต่อสภาพความแห้งแล้งได้ดี จึงใช้ชนิดและปริมาณของสาหร่ายชนิดนี้ชี้คุณภาพของน้ำได้

6. Division Rhodophyta (สาหร่ายสีแดง) พบทั้งในน้ำจืดและน้ำเค็ม บางชนิดมีขนาดใหญ่มองเห็นด้วยตาเปล่า ลักษณะที่คล้ายสาหร่ายน้ำจืดไม่พบในธารน้ำที่ค่อนข้างเย็น

1.3.2 ผู้วิจัยได้อาศัยกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพน้ำดังนี้

1. ความขุ่นของน้ำ (Turbidity) หมายถึง ความสามารถของแสงที่ส่องผ่านสารแขวนลอยในน้ำที่มีหน่วยวัดเป็นเซนติเมตร ถ้าแสงส่องผ่านสารแขวนลอยในน้ำได้ลึกเท่าใด จะทำให้ออกซิเจนละลายในน้ำมากเท่านั้น เนื่องจากแสงเป็นพลังงานที่ช่วยให้พืชในน้ำปล่อยออกซิเจนออกมา ทำให้น้ำในแหล่งน้ำนั้นมีคุณภาพดี (ธีรพันธ์ ภูคาสวรรค์. 2523 : 156)

2. อุณหภูมิของน้ำ (Temperature) มีความสำคัญต่อการเพิ่มหรือลดอัตราการเจริญเติบโตของสาหร่าย (Smith. 1950 : 718) เช่น ที่อุณหภูมิ 20-28 องศาเซลเซียสมีไดอะตอมมากที่สุด ที่อุณหภูมิ 30-35 องศาเซลเซียสจะมีสาหร่ายสีเขียวมากที่สุด และที่อุณหภูมิ 35-45 องศาเซลเซียสจะมีสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินมากที่สุด (Welch. 1952 : 471)

3. ปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำ (Dissolved Oxygen) ปริมาณออกซิเจนที่ละลายอยู่จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความเร็วของกระแสน้ำ อุณหภูมิของน้ำ และอัตราการหายใจของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำนั้น (Maitland. 1978 : 243) ตามปกติออกซิเจนที่เกิดจากการสังเคราะห์แสงของพืชในน้ำเกิดขึ้นประมาณ 10 เท่าของสิ่งมีชีวิตในน้ำที่หายใจ ซึ่งนับว่าปริมาณแพลงก์ตอนพืชมีส่วนสำคัญในการผลิตออกซิเจน (Shirota. 1966 : 462)

ซึ่งตามปกติน้ำในธรรมชาติจะมีออกซิเจนละลายอยู่ประมาณ 8 ppm. ถ้าวัด DO ในแหล่งน้ำใด ๆ ได้ต่ำกว่า 3 ppm. ถือว่าเป็นน้ำเสีย

4. ความเป็นกรดต่าง (pH) ตามปกติแหล่งน้ำตามธรรมชาติมีค่าความเป็นกรดต่างอยู่ระหว่าง 5-9 (EPA. 1973 : 125) ถ้าความเป็นกรดต่างของน้ำในช่วง 7.00-8.30 สิ่งมีชีวิตในน้ำจะเจริญเติบโตได้ดี (Pinkayan. 1978 : 10-19) สาหร่ายชนิดต่าง ๆ สามารถเจริญเติบโตได้ดีในช่วงความเป็นกรดต่างต่างกัน เช่น *Euglena sp.* มีความสามารถทนต่อสภาวะของน้ำที่มีความเป็นกรดต่างอยู่ระหว่าง 3-5 ได้ (Round. 1973 : 278)

5. ปริมาณออกซิเจนที่แบคทีเรียใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ชนิดที่ย่อยสลายได้ในสภาวะที่มีออกซิเจน BOD (Biochemical Oxygen Demand) ค่า BOD สามารถบอกความสกปรกของแหล่งน้ำได้ นอกจากนี้ยังใช้เพื่อการออกแบบในการกำจัดน้ำเสียด้วย โดยถือว่าน้ำที่มีค่า BOD ประมาณ 1-3 ppm. เป็นน้ำสะอาด ถ้ามีค่า BOD ถึง 5 ppm. ถือว่าน้ำเริ่มสกปรก และถ้ามีค่า BOD สูงถึง 100 ppm. จัดว่าเป็นน้ำเสีย (ฝ่ายคุณภาพน้ำ กองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. 2534 : 12)

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาเฉพาะสาหร่ายในพื้นที่อำเภอโพธาราม ระยะความยาวของคลอง 1 กิโลเมตร จุดเก็บตัวอย่างที่ 1 เริ่มตั้งแต่หมู่บ้านโคกทอง หมู่ที่ 1 ตำบลเตาปูน ถึงจุดเก็บตัวอย่างที่ 10 หมู่บ้านเกาะตาปิ่น หมู่ที่ 1 ตำบลธรรมเสน

2. ศึกษาสาหร่ายในด้านอนุกรมวิธานโดยจำแนกหมวดหมู่ระดับ Division ถึงระดับ Genus

3. ศึกษาคุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย

1. ความขุ่นของน้ำ (Turbidity)
2. อุณหภูมิของน้ำ (Temperature)
3. ปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำ (DO)
4. ความเป็นกรดต่าง (pH)
5. ปริมาณออกซิเจนที่แบคทีเรียใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ (BOD)

1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ชนิดและปริมาณของสาหร่ายที่แพร่กระจายในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

2. คุณภาพของน้ำบางประการในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. สาหร่าย หมายถึง สาหร่ายน้ำจืดที่ลอยอิสระในแหล่งน้ำคลองบางสองร้อย มีสารสีในการสังเคราะห์แสง อาจประกอบด้วยเซลล์เดียวหรือหลายเซลล์ก็ได้ มีทั้งหมด 6 Division คือ

1. Division Chlorophyta
2. Division Euglenophyta
3. Division Chrysophyta
4. Division Pyrrophyta
5. Division Cyanophyta
6. Division Rhodophyta

2. อนุกรมวิธาน หมายถึง การศึกษาการจัดหมวดหมู่ของสาหร่ายน้ำจืด ในคลองบางสองร้อย ตั้งแต่ระดับ Division ถึง Genus

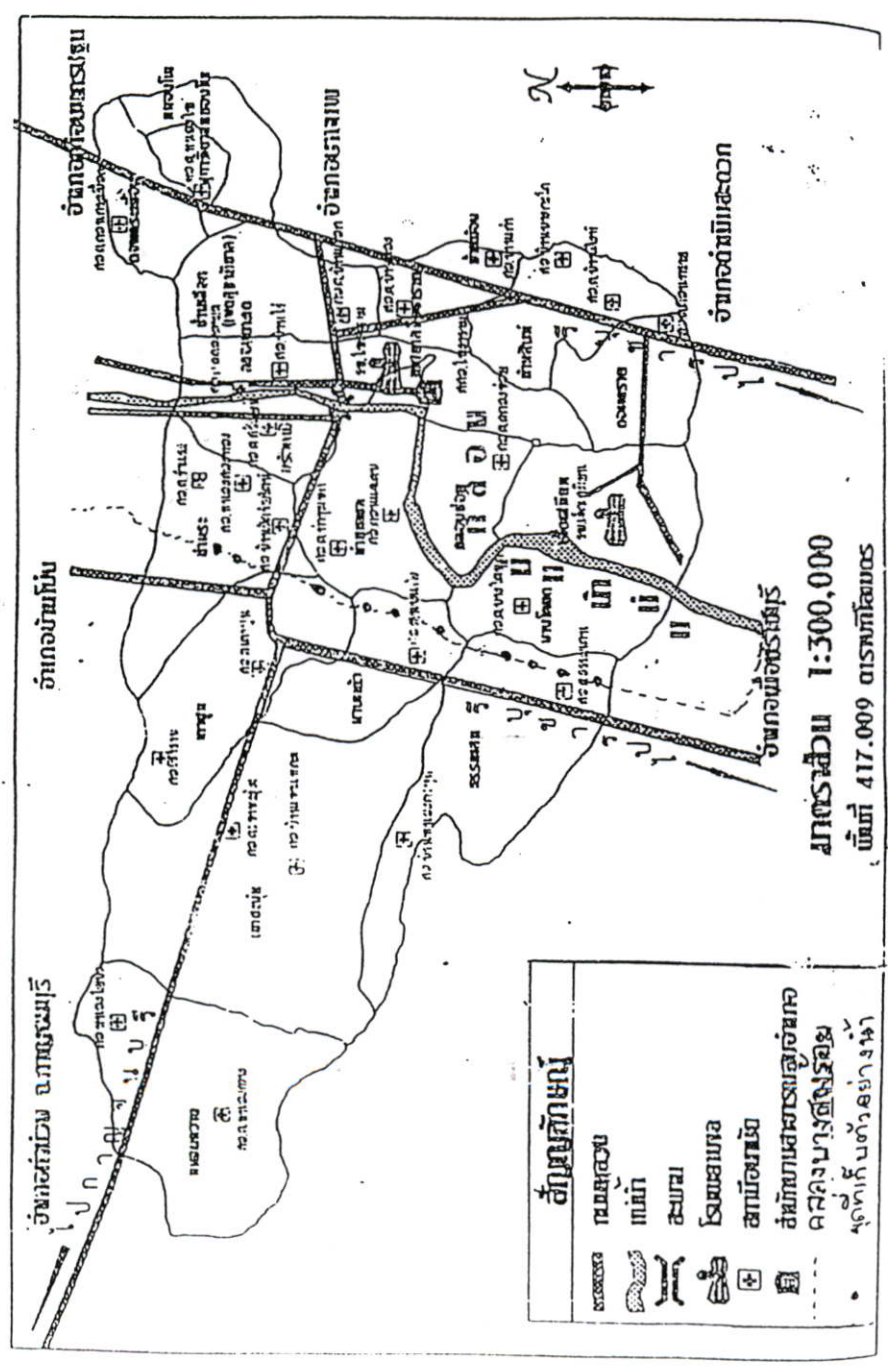
3. คุณภาพของน้ำ หมายถึง มาตรฐานการจัดแบ่งประเภทของน้ำ ซึ่งทำการวิเคราะห์เรื่องต่อไปนี้

1. ความขุ่นของน้ำ (Turbidity)
2. อุณหภูมิของน้ำ (Temperature)
3. ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (DO)
4. ความเป็นกรดต่าง (pH)
5. ปริมาณออกซิเจนที่แบคทีเรียใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ (BOD)

4. คลองบางสองร้อย เป็นคลองธรรมชาติ ไหลผ่านตำบลหนองปลาหมอ อำเภอบ้านโป่ง ตำบลเตาปูน ตำบลท่าชุมพล ตำบลนางแก้ว ตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม ตำบลเขาแร้ง อำเภอเมือง และไหลลงแม่น้ำแม่กลอง ที่ตำบลหุดุมดิน อำเภอเมืองราชบุรี ระยะทางของความยาวประมาณ 10 กิโลเมตร กว้างประมาณ 50 เมตร แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะวิจัยเฉพาะบริเวณที่ไหลผ่านอำเภอโพธารามเท่านั้น แบ่งเป็นสี่ตำบลคือ ตำบลเตาปูน ตำบลท่าชุมพล ตำบลนางแก้ว ตำบลธรรมเสน ตามแผนที่ที่แนบมาท้ายบทที่ 1

5. ระยะทางที่ศึกษาตัวอย่างสาหร่าย หมายถึง ระยะทางของคลองบางสองร้อยที่เก็บตัวอย่างมาศึกษา 1 กิโลเมตร เริ่มตั้งแต่ตำบลเตาปูนถึงตำบลธรรมเสน โดยศึกษาทั้งหมด 10 จุด ดังนี้

- จุดที่ 1 บ้านโคกทอง หมู่ที่ 1 ตำบลเตาปูน
- จุดที่ 2 บ้านท่าชุมพล หมู่ที่ 9 ตำบลท่าชุมพล
- จุดที่ 3 บ้านดอนแฉลบ หมู่ที่ 9 ตำบลท่าชุมพล
- จุดที่ 4 บ้านเขาดิน หมู่ที่ 1 ตำบลนางแก้ว
- จุดที่ 5 บ้านโรงนาท หมู่ที่ 1 ตำบลนางแก้ว
- จุดที่ 6 บ้านโรงนาท หมู่ที่ 3 ตำบลนางแก้ว
- จุดที่ 7 บ้านเกาะแก้ว หมู่ที่ 9 ตำบลธรรมเสน
- จุดที่ 8 บ้านเตาอิฐ หมู่ที่ 2 ตำบลธรรมเสน
- จุดที่ 9 บ้านวังกะทะ หมู่ที่ 1 ตำบลธรรมเสน
- จุดที่ 10 บ้านเกาะตาป็น หมู่ที่ 1 ตำบลธรรมเสน

รูปที่ 1.1 แสดงแผนที่อาณาเขตโรงไฟฟ้าและจุดสำรวจสถานีทั้ง 10 จุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และแนวคิดจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 อนุกรมวิธานของสาหร่ายน้ำจืด
- 2.2 ลักษณะทั่วไปของสาหร่าย
- 2.3 ชนิดของสาหร่าย
- 2.4 คุณภาพของน้ำที่ใช้ศึกษา
- 2.5 คลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 อนุกรมวิธานของสาหร่ายน้ำจืด

โดยเรียงลำดับตั้งแต่ Division และ Genus ต่าง ๆ ตามแบบของ Gilbert M. Smith (Smith. 1950 : 39-659) และ Prescott (Prescott. 1970 : 65-963) และ G.W. Prescott Taylor (Taylor. 1972 : 44-636) และ (Prescott. 1978 : 17-267) ดังนี้

I. DIVISION CHLOROPHYTA

Class 1. Chlorophyceae

Order 1. Volvocales

Family 1. Chlamydomonadaceae

Genus 1. *Chlamydomonas* sp.

2. *Platymonas* sp.

Family 2. Volvocaceae

Genus 1. *Eudorina* sp.

2. *Gonium* sp.

3. *Pandorina* sp.

4. *Pleodorina* sp.

5. *Volvox* sp.

Family 3. Spondylomoraceae

Genus 1. *Pyrobotrys* sp.

Order 2. Tetrasporales

Family 1. Palmellaceae

- Genus 1. *Asterococcus* sp.
- 2. *Gloeocystis* sp.
- 3. *Palmella* sp.
- 4. *Sphaerocystis* sp.

Family 2. Tetrasporaceae

- Genus 1. *Tetraspora* sp.

Order 3. Oedogoniales

Family 1. Oedogoniaceae

- Genus 1. *Oedogonium* sp.

Order 4. Chlorococcales

Family 1. Chlorococcaceae

- Genus 1. *Chlorococcum* sp.

Family 2. Micractiniaceae

- Genus 1. *Golenkinia* sp.
- 2. *Micractinium* sp.

Family 3. Dictyosphaeriaceae

- Genus 1. *Dictyosphaerium* sp.
- 2. *Dimorphococcus* sp.

Family 4. Hydrodictyaceae

- Genus 1. *Euastropsis* sp.
- 2. *Pediastrum* sp.
- 3. *Sorastrum* sp.

Family 5. Coelastraceae

- Genus 1. *Coelastrum* sp.

Family 6. Oocystaceae

- Genus 1. *Ankistrodesmus* sp.
- 2. *Chlorella* sp.
- 3. *Closteriopsis* sp.
- 4. *Gloeotaenium* sp.

5. *Kirchneriella* sp.
6. *Nephrocytium* sp.
7. *Oocystis* sp.
8. *Palmellococcus* sp.
9. *Planktosphaeria* sp.
10. *Radiococcus* sp.
11. *Selenastrum* sp.
12. *Tetraedron* sp.
13. *Westella* sp.

Family 7. Scenedesmaceae

- Genus 1. *Crucigenia* sp.
2. *Scenedesmus* sp.

Order 5. Zygnematales

Family 1. Zygnemataceae

- Genus 1. *Mougeotia* sp.
2. *Sirogonium* sp.
3. *Spisogyra* sp.

Family 2. Mesotaeniaceae

- Genus 1. *Cylindrocystis* sp.
2. *Gonatozygon* sp.
3. *Roya* sp.

Family 3. Desmidiaceae

- Genus 1. *Arthrodesmus* sp.
2. *Closterium* sp.
3. *Cosmarium* sp.
4. *Desmidium* sp.
5. *Eusatrum* sp.
6. *Micrasterias* sp.
7. *Onychonema* sp.
8. *Penium* sp.
9. *Phymatodocis* sp.

10. *Pleurotaenium* sp.

11. *Spondylosium* sp.

12. *Straurastrum* sp.

II. DIVISION EUGLENOPHYTA

Class 1. Euglenophyceae

Order 1. Euglenales

Family 1. Euglenaceae

Genus 1. *Euglena* sp.

2. *Lepocinclis* sp.

3. *Phacus* sp.

4. *Trachelomonas* sp.

III. DIVISION CHRYSOPHYTA

Class 1. Chrysophyceae

Order 1. Chrysomonadales

Family 1. Mallomonadaceae

Genus 1. *Mallomonas* sp.

Class 2. Bacillariophyceae (Diatomaceae)

Order 1. Centrales

Family 1. Coscinodiscaceae

Genus 1. *Cyclotella* sp.

2. *Melosira* sp.

Family 2. Biddulphiaceae

Genus 1. *Biddulphia* sp.

Order 2. Pennales

Family 1. Fragilariaceae

Genus 1. *Fragilaria* sp.

2. *Synedra* sp.

Family 2. Naviculaceae

Genus 1. *Amphiprora* sp.

2. *Navicula* sp.

3. *Pleurosigma* sp.

Family 3. Gomphonemaceae

Genus 1. *Gomphonema* sp.

Family 4. Cymbellaceae

Genus 1. *Amphora* sp.2. *Cymbella* sp.

Family 5. Nitzschiaceae

Genus 1. *Bacillaria* sp.2. *Nitzschia* sp.

Family 6. Surirellaceae

Genus 1. *Cymatopleura* sp.

IV. DIVISION PYRROPHYTA

Class 1. Dinophyceae

Order 1. Peridiniales

Family 1. Ceratiaceae

Genus 1. *Ceratium* sp.

V. DIVISION CYANOPHYTA

Class 1. Cyanophyceae

Order 1. Chroococcales

Family 1. Chroococcaceae

Genus 1. *Aphanocapsa* sp.2. *Aphanothece* sp.3. *Chroococcus* sp.4. *Coelosphaerivium* sp.5. *Eucapsis* sp.6. *Merismopedia* sp.7. *Polycystis* sp.

Order 2. Oscillatoriales

Sub Order 1. Oscillatorineae

Family 1. Oscillatoriaceae

Genus 1. *Arthrospira* sp.2. *Borzia* sp.

3. *Hydrocoleum* sp.

4. *Lyngbya* sp.

5. *Oscillatoria* sp.

6. *Phormidium* sp.

7. *Spirulina* sp.

Sub Order 2. Nostochineae

Family 1. Nostocaceae

Genus 1. *Anabaena* sp.

2. *Aphanizomenon* sp.

3. *Cylindrospermum* sp.

4. *Nodularia* sp.

5. *Nostoc* sp.

Family 2. Scytonemataceae

Genus 1. *Microchaete* sp.

2. *Tolypothrix* sp.

Family 3. Rivulariaceae

Genus 1. *Gloeotrichia* sp.

2. *Raphidiopsis* sp.

VI. DIVISION RHODOPHYTA

Class 1. Rhodophyceae

Order 1. Bangiales

Family 1. Goniotrachaceae

Genus 1. *Asterocystis* sp.

2. *Porphyridum* sp.

Family 2. Erythrotrichaceae

Genus 1. *Compsopogon* sp.

Family 3. Bangiaceae

Genus 1. *Bangia* sp.

2. *Chroothece* sp.

3. *Cyanoderma* sp.

4. *Kyliniella* sp.

2.2 ลักษณะทั่วไปของสาหร่าย

สาหร่ายเป็นพืชที่กำเนิดมาตั้งแต่ยุค Paleonic สมัยเริ่มต้นของ Precambrian โดยเฉพาะสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินจัดว่าเป็นพืชเริ่มแรกที่เกิดมาบนโลก ในช่วงระยะนั้นพื้นผิวโลกมีภูเขาไฟระเบิดอยู่เสมอ มีการตกตะกอนของชั้นหินและการเซาะกร่อน มีธารน้ำแข็งเกิดขึ้นมาก ต่อมาในสมัย Cambrian และ Ordovician ซึ่งจัดอยู่ในระยะ 480-550 ล้านปี ก็มีสาหร่ายสีเขียวและสาหร่าย บรรดาสาหร่ายเหล่านี้ มีสาหร่ายสีเขียวพวกเดียวกันที่เชื่อกันว่ามีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปเป็นพืชอื่น ๆ มากมายในกาลเวลาต่อมา สาหร่ายมีจำนวนสปีชีส์ที่รู้จักกันแล้วโดยประมาณ 26,000 สปีชีส์ ส่วนมากสาหร่ายสังเคราะห์อาหารเองได้ ภายในเซลล์นอกจากจะมีสารสีคลอโรฟิลล์เอแล้วยังมีสารอื่น ๆ เช่น พลาสติค ส่วนมากสาหร่ายอยู่ในน้ำ บางชนิดอาจอยู่บนบกที่มีความชื้นมาก ๆ มีรูปร่างได้หลายแบบ สาหร่ายบางชนิดเป็นเซลล์เดี่ยวมีขนาดเล็ก อยู่เป็นอิสระ อยู่เป็นกลุ่ม เป็นสาย บางพวกที่เจริญมากขึ้นจะประกอบด้วยหลายเซลล์ และมีโครงสร้างภายในซับซ้อนขึ้นตามลำดับ มีส่วนต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่คล้ายราก ลำต้น ใบของพืชชั้นสูง ส่วนมากมักเป็นสาหร่ายทะเล บางชนิดมีความยาวมากกว่า 60 เมตร สาหร่ายมีหลายขนาด ตั้งแต่ขนาดเล็กมากจนต้องมองผ่านกล้องจุลทรรศน์กำลังขยายสูง ๆ เช่น *Chlorella vulgaris* มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3.6-8.1 ไมโครเมตร บางชนิดมีขนาดใหญ่มองเห็นด้วยตาเปล่า เช่น *Cladophora glomerata* มีความกว้างของเซลล์ 28.8 ไมโครเมตร ความยาวของเซลล์ 2.34-3.60 ไมโครเมตร สาหร่ายบางชนิดมีขนาดใหญ่คล้ายพืชที่มีระบบท่อลำเลียง เช่น *Macrocystis pyrifera* (Giant Kelp) มีท่ลัดยาวถึง 700 ฟุต สาหร่ายมีสารสีที่สำคัญคือ คลอโรฟิลล์คาโรทีนอยด์ (Carotenoids) และไฟโคบิลิน (Phycobilin) ทำให้สาหร่ายสร้างอาหารเองได้ จัดเป็นผู้ผลิตเบื้องต้น ผลิตสารอินทรีย์ซึ่งเป็นอาหารของพืชและสัตว์น้ำต่าง ๆ (Alexopoulos and Bold. 1967 : 25)

2.3 ชนิดของสาหร่าย

สาหร่ายมีลักษณะแตกต่างจากพืชที่สำคัญ 2 ประการคือ 1) โครงสร้างที่ทำหน้าที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์ยังคงเป็นเซลล์เดี่ยว แต่อาจมีบางชนิดที่โครงสร้างดังกล่าวประกอบด้วยหลายเซลล์ หากเป็นเช่นนี้ทุกเซลล์จะสมบูรณ์ สามารถทำหน้าที่เป็นเซลล์สืบพันธุ์ได้หมดโดยไม่มีกลุ่มเซลล์ที่เป็นหมันห่อหุ้ม ยกเว้นสาหร่ายในดิวิชันแคโรไฟตา 2) หลังจากปฏิสนธิแล้วไซโกตของสาหร่ายทุกชนิดจะเจริญต่อไปโดยไม่มีระยะที่เป็นเอ็มบริโอหลายเซลล์เหมือนพืชชั้นสูง

สาหร่ายจำแนกเป็น 7 ดิวิชัน โดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังนี้

ชนิดของสาหร่าย

ชนิดอาหารที่เก็บสะสมไว้ในเซลล์

ส่วนประกอบทางเคมีของผนังเซลล์

วิธีการสืบพันธุ์

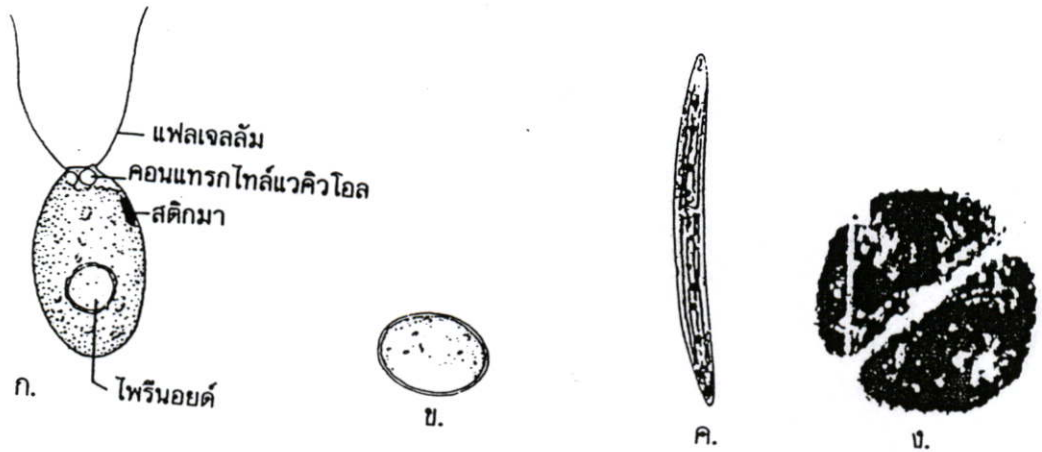
1. Division Chlorophyta หรือสาหร่ายสีเขียว เป็นดิวิชันที่ใหญ่ที่สุด และมีจำนวนสาหร่ายมากกว่า 450 จินัส และ 7,500 สปีชีส์ พบได้ทั่วไปในแหล่งน้ำ ทั้งน้ำจืด น้ำทะเล น้ำกร่อย และที่ชื้นแฉะ บางชนิดเป็นอิสระลอยอยู่ตามผิวน้ำ ซึ่งถ้ามีจำนวนมากพอทำให้เกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า Water bloom ขึ้นได้ เช่นเดียวกับสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน หรือสาหร่ายเซลล์เดียวชนิดอื่น ๆ บางชนิดเป็นพวกที่เกาะอยู่ตามพื้นน้ำหรือก้อนหิน บางชนิดเช่น *Chlorella* นอกจากจะอยู่เป็นอิสระแล้วอาจอยู่ร่วมกับสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ เช่น อยู่ในเซลล์ของโพรไทซัว ไฮดรา หรือฟองน้ำได้ สาหร่ายสีเขียวนับว่ามีความสำคัญมาก และเชื่อว่าเป็นผู้ผลิตสำหรับสิ่งมีชีวิตทุกชนิดในน้ำ ปัจจุบันได้มีการสังเคราะห์โปรตีนจากสาหร่ายเซลล์เดียวหลายชนิด เช่น *Scenedesmus* และ *Chlorella* ซึ่งมีประโยชน์ต่อมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

รูปร่างและขนาดของสาหร่ายสีเขียวมีความแตกต่างกันมาก บางชนิดมีขนาดเล็กและเป็นเซลล์เดี่ยวได้แก่ *Chlorella* บางชนิดมีขนาดใหญ่และมีโครงสร้างซับซ้อนได้แก่ *Codium* พวกที่มีโครงสร้างเป็นเซลล์เดี่ยวมีการเจริญขั้นต่ำสุด และจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของเซลล์ไปสู่ความซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับ คือ จากเซลล์เดี่ยวหลาย ๆ เซลล์มาอยู่ร่วมกันในลักษณะเป็นโคโลนี หรือเซลล์แบ่งตัวในระนาบเดียวกันทำให้เกิดเป็นเส้นสาย หรือจากการแบ่งเซลล์ 2 ระนาบ ทำให้ได้โครงสร้างเป็นแผ่นบาง มีความหนาเพียง 1-2 แถวของเซลล์ (membranous blade) หรือจากการแบ่งนิวเคลียสของเซลล์เดี่ยวโดยไม่มีผนังมาทำทำให้เกิดเป็นโครงสร้างที่ประกอบด้วยหลายนิวเคลียส เรียกโครงสร้างในลักษณะเช่นนี้ว่า ซีโนไซติก (coenocytic) เพื่อความสะดวกในการศึกษา จะได้กล่าวถึงสาหร่ายแต่ละชนิดที่มีโครงสร้างแตกต่างกันพอสังเขป ดังนี้

ชนิดเซลล์เดี่ยวเคลื่อนที่ได้โดยใช้แฟลเจลลัม ตัวอย่างของสาหร่ายที่พบได้ง่ายที่สุดทั้งในน้ำจืดและน้ำเค็มคือ *Chlamydomonas* (รูปที่ 2.1) ถือว่าเป็นโพรทิสต์ที่มีรูปร่าง โครงสร้างภายในเซลล์ เป็นรูปแบบพื้นฐานของสาหร่ายอื่น ๆ อีกหลายชนิด แม้แต่เซลล์สืบพันธุ์แบบอาศัยเพศและไม่อาศัยเพศของสาหร่ายสีเขียวเกือบทุกชนิดก็มีรูปร่างลักษณะของเซลล์คล้าย *Chlamydomonas*

Chlamydomonas มีรูปร่างเซลล์คล้ายรูปไข่ ทางด้านหน้าของเซลล์มีแฟลเจลลัมที่มีความยาวเท่ากัน 2 เส้น ส่วนประกอบภายในเซลล์มีคลอโรพลาสต์รูปถ้วย ทางด้านหลังของเซลล์จะพบโพรีนอยด์เป็นรูปคล้ายวงแหวน 1 อัน และมีนิวเคลียส 1 อัน อยู่ค่อนไปทางกลางเซลล์ มีสติกมาและคอนแทรกไทล์แควิวโอลอยู่โคนแฟลเจลลัม

เป็นเซลล์เดี่ยวเคลื่อนที่ได้ พวกนี้ไม่มีแฟลเจลลัม โครงสร้างภายในเซลล์ส่วนมากคล้าย *Chlamydomonas* สาหร่ายในกลุ่มนี้บางชนิดจะสร้างเซลล์สืบพันธุ์ทั้งแบบอาศัยเพศที่เรียกว่า แกมีท และเซลล์สืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศที่เรียกว่า ซูโอสปอร์ ซึ่งเคลื่อนที่ได้แก่ *Chlorococcum* เป็นสาหร่ายเซลล์เดี่ยวที่พบตามกระดาดต้นไม้ที่มีคราบสีเขียว ตามพื้นดินที่ชื้นแฉะ และลอยปะปนกับสาหร่ายชนิดอื่นในน้ำ เซลล์มีขนาดใหญ่ และขนาดของเซลล์จะใหญ่ขึ้นเมื่อเซลล์มีอายุมากขึ้น แต่สาหร่ายบางชนิดเช่น *Closterium* และ *Cosmarium* (รูปที่ 2.1) ในช่วงชีวิตที่มีการสืบพันธุ์ทั้งแบบอาศัยเพศและไม่อาศัยเพศก็จะไม่มีการสร้างเซลล์ที่เคลื่อนที่เลย

รูปที่ 2.1 ก. *Chlamydomonas* (X 2250)

ข. *Chlorococcum* (X 1500)

ค. *Closterium* (X 250)

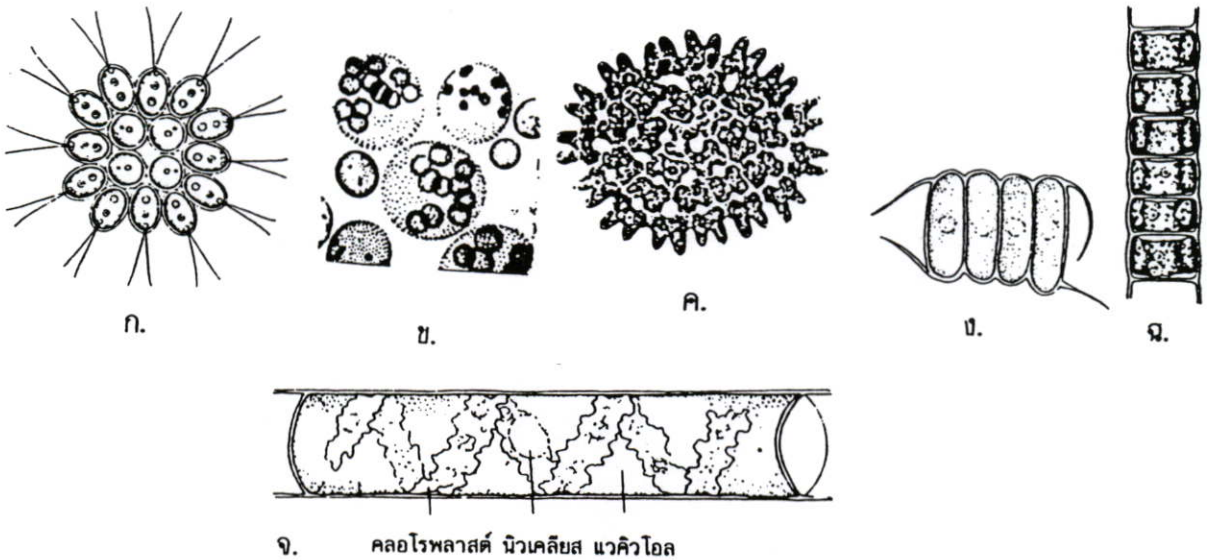
ง. *Cosmarium* (X 880)

(ชีววิทยา ฉบับปรับปรุงใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530)

ชนิดอยู่รวมกันเป็นโคโลนีเคลื่อนที่ได้ โคโลนีของสาหร่ายชนิดนี้มักเคลื่อนที่เป็นอิสระอยู่ตามผิวน้ำ พบได้ทั้งในน้ำจืดและน้ำเค็ม แต่ละโคโลนีประกอบด้วยเซลล์เดี่ยวที่มีรูปร่างคล้าย *Chlamydomonas* บางโคโลนีมีขนาดเล็กประกอบด้วยเซลล์เพียง 4 เซลล์ ได้แก่ *Gonium* บางโคโลนีมีจำนวนเซลล์มากกว่า 1,000 เซลล์ ได้แก่ *Volvox* โคโลนีที่มีจำนวนเซลล์คงที่เรียกว่า ซีโนบิกโคโลนี บางโคโลนีจำนวนเซลล์จะเพิ่มมากขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้น จึงทำให้ขนาดของโคโลนีใหญ่ขึ้นด้วย รูปร่างของโคโลนีแตกต่างกันไป อาจเป็นแผ่นกลมกลวงคล้ายลูกบอลหรือรูปรี

Chlamydomonas บางโคโลนีนีมีขนาดเล็กประกอบด้วยเซลล์เพียง 4 เซลล์ ได้แก่ *Gonium* บางโคโลนีนีมีจำนวนเซลล์มากกว่า 1,000 เซลล์ ได้แก่ *Volvox* โคโลนีนีที่มีจำนวนเซลล์คงที่เรียกว่า ซีโนบิกโคโลนีนี บางโคโลนีนีจำนวนเซลล์จะเพิ่มมากขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้น จึงทำให้ขนาดของโคโลนีนีใหญ่ขึ้นด้วย รูปร่างของโคโลนีนีแตกต่างกันไป อาจเป็นแผ่นกลมกลวงคล้ายลูกบอลหรือรูปรี โคโลนีนีทั่วไปมีเมือกหุ้มและแต่ละเซลล์จะมีสายในไซโทพลาซึม (cytoplasmic strand) ยึดเซลล์ให้ติดกัน (รูปที่ 2.2)

ชนิดอยู่เป็นโคโลนีนีเคลื่อนที่ไม่ได้ แต่ละโคโลนีนีประกอบด้วยเซลล์เดี่ยวที่เคลื่อนที่ไม่ได้ โดยมากจำนวนเซลล์ในโคโลนีนีคงที่ พบได้ทั้งในน้ำจืดและน้ำเค็ม บางชนิด เช่น *Pediastrum* ในช่วงที่มีการสืบพันธุ์สร้างซุโอสปอร์และแกมีทที่เคลื่อนที่ได้โดยใช้แฟลเจลลัม แต่มีบางชนิด เช่น *Scenedesmus* ไม่สามารถสร้างซุโอสปอร์หรือแกมีทได้ มีการสืบพันธุ์เฉพาะแบบไม่อาศัยเพศเท่านั้น โดยแต่ละเซลล์สามารถสร้างโคโลนีนีใหม่ที่มีลักษณะเหมือนโคโลนีนีเดิมทุกประการ (รูปที่ 2.2)

จ. คลอโรพลาสต์ นิวเคลียส แวคิวโอล

รูปที่ 2.2 ก. โคโลนีนีของ *Gonium* (X 780)

- ข. *Volvox* (X 40)
- ค. *Pediastrum* (X 333)
- ง. *Scenedesmus* (X 770)
- จ. *Spirogyra* (X 2000)
- ฉ. *Ulothrix* (X 1000)

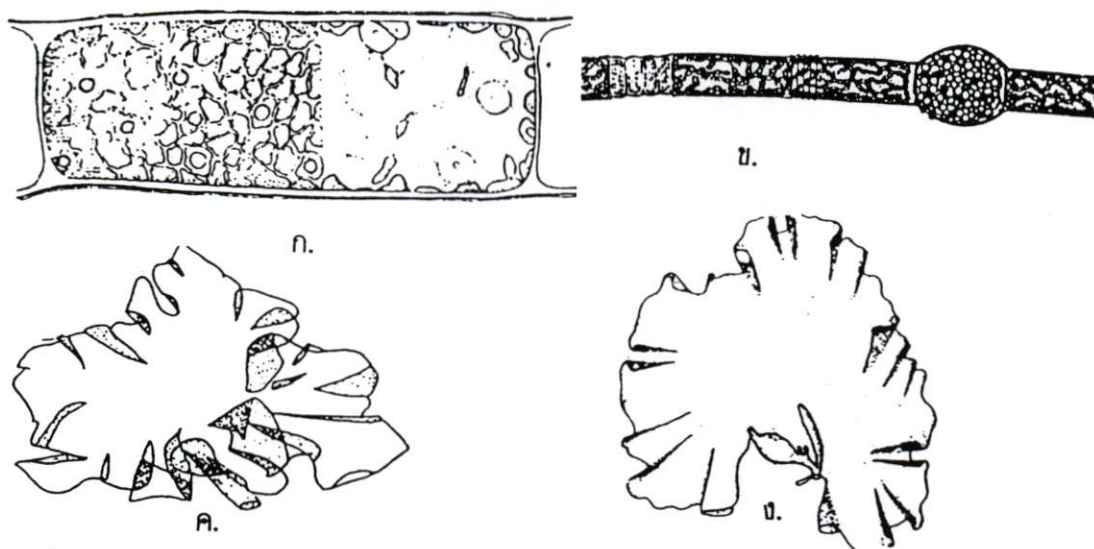
(ชีววิทยา ฉบับปรับปรุงใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530)

ชนิดเป็นสายไม่แตกแขนงแต่ละสายประกอบด้วยเซลล์เพียงแถวเดียว พบในน้ำจืดมากกว่าในน้ำเค็มเป็นพวกที่ยึดเกาะอยู่กับที่ โดยมีเซลล์ตรงปลายสุดของสายทำหน้าที่เกาะยึด เมื่อสายยาวมากขึ้นก็จะลอยอยู่บนผิวน้ำส่วนใหญ่ จะมีการสร้างซูโอสปอร์และแกมีทในช่วงที่มีการสืบพันธุ์ เช่น *Ulothrix* แต่มีบางชนิดที่ไม่สร้างซูโอสปอร์ เช่น *Spirogyra* (รูปที่ 2.2) ซึ่งเป็นสาหร่ายที่นำมาเป็นอาหารได้

ชนิดเป็นสายแตกแขนง พบมากทั้งในน้ำจืดและน้ำเค็ม แต่ละสายประกอบด้วยเซลล์แถวเดียวและมีแขนงแตกออกตรงบริเวณใกล้ผนังที่กั้นเซลล์ แขนงที่แตกออกไปมีขนาดและลักษณะเซลล์เช่นเดียวกับเซลล์ที่มีส่วนประกอบของสายแกน ได้แก่ *Cladophora* (รูปที่ 2.3) ปกติสาหร่ายชนิดนี้มีผนังเซลล์ค่อนข้างแข็ง หยาบ และมีสารประกอบเพกทินผสมอยู่ด้วย จึงเป็นเหตุให้มีสาหร่ายชนิดอื่นมาเกาะอยู่ตามผนังเซลล์ได้

ชนิดเป็นแผ่นบาง พวกนี้มีโครงสร้างซับซ้อนขึ้น ส่วนมากอยู่ในน้ำเค็ม บางชนิดมีความหนาเพียงเซลล์ชั้นเดียว เช่น *Monostroma* บางชนิดหนามากขึ้นเป็น 2-3 ชั้น เช่น *Ulva* (รูปที่ 2.3) เป็นสาหร่ายที่ยึดติดอยู่กับที่ โดยมีเซลล์ที่ทำหน้าที่ในการยึดเกาะเรียกว่า โฮลด์ฟาสต์ (Holdfast) อยู่ตรงปลายสุดของแผ่นซึ่งเป็นบริเวณที่ภายในเซลล์ไม่มีสีเขียวอยู่เลย ตามขอบของแผ่นมีกลุ่มเซลล์ที่เปลี่ยนไปทำหน้าที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์โดยเฉพาะ สาหร่ายพวกนี้เกิดเฉพาะฤดูกาล เช่น *Monostroma* จะพบในอ่าวไทยฝั่งตะวันออกตอนช่วงฤดูฝนต่อฤดูหนาวเท่านั้น

ชนิดเป็นท่อไม่มีผนังเซลล์กัน โครงสร้างเป็นท่อกว้างยาวติดต่อกันตลอด มีรูปร่างต่าง ๆ กัน ส่วนใหญ่เป็นสาหร่ายน้ำเค็มมากกว่าน้ำจืด สาหร่ายพวกนี้จะมีผนังเซลล์เกิดขึ้นชั่วคราวเฉพาะช่วงระยะเวลาที่ทำการสืบพันธุ์เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ส่วนที่มีผนังเซลล์มากขึ้นทำหน้าที่สร้างซูโอสปอร์และแกมีท สาหร่ายพวกนี้จึงอาจนับได้ว่าเป็นพวกเซลล์เดี่ยวหลายนิวเคลียสที่มีขนาดใหญ่ที่สุด สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ตัวอย่างที่พบทั่วไปในอ่าวไทย ได้แก่ *Codium*, *Bryopsis*, *Caulerpa* และ *Acetabularia* (รูปที่ 2.4) เป็นต้น

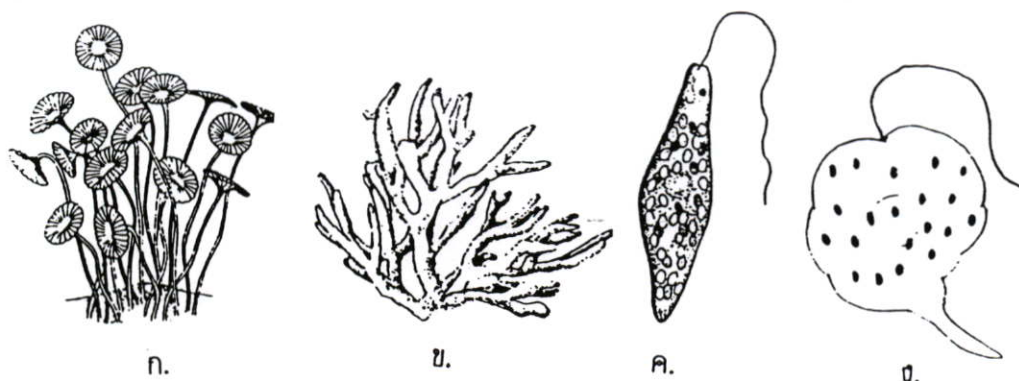
รูปที่ 2.3 ก. *Cladophora* (X 770)

ข. *Oedogonium* (X 325)

ค. *Monostroma* (X 1/3)

ง. *Ulva* (X 1/4)

(ชีววิทยา ฉบับปรับปรุงใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530)

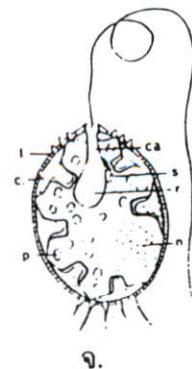
รูปที่ 2.4 ก. *Acaetabularia* (X 1/2)

ข. *Codium* (X 1/2)

ค. *Euglena* (X 2000)

ง. *Phacus* (X 1000)

จ. *Trachelomonas* (X 2000)

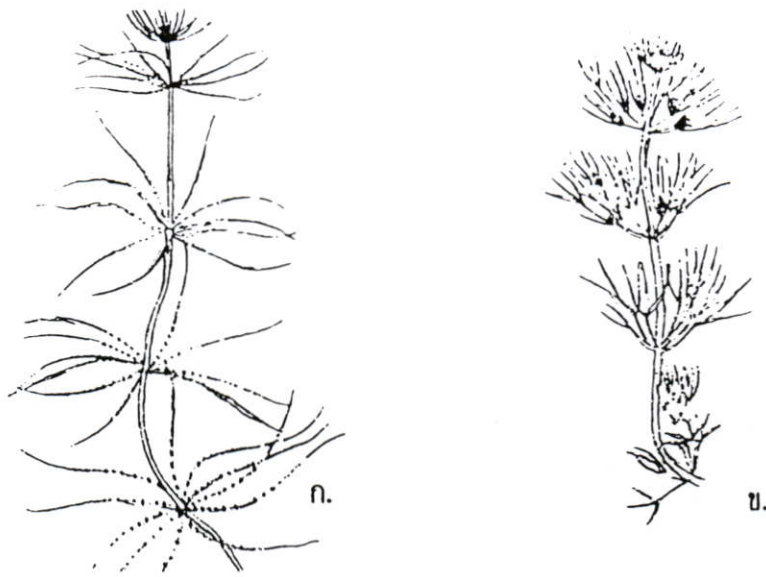

(ชีววิทยา ฉบับปรับปรุงใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530)

2. Division Euglenophyta หรือยูกลีโนอยด์ (Euglenoid) พบในน้ำจืดมากกว่าในน้ำเค็ม พวกนี้จะเจริญได้ดีในแหล่งน้ำที่มีอินทรีย์สาร จึงอาจทำให้เกิดวอลเวอรีเนียมได้เช่นเดียวกับ สาหร่ายอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว แบ่งเป็น 2 พวก คือ พวกที่สังเคราะห์อาหารเองได้ มีประมาณ 11 จินัส และพวกที่สังเคราะห์อาหารเองไม่ได้ มีประมาณ 25 จินัส ซึ่งมีลักษณะคล้ายโพโทซัว รูปร่างเป็นเซลล์เดี่ยวค่อนข้างยาว เคลื่อนที่ได้โดยใช้แฟลเจลลัม มีลักษณะคล้ายสัตว์ คือ ไม่มีผนังเซลล์ที่เป็นสารประกอบพวกเซลลูโลสเหมือนสาหร่ายทั่ว ๆ ไป ด้วยเหตุนี้จึงทำให้รูปร่างไม่คงที่ในขณะที่เคลื่อนที่ จินัสที่พบทั่วไปได้แก่ *Euglena* และ *Phacus* บางชนิดมีสารประกอบพวกเพกทินห่อหุ้มเซลล์ไว้ ส่วนที่ห่อหุ้มเซลล์นี้เรียกว่า ลอริกา (lorica) ได้แก่ *Trachelomonas* (รูปที่ 2.4)

ถึงแม้ว่าพวกที่สร้างอาหารเองได้ ในขณะเดียวกันก็สามารถกินอาหารสำเร็จรูปได้ เช่นเดียวกับโพโทซัวอื่น ๆ ยูกลีโนอยด์มีวิธีการสืบพันธุ์เฉพาะแบบไม่อาศัยเพศเท่านั้น และยังแตกต่างจากสาหร่ายเซลล์เดี่ยวอื่น ๆ เพราะการแบ่งเซลล์แบ่งตามความยาวและเกิดขึ้นในขณะที่เซลล์เคลื่อนที่

3. Division Charophyta หรือสโตนเวิร์ตส (Stoneworts) เช่น *Chara* และ *Nitella* (รูปที่ 2.5) ขอบขึ้นในบ่อน้ำจืด ในทะเลสาบที่มีพื้นดินเป็นทราย หรือตามลำธารที่มีหินปูน ละลายอยู่ในน้ำ มีลักษณะแตกต่างไปจากสาหร่ายน้ำจืดชนิดอื่น ๆ คือ มีลักษณะบางอย่างคล้ายพืชชั้นสูงมาก เช่น มีส่วนที่ทำหน้าที่คล้ายลำต้น มองเห็นข้อและปล้องชัดเจน มีแขนงแตกออกไปโดยรอบที่บริเวณข้อ บางแขนงมีความยาวจำกัดทำหน้าที่คล้ายใบ ส่วนปลายสุดของลำต้น ประกอบด้วยเซลล์ที่ไม่มีสีเขียวแตกแขนงเป็นเส้นมากมาย เป็นที่ยึดเกาะติดกับพื้น ทำหน้าที่คล้ายราก ตามผนังเซลล์ของสาหร่ายทั้งสองชนิดนั้นนอกจากมีสารประกอบพวกเซลลูโลสแล้วยังมีพวกแคลเซียมคาร์บอเนตสะสมอยู่มาก จึงทำให้มีลักษณะแข็งและหยาก สามารถคงสภาพอยู่ได้นานเมื่อสาหร่ายตายลง ซากเหลือในสมัยโบราณที่พบส่วนมากคือ โอโอโกเนียม (*Oogonium*) ซึ่งเป็นโครงสร้างที่เซลล์สืบพันธุ์ของเพศเมีย ลักษณะอีกอย่างหนึ่งที่คล้ายพืชชั้นสูงมาก และแตกต่างจากสาหร่ายทุกชนิดก็คือ มีส่วนประกอบของกลุ่มเซลล์ที่เป็นหมันห่อหุ้มแอนเทอริเดียมและโอโอโกเนียม

รูปที่ 2.5 ก. Chara (X 1/2)

ข. Nitella (X 1/2)

(ชีววิทยา ฉบับปรับปรุงใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530)

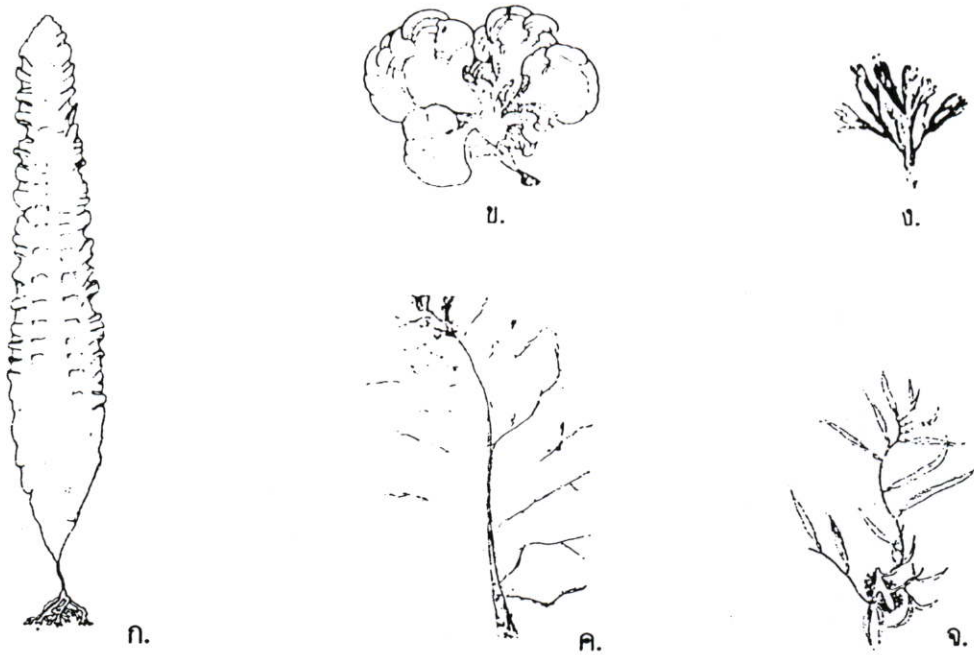
4. Division Phaeophyta หรือสาหร่ายสีน้ำตาล (brown algae) มีสารสีชนิดที่ทำให้เกิดสีน้ำตาล คือ ฟิวโคแซนทีน (fucoxanthin) อยู่มากกว่าสารสีชนิดอื่น นอกจากนี้ผนังเซลล์ยังมีสารประกอบกรดแอลจินิก (alginic acid) สะสมอยู่มาก โครงสร้างภายในซับซ้อนขึ้น ประกอบด้วยกลุ่มเซลล์ที่เปลี่ยนแปลงไปทำหน้าที่ต่าง ๆ กัน ขนาดของสาหร่ายสีน้ำตาลแตกต่างกันมาก พวกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดได้แก่ ไจแอนต์เคลป์ (giant kep) ส่วนมากเกาะติดอยู่กับก้อนหินตามชายฝั่งทะเล ในเขตอบอุ่นมีสาหร่ายสีน้ำตาลมากกว่าในทะเลเขตร้อน และในน้ำจืดมีเพียง 2-3 สปีชีส์เท่านั้น เท่าที่สำรวจแล้วพบว่ามียวมกันทั้งสิ้นประมาณ 250 จีนัส 1,500 สปีชีส์

สาหร่ายสีน้ำตาลเป็นสาหร่ายที่มีโครงสร้างประกอบด้วยหลายเซลล์ จำแนกตามขนาดรูปร่าง และโครงสร้างภายในได้เป็น 2 พวก คือ พวกที่มีขนาดเล็ก มีรูปร่างเป็นสายแตกแขนง ทั้งสายแกนและแขนงที่แตกออกไปประกอบด้วยเซลล์แถวเดียว ส่วนใหญ่เกาะติดอยู่กับสาหร่ายชนิดอื่นหรือก้อนหินได้แก่ *Ectocarpus* อีกพวกหนึ่งมีขนาดใหญ่ บางชนิดมีความยาวมากกว่า 60 เมตร มีโครงสร้างภายในซับซ้อนขึ้น คือมีเซลล์พิเศษที่ทำหน้าที่ช่วยในการลำเลียงเรียกว่า ทรม์เพตไฮฟี (trumpethyphae) สาหร่ายพวกนี้ประกอบด้วยส่วนที่ทำหน้าที่ยึดเกาะเรียกว่า โฮลด์ฟาสต์ ส่วนที่คล้ายลำต้นเรียกว่า สไตป์ (stipe) และส่วนที่มีลักษณะเป็นแผ่นแบนคล้ายใบเรียกว่า เบลด (blade) ได้แก่ *Laminaria*, *Macrocystis*, *Nereocystis* (รูปที่ 2.6) สาหร่ายเหล่านี้มีมากในมหาสมุทรแปซิฟิกและแอตแลนติก และพบว่ามีกรดแอลจินิกมากกว่าพวกที่เป็น

พุ่มไม้เตี้ย ๆ ตามบริเวณสโตปีมีถุงลม (air bladder) ที่ทำหน้าที่ช่วยในการลอยตัวมีอยู่ทั่วไป นอกจากนี้ยังมี *Padina* และ *Dictyota* เป็นต้น

สาหร่ายสีน้ำตาลมีประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ นอกจากจะใช้เป็นอาหารโดยตรงซึ่งนิยมรับประทานกันมากในประเทศญี่ปุ่น บางประเทศในยุโรป และภาคใต้ของประเทศไทยแล้ว พวกเคลป์ซึ่งมีกรดแอลจินิกสามารถนำมาสกัดเอากรดนี้ออกมาใช้ประโยชน์ในการอุตสาหกรรมหลายอย่างในรูปของสารประกอบแอลจิน (algin) เช่น การทำสี การทำยา และการทำขนมหวานบางชนิด เพราะแอลจินมีลักษณะเหนียว และมีคุณสมบัติพิเศษช่วยไม่ให้สารตกตะกอนได้ง่าย ช่วยไม่ให้น้ำแข็งตัวเมื่อถูกความเย็นจัด สมัยก่อนได้นำสาหร่ายทะเลมาเผาเพื่อแยกเอาไอโอดีน และโพแทสเซียมออก แต่ปัจจุบันสามารถที่จะผลิตธาตุทั้งสองจากวิธีอื่นได้ดีกว่า นอกจากนี้สาหร่ายสีน้ำตาลยังสามารถนำมาใช้เป็นปุ๋ยธรรมชาติได้ ในประเทศญี่ปุ่นได้เพาะเลี้ยงสาหร่ายสีน้ำตาลเพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์มากกว่าประเทศอื่น ๆ

5. Division Chrysophyta เป็นสาหร่ายที่มีสารพิวโคแซนทินเหมือนสาหร่ายสีน้ำตาล แต่มีสัดส่วนน้อยกว่า นอกจากนี้ยังมีสารลูเทอิน (lutain) อยู่ด้วย มีทั้งหมดประมาณ 725 จินัส 10,000 สปีชีส์ แบ่งเป็น 3 พวกคือ สาหร่ายสีเขียวแกมเหลือง (yellow-green algae) สีน้ำตาลแกมเหลือง (goldenbrown algae) และไดอะตอม (*diatom*) ทั้งสามพวกนี้ไดอะตอมมีมากที่สุด มีถึง 200 จินัส และ 5,000 สปีชีส์ เซลล์ของไดอะตอมส่วนใหญ่เป็นเซลล์เดี่ยว อยู่เป็นอิสระตามผิวน้ำ มีบางชนิดที่เซลล์ต่อกันเป็นสายสั้น ๆ หรือรวมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งมีน้อยมากพบได้ทั่วไปทั้งในน้ำจืดและน้ำเค็ม จึงนับว่ามีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ

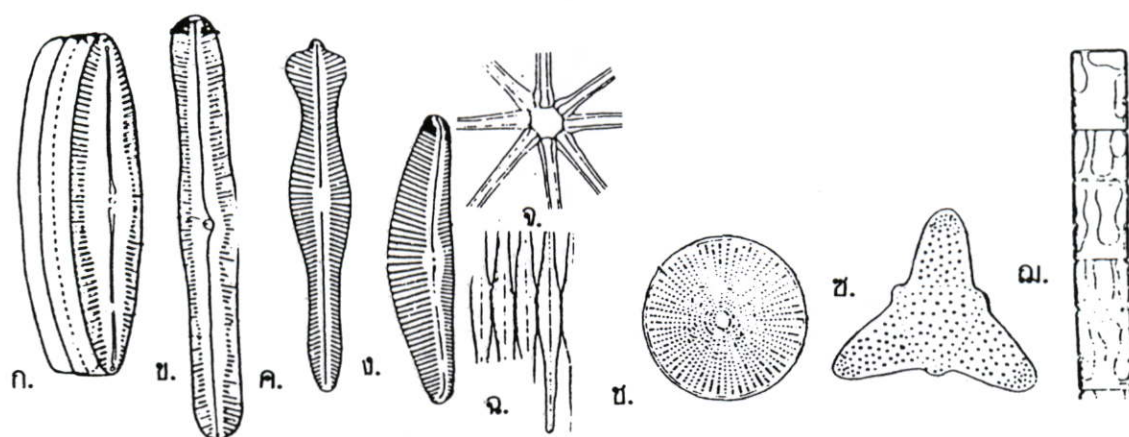

รูปที่ 2.6 แสดงสาหร่ายสีน้ำตาลชนิดต่าง ๆ

- ก. Laminaria
- ข. Padina
- ค. ส่วนหนึ่งของ Sargassum
- ง. Dictyota
- จ. ส่วนหนึ่งของ Macrocystis

(ชีววิทยา ฉบับปรับปรุงใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530)

การจำแนกชนิดของไดอะตอม อาศัยลักษณะสมมาตร (symmetry) เป็นหลักเกณฑ์ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 พวกคือ พวกที่มีลักษณะสมมาตรครึ่งซีก (bilateral symmetry) เรียกว่า เพนเนตไดอะตอม (pennate diatom) ส่วนใหญ่อยู่ในน้ำจืด ที่พบมากที่สุดคือ *Navicular* อีกพวกหนึ่งมีลักษณะสมมาตรรัศมี (radial symmetry) เรียกว่า เซนตริกไดอะตอม (centric diatom) ส่วนใหญ่อยู่ในน้ำทะเล เช่น *Coscinodescus* และ *Triceratium* (รูปที่ 2.7)

รูปที่ 2.7 แสดงไดอะตอมชนิดต่าง ๆ

ก. - ฉ. เพนเนตไดอะตอม

ช. - ฉ. เซนตริกไดอะตอม

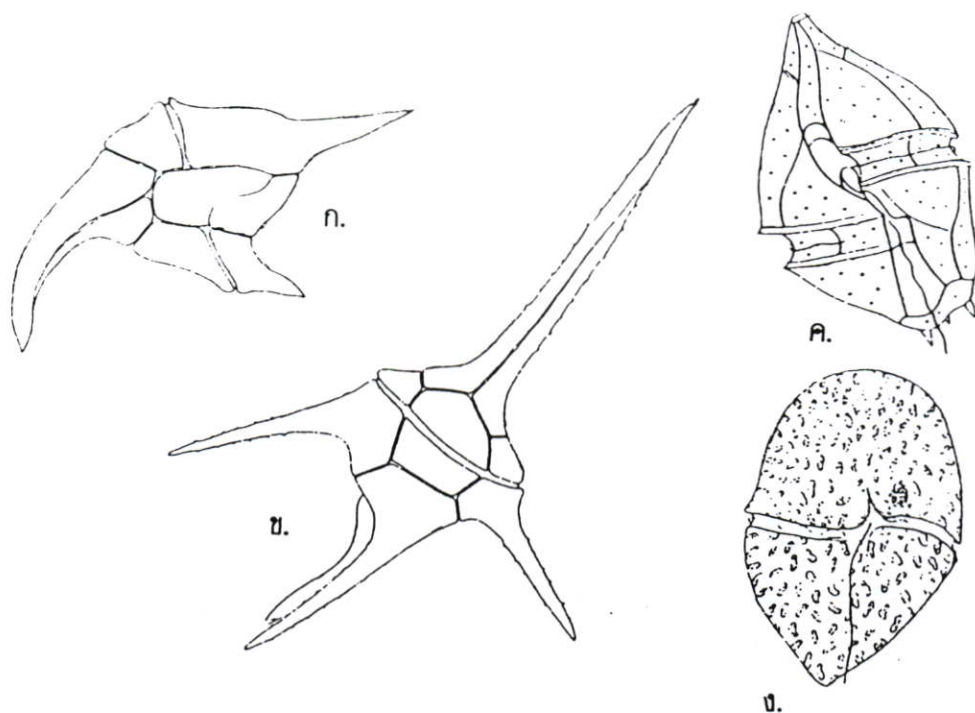
(ชีววิทยา ฉบับปรับปรุงใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530)

เซลล์ของไดอะตอมประกอบด้วยฝา 2 ฝาครอบกันสนิท มีลักษณะคล้ายตัวกล่องและฝากล่อง เพนเนตไดอะตอมเซลล์เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ส่วนเซนตริกไดอะตอมเซลล์เป็นรูปทรงกลมหรือสามเหลี่ยม ผนังเซลล์มีสารประกอบพวกซิลิคอนเคลือบและสะสมอยู่ที่บนส่วนที่เป็นตัวกล่องและฝากล่อง ทำให้เกิดเป็นลวดลายที่สวยงามต่าง ๆ กัน ซิลิคอนช่วยให้ผนังเซลล์แข็งและคงรูปไม่สลายตัวได้ง่าย ดังนั้นเมื่อเซลล์ตาย ซากของไดอะตอมจึงทับถมอยู่มากและเป็นเวลานานนับเป็นพัน ๆ ปีในท้องทะเล และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยาตามธรรมชาติเกิดขึ้น ซากของไดอะตอมที่ทับถมอยู่เป็นเวลานานนี้จะกลายเป็นส่วนของพื้นดิน เรียกว่า ไดอะตอมเอเซียสเอิร์ท (diatomaceous earth) บางแห่งมีความสูงถึง 300 เมตร เป็นแหล่งรวมของแร่ธาตุและน้ำมัน ซึ่งนับว่ามีประโยชน์และมีความสำคัญทางเศรษฐกิจมาก ไดอะตอมเอเซียสเอิร์ทที่ใหญ่ที่สุดอยู่ที่เมืองลอมพอก (Lompoc) ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ประโยชน์ที่ได้รับส่วนใหญ่นำมาใช้ในอุตสาหกรรมการทำยาชนิดต่าง ๆ เช่น ยาขัดเครื่องเงิน ทองเหลือง ยาสีฟัน ใช้ในการฟอกสี เป็นฉนวน และเป็นตัวช่วยกรอง

6. Division Pyrrophyta ส่วนใหญ่เป็นเซลล์เดี่ยวที่มีจำนวนสปีชีส์ไม่มากนัก พบในน้ำเค็มมากกว่าน้ำจืด เป็นองค์ประกอบหลักของไฟโตแพลงก์ตอน สาหร่ายพวกนี้เรียกว่า ไดโนแฟลเจลเลต ซึ่งมีรูปร่างแปลกตา ผนังเซลล์มีลักษณะเป็นแผ่นหลาย ๆ แผ่นประกบกัน เรียก อาร์เมอร์เพลต (armour plate) ตรงกลางเซลล์มีร่องลึก พวกที่เป็นปรสิตรจะไม่มีผนังเซลล์ ไดโนแฟลเจลเลตมีแฟลเจลลัม 2 เส้น เส้นหนึ่งอยู่ในร่องพันอยู่โดยรอบเซลล์ อีกเส้นหนึ่งจะยื่นออกมาในแนวตั้งฉากกับเส้นแรก ช่วยในการเคลื่อนที่ของเซลล์ ไดโนแฟลเจลเลตหลายชนิดเป็นพวกที่เรืองแสงได้ (bioluminescent)

ไดโนแฟลเจลเลตส่วนมากมีสีแดง สารสีที่พบในเซลล์เช่นเดียวกับไดอะตอม นอกจากนี้ยังมีสีสารสีเพริดีนิน (peridinin) และไดโนแซนทีน (dinoxanthin) อยู่ด้วย ไดโนแฟลเจลเลตที่มีสีแดงนี้เมื่อมีจำนวนมากจนเกิดปรากฏการณ์ที่เรียกวอดอร์บลูมขึ้นในทะเล ทำให้น้ำทะเลเปลี่ยนเป็นสีแดง หรือที่ชาวทะเลเรียกว่า "ซีปลาวาฟ" (red tide) จากการสำรวจพบว่ามักเกิดจาก ไดโนแฟลเจลเลตที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Gessnerium catenellum* นอกจากจะทำให้เห็นน้ำทะเลเป็นสีแดงแล้ว ขณะเดียวกันก็ปล่อยสารพิษออกมาทำอันตรายต่อสัตว์น้ำจำนวนมากด้วย จากการศึกษาพบว่า สารพิษที่ปล่อยออกมานี้ 1 กรัม มีผลต่อระบบประสาทสามารถฆ่าหนูได้ถึง 5 ล้านตัวในเวลา 15 นาที ปรากฏการณ์ดังกล่าวมักเกิดขึ้นทางแถบมหาสมุทรแปซิฟิกและอ่าวเม็กซิโก พวกหอยแมลงภู่และสิ่งที่มีชีวิตอื่น ๆ ที่กินไดโนแฟลเจลเลตพวกนี้เป็นอาหารจึงมีพิษสะสมอยู่ในตัวด้วย และพิษเหล่านี้เป็นอันตรายต่อมนุษย์ได้ (รูปที่ 2.8)

รูปที่ 2.8 แสดงเซลล์ของไดโนแฟลเจลเลตชนิดต่าง ๆ

ก. และ ข. *Ceratium* (X 4000)

ค. *Gonyaulax* (X 4000)

ง. *Gymnodinium* (X 429)

(ชีววิทยา ฉบับปรับปรุงใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530)

7. Division Rhodophyta หรือสาหร่ายสีแดง (red algae) มีสารสีไฟโคบิลินที่คล้ายกับสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน สีของสาหร่ายชนิดนี้ถ้าอยู่ในระดับผิวน้ำจะปรากฏเป็นสีเขียวแกมน้ำเงิน เนื่องจากมีสารสีอาร์ไฟโคไซแอนนินมาก เมื่ออยู่ในระดับน้ำลึกจะปรากฏเป็นสีแดง เนื่องจากมีออคไฟโคอิทรินมาก และมีคลอโรฟิลล์ดีซึ่งไม่พบในสาหร่ายชนิดอื่น มีทั้งหมดประมาณ 400 จีเนต 4,000 สปีชีส์ พบในน้ำทะเลมากกว่าในน้ำจืดเช่นเดียวกับสาหร่ายสีน้ำตาล ปกติผนังเซลล์มีสารที่มีลักษณะเป็นเมือกเหนียวเคลือบอยู่ สารนี้สามารถสกัดนำมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมได้หลายอย่างเช่นเดียวกับแอลจินที่ได้จากสาหร่ายสีน้ำตาล แต่ก็มีบางชนิดที่ผนังเซลล์มีสารพวกหินปูนสะสมอยู่มาก ทำให้ลักษณะแข็งคล้ายพวกปะการัง เช่น *Corallina* สาหร่ายสีแดงน้ำจืดมีเพียง 2-3 สปีชีส์ พบตามลำธารที่มีน้ำค่อนข้างเย็น พวกนี้ถ้าดูด้วยตาเปล่าจะเห็นสีและรูปร่างภายนอกคล้ายสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินมาก แต่โครงสร้างภายในซับซ้อนกว่า

มีช่องทางติดต่อกันระหว่างเซลล์เรียกว่า พิตคอนเนกชัน (pit connection) ซึ่งมีความสำคัญเทียบได้เท่ากับพิตในพืชชั้นสูง ตัวอย่างเช่น *Batrachospermum*

สาหร่ายสีแดงแบ่งตามลักษณะรูปร่างที่ปรากฏได้เป็น 2 พวก เช่นเดียวกับสาหร่ายสีน้ำตาลคือ พวกที่มีลักษณะเป็นแผ่นบาง ที่รู้จักกันทั่วไปได้แก่ *Porphyra* (รูปที่ 2.9) พวกนี้มีความเจริญทั้งในแง่โครงสร้างและวงชีวิตต่ำกว่าพวกที่มีลักษณะเป็นสายแตกแขนงซึ่งมีพิตคอนเนกชันตรงรอยต่อระหว่างเซลล์ ตัวอย่างเช่น *Polysiphonia* และ *Batrachospermum* ทั้งสองพวกเป็นสาหร่ายที่เกาะติดอยู่กับสิ่งยึดเกาะต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีสาหร่ายสีแดงเซลล์เดียวได้แก่ *Porphyridium*

สาหร่ายสีแดงมีลักษณะแตกต่างไปจากสาหร่ายพวกอื่น ๆ ที่ได้กล่าวถึงมาแล้ว คือไม่มีการสร้างเซลล์ที่มีแฟลเจลลัมเลยไม่จำเป็นว่าการเจริญระยะใดของวงชีวิต

สาหร่ายสีแดงเป็นสาหร่ายที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์เช่นเดียวกับสาหร่ายสีน้ำตาล สารเมือกซึ่งสกัดออกมาจากผนังเซลล์เรียกว่า คาร์แรกจีแนน (carrageenan) นำมาผลิตเป็นวุ้น ใช้ในอุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง และการทำเครื่องสำอาง เป็นต้น นอกจากนี้สาหร่ายสีแดงยังนำมาประกอบเป็นอาหารได้โดยตรง นิยมรับประทานกันมากในประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน และไทย ได้แก่ *Porphyra* ซึ่งรู้จักกันดีในชื่อ "จี๋ฉ่าย"

รูปที่ 2.9 ก. *Polysiphonia* (X 2)

ข. *Porphyra* (X 0.18)

(ชีววิทยา ฉบับปรับปรุงใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530)

ความสำคัญของสาหร่าย

สาหร่ายเป็นพืชที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับมนุษย์เป็นอย่างมากทั้งทางตรงและทางอ้อม มีทั้งประโยชน์และโทษ ซึ่งอาจจำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านอาหาร

1.1 ใช้เป็นอาหารมนุษย์ สาหร่ายบางชนิดนำมาบริโภคเป็นอาหารเพื่อแก้ปัญหาการขาดสารอาหารโปรตีนและเกลือแร่ ในประเทศเม็กซิโกใช้สาหร่ายสกุล *Phormidium tenue*, *Chroococcus turgidus* และ *Nostoc* ผสมกันเป็นอาหารชื่อ "Cocal de agua" สาหร่ายบางชนิดมีราคาแพง เพราะนิยมบริโภคกันมาก เช่น จี๋ฉาย (*Porphyra*) จึงมีการเพาะเลี้ยงเป็นสินค้า เช่นในญี่ปุ่น ไต้หวัน ฟิลิปปินส์ โดยใช้ตาข่ายชิงกับเสาไม้ไผ่บริเวณปากอ่าว แล้วเก็บสาหร่ายมาทำความสะอาด ตากแห้ง อัดเป็นแผ่นส่งขายเป็นสินค้า ชาวญี่ปุ่นยังใช้สาหร่ายสกุล *Chlorella sp.* กับ *Scenedesmus sp.* ผสมลงในน้ำผลไม้ และน้ำนมทำให้มีรสดีขึ้น สำหรับในประเทศไทยนั้น คนไทยทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้นำเห็ดน้ำหรือสาหร่ายสกุล *Spirogyra sp.* มาทำเป็นอาหารและผสมลงในแกงต่าง ๆ ส่วนชาวเชียงใหม่นำสาหร่ายสกุล *Nostochopsis sp.* ที่เรียกว่า "ดอกหิน" หรือ "ไซหิน" มารับประทานโดยต้มใส่น้ำตาล เกลือ กุ้งแห้ง นอกจากนี้สาหร่ายบางชนิดยังใช้เป็นอาหารเสริมสุขภาพ เช่น *Spirulina sp.* โดยนำมาอัดเม็ด (Tablet) เหมือนยา และสารสีฟ้าที่สกัดได้จากสาหร่ายสกุลนี้ยังนำมาใช้เป็นสีผสมอาหารได้อีกด้วย (บัญญัติ สุขศรีงาม. ม.ป.ป. : 29-30 และ กาญจนภาชน์ ลีวมโนมนต์. 2527 : 41-80)

คุณค่าทางอาหารที่ได้จากสาหร่าย ได้แก่ โปรตีน คาร์โบไฮเดรต เกลือแร่ โดยเฉพาะธาตุไอโอดีนและวิตามิน ในปัจจุบันทั่วโลกกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนอาหาร โดยเฉพาะอาหารโปรตีนเพราะประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงมีการศึกษาวิจัยคุณค่าทางอาหารจากสาหร่ายหลายชนิดที่มีการเจริญเติบโตรวดเร็ว เพื่อใช้เป็นอาหารแทนเนื้อสัตว์ในสหรัฐอเมริกา เยอรมัน ญี่ปุ่น และอิสราเอล ได้วิเคราะห์คุณค่าทางอาหารในสาหร่ายหลายชนิด เช่น *Chlorella sp.* พบว่ามีโปรตีน 40-50% *Ulva sp.* มีโปรตีน 20-80% ที่พบว่าปริมาณสูงสุดคือ สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินชื่อ *Spirulina maxima* มีโปรตีนถึง 63-68% (Zajic. 1970 : 67)

สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เคยทดลองใช้สาหร่ายสีเขียวชื่อ *Scenedesmus sp.* เป็นอาหารเสริมโปรตีน เพราะมีโปรตีนถึง 50% ของน้ำหนักแห้งโดยนำสาหร่ายชนิดนี้ผสมในเส้นบะหมี่และขนมคุกกี้ออกจำหน่าย (นุหัตถ์ พัทธ์ษผล. 2517 : 9 และบัญญัติ สุขศรีงาม. ม.ป.ป. : 29-30)

ในพื้นที่เท่ากันการเพาะเลี้ยงสาหร่ายจะให้โปรตีนได้ถึง 20 เท่าของถั่วเหลือง และประมาณ 500-1,000 เท่าของโปรตีนจากเนื้อสัตว์ (บุหลัน พิทักษ์ผล. 2517 : 9) ในประเทศเยอรมันตะวันตกใช้สาหร่ายสกุล *Scenedesmus* sp. เป็นอาหารของคนและสัตว์ พบว่าโปรตีนน้อยกว่าโปรตีนในไข่และนม แต่มากกว่าโปรตีนในข้าวโพดและข้าวสาลี ส่วนในประเทศไทยได้ทดลองเลี้ยงสาหร่ายสกุล *Scenedesmus* sp. และ *Chlorella* sp. ใช้น้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมและนำมาทำเป็นอาหาร ทำให้ได้โปรตีนสูง ซึ่งมีคุณภาพดีเท่ากับโปรตีนในถั่วเหลือง (บัญญัติ สุขศรีงาม. ม.ป.ป. : 29)

สาหร่ายนอกจากจะมีโปรตีน มีคุณภาพสูง เพราะมีกรดอะมิโนครบถ้วนแล้วยังมีวิตามินเอ วิตามินบี และวิตามินซี คาร์โบไฮเดรต ไขมัน และแร่ธาตุต่าง ๆ อีกด้วย สาหร่ายให้ผลิตภัณฑ์รับประทานได้ทั้งหมด ไม่มีกากหรือส่วนที่ต้องทิ้งมีกรดนิวคลีอิกต่ำ มีประมาณ 3.7% ดังนั้นจึงไม่มีปัญหาในระบบขับถ่ายของมนุษย์ สาหร่ายที่ผ่านความร้อนหรือทำให้แห้งแล้วจะย่อยได้ถึง 80% และเมื่อผสมลงในอาหารจะเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการให้สูงขึ้น (บุหลัน พิทักษ์ผล. 2517 : 9-10)

1.2 ใช้เป็นอาหารสัตว์ สาหร่ายที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ได้แก่ สาหร่ายสีน้ำตาลและสีแดง เช่น *Alaria* sp., *Ascophyllum* sp., *Fucus* sp., *Laminaria* sp., *Sargassum* sp. ใช้เลี้ยงแกะ วัว ม้า หมู อาจใช้กินสด ๆ โดยตัดอนสัตว์ลงไปตามชายหาดเวลาน้ำลด หรือนำมาตากแห้ง หรือบดผสมเป็นอาหารสำเร็จรูป ใช้แทนหญ้าหรือฟาง ประเทศที่นิยมใช้สาหร่ายเป็นอาหารสัตว์ ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส นอร์เวย์ เดนมาร์ก ออสเตรเลีย จีน ยองกง จากการทดลองเลี้ยงสัตว์พบว่า คุณภาพของสาหร่ายจะดีกว่าโปรตีนจากถั่วเหลือง และถ้ามีการเติมกรดอะมิโนบางตัว โปรตีนจากสาหร่ายจะมีคุณภาพใกล้เคียงกับโปรตีนที่ได้จากนมวัว (วิเชียร ยงมานิตชัย. 2524 : 20)

2. ด้านเกษตรกรรม

สาหร่ายสีน้ำเงินแกมเขียวบางพวก เช่น สกุล *Anabaena* sp., *Nostoc* sp., *Cylindrocapsa* sp., *Calothrix* sp., *Anabaenopsis* sp. มีประสิทธิภาพในการตรึงไนโตรเจนจากอากาศได้ดี (Alexopoulos and Bold. 1967 : 65) ในประเทศญี่ปุ่นได้มีผู้ศึกษาทดลองสาหร่ายหลายชนิดในนาข้าว และประสบความสำเร็จในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายสีน้ำเงินแกมเขียวในการเพิ่มปริมาณไนโตรเจนในนาข้าว โดยพบว่าสาหร่ายสกุล *Tolypothrix tenuis* เหมาะสมที่สุด (Trainor. 1979 : 62 และจวงจินต์ คิวะคิลปี. 2524 : 46) ส่วนประเทศไทยได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการผลิตข้าวโดยใช้สาหร่ายสีน้ำเงินแกมเขียวชนิดต่าง ๆ พบว่า เมื่อนำสาหร่ายสกุล *Oscillatoria rubescens*, *Lyngbya limnetica*, *Anabaena* sp. และ *Tolypothrix* sp.

มาเลี้ยงในนาข้าว ทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มสูงกว่าปกติ (พงศเทพ อันตะริกานนท์ และคณะ. ม.ป.ป. : 9)

3. ด้านอุตสาหกรรม

พวกไดอะตอมจะมีผนังเซลล์ประกอบด้วยสารซิลิกา (Silica) เมื่อตายทับถมกันนาน ๆ ในปริมาณมาก ๆ จะทำให้เกิดซากดึกดำบรรพ์ของสาหร่ายที่เรียกว่า "ซากทับถมของไดอะตอม" (Diatomaceous earth) สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มาก เช่น ใช้กรองน้ำมันและของเหลวอื่น ๆ ให้บริสุทธิ์ ชัดมันโลหะ ทำฉนวนป้องกันความร้อนในตู้เย็น เต้าอบ และเตาหลอมโลหะ ใช้เป็นส่วนผสมของยาสีฟัน และใช้ทำอิฐที่มีน้ำหนักเบา นอกจากนี้ นักธรณีวิทยาเชื่อว่า ซากของไดอะตอมเป็นแหล่งกำเนิดของน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติด้วย (Fuller. 1972 : 342, Round. 1973 : 211-228, Dittmer. 1964 : 112)

4. ด้านการแพทย์

สาหร่ายพวกไดอะตอมมีวิตามินเอ วิตามินดีสะสมอยู่ เมื่อสัตว์พวกครัสเตเชีย (Crustaceans) ซึ่งเป็นอาหารของปลากินไดอะตอมเหล่านี้เข้าไป วิตามินจะสะสมในตัวปลา มนุษย์สามารถสกัดออกมาใช้ในรูปของน้ำมันตับปลา (Carpenter. 1967 : 152) ส่วนสาหร่ายสกุล *Chlorella sp.* ได้มีการสกัดสารคลอเรลลิน (Chlorellin) ซึ่งเป็นสารที่ยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียได้ (Alexpoulous and Bold. 1967 : 64)

5. ด้านนิเวศวิทยา

5.1 สาหร่ายเป็นผู้ผลิตอาหารเบื้องต้นที่สำคัญสำหรับสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ผลิตสารอินทรีย์ต่าง ๆ ที่มีพลังงานสะสม และพลังงานนี้จะถ่ายทอดไปยังสัตว์น้ำและสัตว์บกอื่น ๆ จัดได้ว่าสาหร่ายเป็นต้นกำเนิดห่วงโซ่อาหาร เพราะสามารถสังเคราะห์แสงประมาณ 90% ของการสังเคราะห์แสงที่เกิดขึ้นบนโลกได้จากการสังเคราะห์แสงของสาหร่าย โดยเฉพาะพวกที่ดำรงชีวิตแบบแพลงก์ตอน (Bold and others. 1980 : 40)

5.2 สาหร่ายเป็นผู้ผลิตก๊าซออกซิเจนสำหรับสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ และทำให้เกิดความสมดุลระหว่างก๊าซออกซิเจนและคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศ เพราะในกระบวนการสังเคราะห์แสงสาหร่ายใช้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เป็นวัตถุดิบ และผลของการสังเคราะห์แสงนอกจากได้สารอาหารแล้วยังได้ก๊าซออกซิเจนออกมาด้วย (Bold. 1964 : 99)

5.3 สาหร่ายใช้เป็นดัชนีบอกคุณภาพของน้ำได้ สาหร่ายบางชนิดสามารถใช้ทำนายการเน่าเสียของน้ำได้ เช่น *Oscillatoria sp.*, *Spirulina sp.* และ *Euglena sp.* เพราะเป็นสาหร่ายที่เจริญได้ดีในน้ำที่มีออกซิเจนเพียงเล็กน้อยหรือปราศจากออกซิเจน (Round. 1973 : 228) *Microcystis aeruginosa*, *Aphanizomenon flosaquae* มีการเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว (Bloom) ในน้ำเสีย และทำให้เกิดการใช้แร่ธาตุอาหาร ทำให้ปริมาณอาหารลดลงจึงมี

ผลทำให้มีอัตราการตายของสาหร่ายนี้สูง เป็นผลให้น้ำเน่าเป็นพิษและมีกลิ่น (APHA, AWWA and WPCF. 1975 : 683) นอกจากนี้สาหร่ายสีน้ำเงินแกมเขียวที่เจริญเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว และเป็นอันตรายต่อสัตว์ชนิดต่าง ๆ ได้แก่ *Nodularia sp.*, *Rivularia sp.*, *Anabaena sp.*, *Microcystis sp.*, *Coelosphaerium sp.*, *Nostoc sp.*, *Aphanizomenon sp.*, *Oscillatoria sp.*, *Gleotrichia sp.* (สุภาจรี นิยะมานนท์. 2526 : 83, Palmer. 1969 : 78-82) ได้รายงานว่า สาหร่ายที่เป็นครรหนิของน้ำสะอาดได้แก่ *Melosira islandica*, *Cyclotella ocellata*, *Dinobryon sp.*, *Meridion sp.*, *Micrasterias sp.*, *Staurastrum sp.*, *Pinnularia sp.* และ *Surirella sp.* แหล่งน้ำจืดใดที่มีสภาพดีสาหร่ายในแหล่งน้ำนั้น ๆ จะประกอบด้วยไดอะตอมเป็นส่วนใหญ่ อาจมีสาหร่ายสีเขียวและสาหร่ายสีน้ำเงินแกมเขียวปนอยู่ด้วยก็ได้ ประการที่สำคัญคือ ปริมาณของสาหร่ายแต่ละชนิดจะมีน้อย ในทางตรงกันข้ามถ้าแหล่งน้ำใดมีสาหร่ายสีเขียว โดยเฉพาะที่เป็นเส้นสายปนอยู่กับสาหร่ายสีน้ำเงินแกมเขียวและจำนวนน้อยชนิด แต่ปริมาณของแต่ละชนิดกลับมีมาก หรือเกิดอย่างรวดเร็วแล้ว ก็หมายความว่า สภาพของแหล่งน้ำนั้นเป็นสภาพน้ำเสีย (Patrick. 1949 : 277-341)

5.4 ใช้กำจัดน้ำเสีย โดยช่วยเพิ่มออกซิเจนในน้ำ โดยธรรมชาติได้มีการนำสาหร่ายสกุล *Chlorella* มาใช้แก้ไขสภาพน้ำเสียให้ดีขึ้น เช่น ในสหรัฐอเมริกาและนิวซีแลนด์ ได้นำมาใช้ในการกำจัดน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม โดยสาหร่ายเป็นผู้ผลิตออกซิเจนให้กับแบคทีเรีย ซึ่งทำหน้าที่ย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำให้สะอาด แก้ไขปัญหาน้ำเสียได้ (Chapman. 1969 : 432)

5.5 ใช้สาหร่ายช่วยป้องกันไม่ให้หน้าดินเกิดการพังทลาย สาหร่ายสีน้ำเงินแกมเขียวบางสกุล เช่น *Horminium sp.*, *Zygonium sp.*, *Chroococcus sp.*, *Phormidium sp.* ที่เจริญบนพื้นดินจะช่วยรักษาความชุ่มชื้นและเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้แก่ดิน (Round. 1973 : 229-230)

สาหร่ายที่พบในประเทศไทย

สาหร่ายที่ขึ้นในน้ำจืดและในทะเลเป็นอาหารที่สำคัญของคนในหลายประเทศ ในประเทศไทยมีสาหร่ายที่เป็นที่รู้จักกันดีคือจี่ฉาย (*Porphyra*) ที่ใช้เป็นส่วนประกอบของแกงจืดและอาหารอีกหลายชนิด แต่ยังมีสาหร่ายอีกหลายชนิดที่ประชาชนบางท้องถิ่นที่นิยมนำมาบริโภคจากการศึกษาของกาญจนพานิช (2521) ได้รวบรวมชนิดของสาหร่ายที่รับประทานได้ในภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยสรุปไว้ดังนี้

ก. สาหร่ายน้ำจืด

ไซหิน, ดอกหิน (*Nostochopsis*) เป็นสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน มีลักษณะเป็นก้อนกลมหรือรีขนาด 0.5-2 เซนติเมตร เมื่อยังอ่อนผิวเรียบ โตขึ้นผิวขรุขระ ฉีกออกดูจะมีลักษณะเหมือนฟูน พบที่จังหวัดเชียงใหม่และจันทบุรี ขึ้นเกาะบนก้อนหินในลำธารน้ำไหลหรือบริเวณน้ำตก ชาวบ้านนิยมรับประทานโดยต้มกับน้ำตาล รับประทานร้อน ๆ หรือต้มยำใส่เนื้อปลา ปลาจ๋า พริกป่น น้ำปลา มะนาว และผงชูรส

เทา, ผักไก (*Spirogyra*) เป็นสาหร่ายสีเขียวที่มีลักษณะเป็นเส้นสีเขียวขนาดเท่าเส้นผม จับดูจะรู้สึกลื่นมือเนื่องจากมีเมือก พบขึ้นอยู่ทั่วไปในแหล่งน้ำจืด ถ้าขึ้นในแหล่งน้ำสะอาดสามารถเก็บมารับประทานได้ พบได้ทั่วไปในแหล่งน้ำนิ่งหรือน้ำไหลเอื่อย ๆ ชาวบ้านนิยมนำมาใช้ทำลาบ โดยนำสาหร่ายมาล้างน้ำจืดให้สะอาด หรือแช่ค้างคืน แล้วล้างเป็นท่อน ๆ ใส่เครื่องปรุงแบบลาบ หรือต้มปลากับปลาจ๋า แกะแต่เนื้อโหลกรวมกับมะเขือขึ้น ขอยกระเทียมเผา พริกสดเผา ปรุงด้วยน้ำปลา น้ำตาล มะนาว รับประทานกับข้าวเหนียว สำหรับชาวบ้านในภาคอีสานมักรับประทานสด เป็นผักจิ้มกับน้ำพริก หรือทำเป็นยำหรือซूप (เยาวลักษณ์, 2520) การวิเคราะห์คุณค่าทางอาหารของสาหร่ายเทาโดยบุญมี (2530) และ Peerapompisal *et al.* (1997)

ตารางที่ 2.1 คุณค่าทางอาหารของสาหร่ายเทา (*Spirogyra* sp.) ที่พบในบริเวณภาคเหนือของประเทศไทย (หน่วย : ร้อยละของน้ำหนักแห้ง)

คุณค่าทางอาหาร	บุญมี (2530)	Peerapompisal <i>et al.</i> (1997)
โปรตีน	23.82	18.65
ไขมัน	3.08	5.21
คาร์โบไฮเดรต	52.04	56.31
เถ้า	14.34	7.66
เส้นใย	6.72	11.78

ทางภาคเหนือของประเทศไทย มีสาหร่ายที่ชาวบ้านเรียกว่า "ไก" ซึ่งก็คือสาหร่ายสีเขียว *Cladophora* sp. มักพบเกาะอยู่ตามก้อนหินในบริเวณน้ำไหล ลักษณะเป็นเส้นยาวแตกแขนงสีเขียวสด ไกที่อยู่ในแม่น้ำโขงเชื่อว่่าน่าจะเป็นอาหารของปลาบึก ซึ่งชาวบ้านก็นำมารับประทานเป็นอาหาร

จากการวิเคราะห์คุณค่าทางอาหารโดยอาจารย์คณะอุตสาหกรรมเกษตร วิทยาเขตดอยคำ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าสาหร่ายไกอบแห้งมีคุณสมบัติดังนี้

ความชื้น	ร้อยละ 13.19
โปรตีนรวม	ร้อยละ 28.22
ไขมันรวม	ร้อยละ 6.81
เถ้า	ร้อยละ 20.80
เยื่อใย (Neutral detergent fibre)	ร้อยละ 19.29
(Acid detergent fibre)	ร้อยละ 19.06
แคลเซียม	ร้อยละ 1.20
ฟอสฟอรัส	ร้อยละ 0.36

ข. สาหร่ายทะเล

สาหร่ายพวงองุ่น, สาหร่ายเม็ดพริก, สาหร่ายลูกพริก, สาหร่ายน้ำพริก, สาหร่ายหิน, สาหร่ายเม็ดพริกไทย เป็นชื่อของสาหร่ายสีเขียว (*Caulerpa racemosa* var. *macrophyssa*) ที่ชาวบ้านจังหวัดจันทบุรี ระบุว่า ชลบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และภูเก็ต นำมารับประทานได้ทั้งต้นหรือเด็ดเฉพาะส่วนยอดมารับประทานสดหรือลวกจิ้มน้ำพริก

สาหร่าย, สาหร่ายเขากวาง (*Caulerpa racemosa* var. *corynephora*) ชาวบ้านจังหวัดตรังมารับประทานสดหรือลวกจิ้มน้ำพริก อย่างไรก็ตามผู้ที่รับประทาน *Caulerpa* บางครั้งอาจได้รับสารพิษ caulerpicin และ caulerpin ที่ทำให้เกิดอาการชาที่ปลายลิ้น และบางครั้งชาตามมือและเท้า หากแพ้มาก ๆ จะหายใจขัดและเสียการทรงตัว แต่อาการจะหายไปภายในไม่กี่ชั่วโมงหรือภายในหนึ่งวัน ขึ้นอยู่กับปริมาณที่ได้รับเข้าไป (Doty and Santos, 1996 : Santos and Doty, 1968 อ้างใน กาญจนภาชน์ ลิ้มโนมนต์. 2521 : 119-129)

สาหร่ายวุ้น (*Chaetomorpha crassa*) เป็นสาหร่ายสีเขียวเป็นเส้นยาว ไม่แตกแขนง พบทั่วไปในอ่าวไทย โดยเฉพาะที่เกาะสมุย ชาวบ้านใช้เคี้ยวทำวุ้น ไม่มารับประทานสด เพราะจะทำให้คันคอ

สาหร่ายวุ้น, สาหร่ายผมนาง, สาหร่ายจิ้ม, สาหร่ายไหม, สาหร่ายหางม้า, สาหร่ายโกน, วุ้นทะเล, สาหร่ายหิน (*Gracilaria verrucosa*) เป็นสาหร่ายสีแดงที่พบได้ทั่วไปในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน บางครั้งจะพบกองชายในตลาด รับประทานสด หรือลวกจิ้มน้ำพริก และน้ำจิ้มที่ประกอบด้วยน้ำส้ม เกลือ พริก หรือยาใส่มะพร้าวคั่ว กุ้งแห้งป่น น้ำตาล น้ำปลา มะนาวหรือมะม่วงขอย และพริก หรือนำมาแช่น้ำส้มสายชูจาง ๆ แล้วยาใส่มะพร้าวคั่ว ตะไคร้ขอยละเอียด และพริกขอย นอกจากรับประทานสดแล้วยังสามารถนำมาสกัดวุ้นได้ด้วย

สาหร่ายวุ้น, สาหร่ายเขากวาง (*Gracilaria salicornia*) พบตามชายทะเลตามภาคตะวันออกของอ่าวไทย ใ้รับประทานสดหรือจิ้มน้ำพริก หรือยำ เช่นเดียวกับสาหร่ายผมนาง แต่ไม่ค่อยเป็นที่นิยม นำมาสกัดวุ้นได้แต่คุณภาพของวุ้นไม่ดีนัก

สาหร่ายข้อ (*Gracilaria crassa*) พบที่จังหวัดตราด ระยอง ชลบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต บางครั้งมีกองขายตามตลาดสด ใ้ลวกจิ้มน้ำพริก ยำใส่มะพร้าวคั่ว

สาหร่ายฝอย (*Hypnea cervicornis, H. hamulosa, H. charoides*) เป็นสาหร่ายสีแดง มีลักษณะต้นที่แตกแขนงเป็นพุ่ม แขนงย่อยสุดท้ายมีลักษณะคล้ายหนาม ที่พบเกาะบนก้อนหิน เปลือกหอยในน้ำที่คลื่นไม่แรงจัด พบทั่วไปในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ใ้รับประทานสด ๆ เป็นผักจิ้มหรือนำมาสกัดวุ้นแต่คุณภาพของวุ้นไม่ดีนัก

สาย, สายใบ (*Porphyra vietnamensis*) เป็นสาหร่ายสีแดงที่ต้นเป็นแผ่นแบน บาง ที่โคนต้นมีส่วนคล้ายรากยึดเกาะกับก้อนหิน บริเวณขอบเป็นรอยจีบย่น พบที่จังหวัดสงขลา และนราธิวาส วางขายสด ๆ ตามตลาดหรือทำเป็นแผ่นกลมตากแห้ง ใ้ทำแกงจืดต้มกับหมูสับ หรือใส่ในก๋วยเตี๋ยว เป็นที่รู้จักกันดี

สาย (*Porphyra crispata*) พบที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และภูเก็ต แต่ไม่ค่อยนิยมนำมาบริโภคเท่าไร

สาหร่ายแดง, สาหร่ายเห็อกปลา (*Laurencia obtusa, L. papillosa*) เป็นสาหร่ายสีแดง พบได้ในจังหวัดชลบุรี ระยอง ตราด จันทบุรี และสุราษฎร์ธานี ใ้รับประทานสดเป็นผักจิ้ม หรือยำแบบสาหร่ายวุ้น หรือนำไปทำยาแก้คอพอก

สาหร่ายหางม้า, สาหร่ายเห็อกปลา (*Acanthophora spicifera*) เป็นสาหร่ายสีแดง ลำต้นค่อนข้างแข็ง เปราะและหักง่าย แตกเป็นแขนงโดยที่แขนงย่อยสุดท้ายเป็นแฉกปลายแหลม พบได้ทั่วไปในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ใ้รับประทานสดหรือลวกจิ้มน้ำพริก

สาหร่ายวุ้น (*Gelidium*) สาหร่ายสีแดง ต้นค่อนข้างแบน แตกแขนงออก 2 ข้าง เหมือนขนนก เกาะตามก้อนหิน พบที่จังหวัดระยองและภูเก็ต ไม่นิยมรับประทานสดแต่นำมาสกัดวุ้นได้วุ้นคุณภาพดีมาก

สาหร่ายทุ่น, สาหร่ายใบ (*Sargassum*) เป็นสาหร่ายสีน้ำตาลที่มีรูปร่างคล้ายพืชชั้นสูง คือมองเห็นเป็นใบ ต้น และรากได้อย่างชัดเจน ที่โคนใบมีถุงลมช่วยให้สาหร่ายชนิดนี้ลอยอยู่ในน้ำได้ แม้ว่าจะขาดลอยในน้ำไม่มีรากก็ยังเจริญเติบโตได้เป็นปกติ พบได้ทั่วไปในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ชาวบ้านใช้ส่วนยอดมารับประทานสด หรือลวกจิ้มน้ำพริก นำมายำ หรือ

นำทั้งต้นมาแกงส้มหรือแกงเหลืองได้ และยังสามารถตากแห้งแล้วใช้ต้มน้ำรับประทานแก้ร้อนในหรือแก้ไข้ มีขายตามร้านขายยาจีนบางแห่ง

เห็ดหิน, เห็ดหูหนูทะเล (*Padina australia*, *P. gymnospora*, *P. distromatica*) เป็นสาหร่ายสีน้ำตาลที่มีลักษณะเป็นแผ่นบาง ๆ รูปร่างเหมือนพัดหรือเหมือนต้นผักกาด ส่วนชนิดที่มีขนาดเล็กจะคล้ายเห็ดหูหนู ขึ้นเกาะบนหินทั่ว ๆ ไปในอ่าวไทย รับประทานสดเป็นผักจิ้ม แต่ต้องล้างให้สะอาดก่อนเพราะอาจมีไข่ปลาหรือสัตว์น้ำบางชนิดที่เป็นพิษเกาะอยู่ อาจทำให้ท้องเสียได้

สาย, สาหร่ายเขากวาง (*Dictyota dichotoma*) เป็นสาหร่ายสีน้ำตาลที่มีต้นแบบบางแตกแขนงเป็นคู่ พบได้ทั่วไปทั้งในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน รับประทานสดหรือลวกจิ้มน้ำพริก

สาย, สาหร่ายรังบัว, สาหร่ายร่างแห (*Hydroclathrus clathrathrus*) เป็นสาหร่ายสีน้ำตาล ที่ต้นพอมีอายุมากขึ้นจะเกิดมีรูที่ขยายใหญ่ขึ้นจนมีลักษณะเหมือนร่างแหโปร่งสีน้ำตาลปนเหลือง พบมากทางชายฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย เช่น จังหวัดตราด ระยอง ชลบุรี และจังหวัดทางภาคใต้ เช่น สุราษฎร์ธานี รับประทานเป็นผักจิ้ม หรือใช้ทำยำ

สาหร่ายจอก (*Turbinaria conoides*, *T. decurrens*, *T. ornata*) เป็นสาหร่ายสีน้ำตาลที่มีลำต้นเป็นแกนกลางเส้นเดียว มีใบอยู่รอบโดยที่ใบจะมีตุ่มฝังอยู่ตรงกลาง มักขึ้นอยู่ในบริเวณที่มีซากปะการัง การรับประทานให้ส่วนยอดจิ้มน้ำพริก

นอกจากนี้ กาญจนภานันท์ (2521) ยังได้กล่าวถึงสาหร่ายชนิดอื่น ๆ ที่พบในประเทศไทยแต่คนไทยไม่นิยมรับประทาน แต่มีผู้รับประทานในต่างประเทศ ได้แก่

Caulerpa peltata เป็นผักสลัดหรือทำให้สุกเป็นของหวานหลังอาหารในฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย

Caulerpa serrulata เป็นผักสลัดในสิงคโปร์ มาเลเซีย และฟิลิปปินส์

Chaetomorpha antennina รับประทานกันในแถบหมู่เกาะฮาวาย

Codium tenue, *C. tementosum* รับประทานเป็นผักสลัดในฟิลิปปินส์อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

Enteromorpha compressa รับประทานในฟิลิปปินส์และมาเลเซีย

E. intestinalis (สาหร่ายไส้ไก่) ใช้เป็นผักสลัดในฟิลิปปินส์และฮาวาย

รับประทานเป็นแผ่นแห้งในมาเลเซีย และทำเป็นแผ่นแห้งรับประทานกับข้าวเป็นอาหารเสริมในญี่ปุ่น

Monostroma sp. ทำเป็นแผ่นตากแห้งคล้ายสาหร่าย ใช้ทำซูชิ มีการเพาะเลี้ยงกันในญี่ปุ่น

Bostrychia radicans ใช้ได้ทั้งลวกและรับประทานสดในประเทศพม่า

Catenella nipae ใช้สำหรับยาสลัดหรือลวกผสมกับน้ำมันงา เกลิอปัน พริกป่น
ขิงคั่วหอม และกระเทียม รับประทานในประเทศพม่า

Gelidium sp. ใช้รับประทานสดหรือนำมาสกัดวุ้นในมาเลเซีย อินโดนีเซีย
ฮาวาย และญี่ปุ่น

Helymenia durvilliae ใช้รับประทานในฟิลิปปินส์และฮาวาย

Bangia fuscopurpurea ชาวจีนใช้ประกอบอาหารรวมกับผักอื่น ๆ นิยม
รับประทานในกลุ่มมังสะวิรัต (สรวิต เผ่าทองสุข. 2543 : 84-90)

2.4 คุณภาพของน้ำ

เกณฑ์จัดคุณภาพของน้ำเป็นข้อสรุปในการจัดคุณภาพของแหล่งน้ำที่ใช้ในการศึกษา
แต่การวิจัยในครั้งนี้จะกล่าวเฉพาะสภาวะทางกายภาพและสภาวะทางเคมีของน้ำที่ใช้ในการ
ศึกษา

2.4.1 สภาวะทางกายภาพ

2.4.1.1 แสง (Light) มีความสำคัญมากต่อการสังเคราะห์แสงของสาหร่ายอัลตรา
การสังเคราะห์แสงจะมากที่สุดบริเวณผิวน้ำ และจะลดลงไปตามลำดับเมื่อระดับความลึก
เพิ่มขึ้น (Mass. 1980 : 332) ถ้าความเข้มของแสงพอเหมาะสาหร่ายจะมีปริมาณมาก แต่ถ้า
ความเข้มของแสงมากเกินไปสาหร่ายจะมีปริมาณน้อยมาก (Ignatiades. 1969 : 196-200)

2.4.1.2 ความขุ่นของน้ำ (Turbidity) น้ำในแหล่งน้ำไหล เช่น แม่น้ำลำธาร
จะมีความขุ่นมากกว่าน้ำในแหล่งน้ำนิ่ง (Hynes. 1970 : 555) ในเขตร้อนปริมาณแพลงก์ตอน
ของพืชจะสูงสุดหลังฤดูฝนและฤดูหนาว แต่จะมีน้อยมากในฤดูฝนเนื่องจากมีฝนตกในฤดูฝน
ทำให้น้ำขุ่น (ธีรพันธ์ ภูคาสวรรค์. 2523 : 156)

2.4.1.3 อุณหภูมิ (Temperature) อุณหภูมิของน้ำจะเปลี่ยนแปลงโดยตรงตาม
ปริมาณแสงที่ส่องลงสู่แหล่งน้ำนั้น (Rcid and Wood. 1976 : 485) อุณหภูมิมีความสำคัญต่อ
การเพิ่มหรือการลดลงของอัตราการเจริญเติบโตของสาหร่าย (Smith. 1950 : 719) สาหร่ายแต่ละ
ชนิดจะมีการเจริญเติบโตได้ดีที่สุดในอุณหภูมิต่างกัน เช่น อุณหภูมิ 20-28 องศาเซลเซียส มี
โคอะตอมมากที่สุด ที่ 30-35 องศาเซลเซียส จะมีสาหร่ายสีเขียวมากที่สุด และที่ 35-45 องศา
เซลเซียส จะมีสาหร่ายสีน้ำเงินแกมเขียวมากที่สุด (Welch. 1952 : 471) ในเขตร้อนแพลงก์ตอน
พืชมีความชุกชุมในเดือนมีนาคมและเดือนเมษายน (Soumia. 1969 : 287-303)

2.4.2 สภาวะทางเคมี

2.4.2.1 ปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำ (Dissolved Oxygen) ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความเร็วของกระแส น้ำ อุณหภูมิของน้ำ และอัตราการหายใจของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำนั้น เป็นต้น (Maitland. 1978 : 243) โดยปกติแล้วออกซิเจนที่เกิดจากการสังเคราะห์แสงจะเกิดขึ้นประมาณ 10 เท่าของสิ่งมีชีวิตในการหายใจ ซึ่งนับว่าปริมาณแพลงก์ตอนที่มีความสำคัญมากในการผลิตออกซิเจน (Shirota. 1966 : 462) ซึ่งตามปกติน้ำในธรรมชาติจะมีออกซิเจนละลายอยู่ประมาณ 8 ppm. ถ้าวัดค่า DO ในแหล่งน้ำใด ๆ ได้ต่ำกว่า 3 ppm. ถือว่าน้ำเสีย

2.4.2.2 ความเป็นกรดต่าง (pH) โดยปกติแหล่งน้ำตามธรรมชาติมีค่าความเป็นกรดต่างอยู่ระหว่าง 5-9 (EPA. 1973 : 125) ถ้าความเป็นกรดต่างของน้ำในช่วง 7.00-8.30 สิ่งมีชีวิตในน้ำเจริญเติบโตเป็นอย่างดี (Pinkayan. 1978 : 10-19) สำหรับชนิดต่าง ๆ สามารถเจริญเติบโตได้ดีในช่วงความเป็นกรดต่างต่าง ๆ กัน เช่น *Euglena sp.* (Roud. 1973 : 278)

2.4.2.3 ปริมาณ BOD (Biochemical Oxygen Demand) คือปริมาณออกซิเจนที่แบคทีเรียใช้ในการย่อยสารอินทรีย์ชนิดที่ย่อยสลายได้ภายใต้สภาวะที่มีออกซิเจน จากกระบวนการนี้แบคทีเรียจะได้รับพลังงานเพื่อใช้ในการเจริญเติบโตและแบ่งตัวต่อไป ผลิตภัณฑ์สุดท้ายของการออกซิไดส์ สารอาหารเหล่านี้จะเป็น CO_2 น้ำแอมโมเนีย ขึ้นอยู่กับชนิดของสารอาหาร (ฝ่ายคุณภาพน้ำ กองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม. 2531 : 7)

ค่า BOD จะบอกถึงกำลังความสกปรกของน้ำเสียต่าง ๆ ในเทอมของออกซิเจนซึ่งต้องใช้เมื่อปล่อยน้ำเสียนั้นลงสู่แม่น้ำลำคลอง ซึ่งมีสภาพที่มีออกซิเจนอยู่ การหาค่า BOD ยังมีความสำคัญในการควบคุมความสกปรกของแม่น้ำลำธาร เพราะค่า BOD จะบอกถึงองศาของความสกปรกของแหล่งน้ำได้ทันที นอกจากนี้ยังใช้เพื่อการออกแบบในการกำจัดน้ำเสียด้วย โดยทั่วไปถึงว่าน้ำมีค่า BOD ถึง 5 ppm. ถือว่าน้ำเริ่มสกปรก และถ้ามีค่า BOD สูงถึง 10 ppm. จัดว่าเป็นน้ำเสีย (ฝ่ายคุณภาพน้ำ กองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. 2534 : 12)

2.5 แหล่งน้ำที่ใช้ศึกษาทดลอง คลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

ข้อมูลจากสำนักงานจังหวัดราชบุรีเพื่อศึกษาแหล่งน้ำในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี คลองบางสองร้อยเป็นคลองธรรมชาติไหลผ่านตำบลหนองปลาหมอ อำเภอบ้านโป่ง ตำบลเตาปูน, ตำบลท่าชุมพล, ตำบลนางแก้ว, ตำบลธรรมเสน อำเภอโพธาราม ตำบลเขาแร้ง อำเภอเมืองราชบุรี และไหลลงสู่แม่น้ำแม่กลองที่ตำบลหุมดิน อำเภอเมือง จากลักษณะ ภูมิอากาศทั่วไป มีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 27.7 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝน

เฉลี่ยตลอดปีประมาณ 1000-1250 มิลลิเมตร และฝนตกน้อยที่สุดในเดือนมกราคมเฉลี่ย 19.2 มิลลิเมตร ฝนตกมากที่สุดในเดือนกันยายนเฉลี่ยประมาณ 258.3 มิลลิเมตร (สำนักงานจังหวัดราชบุรี อ้างใน นฤมล วิบูลย์สุข. 2529 : 2) ในปีหนึ่งมี 3 ฤดู คือฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม และฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์ จากลักษณะภูมิประเทศที่มีสภาพพื้นที่เป็นเทือกเขาและที่ราบต่ำแตกต่างกันนี้ ทำให้มีแหล่งน้ำธรรมชาติเกิดขึ้นมากมาย รวมทั้งมีคลองไหลลงสู่แม่น้ำแม่กลองเป็นจำนวนหลายสาย และได้รับการชลประทานเกือบเต็มพื้นที่ จึงทำให้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในฤดูกาลต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อความสมดุลของแหล่งน้ำ ทำให้ลักษณะทางนิเวศวิทยาของสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำแตกต่างกัน แต่เดิมแหล่งน้ำต่าง ๆ มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มาก เช่น พืชน้ำ สัตว์น้ำ นกน้ำ และมีความสวยงามตามธรรมชาติ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดราชบุรี มีคุณค่าทางด้านสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา ประชาชนอาศัยเป็นแหล่งทำการประมงและเกษตร แต่ปัจจุบันนี้ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรในแหล่งน้ำต่าง ๆ นับวันจะลดลงเพราะสัตว์น้ำที่จับได้ขนาดเล็กลงมากกว่าเดิม และจำนวนสัตว์ที่จับได้น้อยลง เช่น ปลาอีตัก ซึ่งเป็นปลาที่มีชื่อเสียงของแม่น้ำแม่กลองนั้น ปริมาณลดลงมากจนกำลังจะสูญพันธุ์ (บัญชา คูเจริญไพบุลย์ อ้างใน นฤมล วิบูลย์สุข. 2529 : 4) แสดงว่าสภาพแหล่งน้ำธรรมชาติในบริเวณนี้ขาดความสมดุล ปัญหาดังกล่าวจะลดลงได้ ถ้าเพิ่มปริมาณสาหร่ายน้ำจืดขนาดเล็กที่เรียกว่า แพลงก์ตอนพืช (phytoplankton) เพราะแพลงก์ตอนพืชเป็นผู้ผลิตอาหารเบื้องต้นที่สำคัญของแหล่งน้ำ คือเป็นอาหารของปลาและสัตว์น้ำต่าง ๆ ในปัจจุบันมีการเพาะเลี้ยงสาหร่ายขนาดเล็กหลายชนิดเพื่อเป็นอาหารของลูกกุ้ง ลูกหอย และลูกปลาวัยอ่อน

ปัจจุบันคลองบางสองร้อย สองฝั่งคลองตลอดแนวยาวมีการทำเกษตรกรรมโดยปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์เป็นบริเวณกว้างขวางทั่วไป และบางส่วนก็จะทิ้งเศษขยะสิ่งปฏิกูลลงไปในลำคลอง แต่ก็มีบางช่วงของคลองที่ไม่มีการทำเกษตรกรรม

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัชณี เขียวเงิน (2535 : 2-100) ได้ทำการศึกษาชนิดของสาหร่ายและคุณภาพของน้ำในสระแก้วและบึงราชนก จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า สาหร่ายในสระแก้วทั้งหมด 92 สกุล ในบึงราชนกทั้งหมด 91 สกุล และความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสาหร่ายกับคุณภาพน้ำพบว่าปริมาณสาหร่ายในบางดิวิชันเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำทางด้านอุณหภูมิ ความเป็นกรด-ด่าง ความโปร่งแสง DO และ BOD คุณภาพน้ำบึงราชนกพบว่าแหล่งน้ำธรรมชาติที่ยังมีคุณภาพน้ำดี สาหร่ายที่ใช้เป็นดรรชนีชี้คุณภาพน้ำได้แก่ สาหร่ายสกุล

Micrasterias sp., *Phymatodocis* sp., *Roya* sp., *Biddulphia* sp., *Ceratium* sp. และมีความสอดคล้องกับน้ำซึ่งมีค่า DO เท่ากับ 7.0 ppm. และ BOD เท่ากับ 4.3 ppm. ส่วนในสระแก้วพบว่า เป็นแหล่งน้ำที่ได้รับมลพิษน้อย สาหร่ายที่ใช้เป็นดรรชนีชี้คุณภาพน้ำได้แก่ *Pyrobotrys* sp., *Bacillaria* sp., *Arthrospira* sp., *Tetraspora* sp. และมีความสอดคล้องกับคุณภาพน้ำซึ่งมีค่า DO เท่ากับ 5.6 ppm. และ BOD เท่ากับ 7.1 ppm.

กศยา สุวรรณวิหก (2529 : 103) ได้ศึกษาปริมาณการแพร่กระจายของสาหร่ายและความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำบางประการของลำน้ำแม่กวง เป็นแหล่งน้ำที่สะอาดอยู่ในสภาพดี เนื่องจากพบสาหร่ายใน Division Chlorophyta อยู่หลายสกุลและเป็นจำนวนมาก ตลอดจนพบได้ตลอดทั้งลำน้ำอีกด้วย ส่วนการใช้สาหร่ายเป็นดรรชนีชี้คุณภาพของน้ำในลุ่มน้ำที่พบว่าสอดคล้องกับการจัดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ยกเว้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 3 เท่านั้นที่ไม่สอดคล้อง เนื่องจากการใช้ประโยชน์ที่ดินยังไม่ถูกต้อง

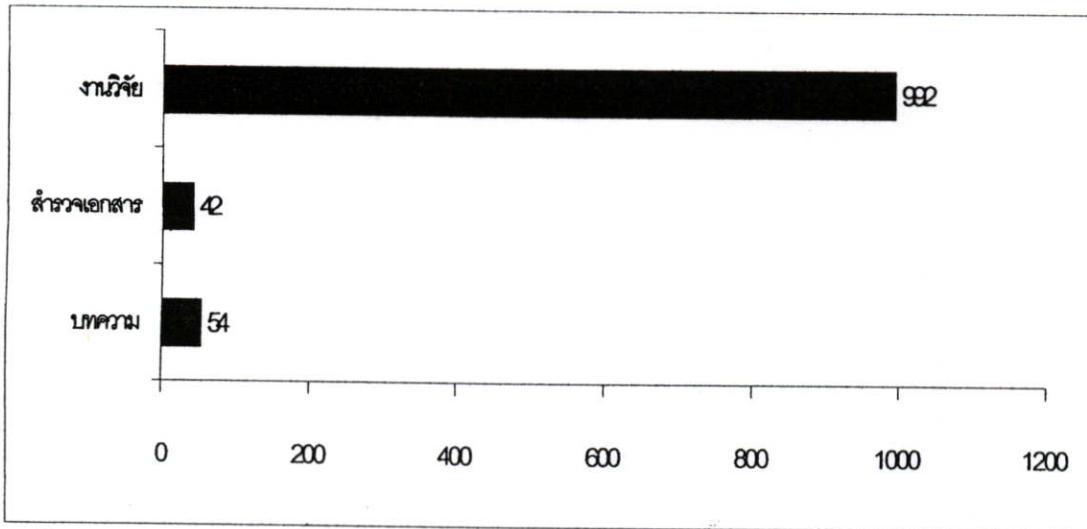
Zajic (1970 : 637) ได้ทำการศึกษาสาหร่าย *Spirulina maxima* พบว่ามีปริมาณโปรตีนสูงถึงร้อยละ 63.68 ของน้ำหนักแห้ง ดังนั้น พิมพรรณ ต้นสกุล และอารักษ์ จันทศิลป์ (อ้างในรัชนี เขียวเงิน. 2535 : 2) จึงได้ทดลองเลี้ยง *Spirulina* sp. ในน้ำทิ้งจากโรงงานยางพาราแล้วเติมธาตุอาหารหลักบางตัว เพื่อเป็นแนวทางลดต้นทุนในการผลิตสาหร่ายชนิดนี้ให้เหมาะสมสำหรับนำมาเป็นอาหารสัตว์ และยังช่วยบำบัดน้ำเสียอีกทางหนึ่งด้วย และการเพาะเลี้ยง *Spirulina* sp. ในอาหารที่เตรียมจากดิน ความเข้มข้นร้อยละ 80 *Spirulina* sp. มีการเจริญเติบโตที่ดีที่สุด

Palmer (1979 : 78-82) ได้รวบรวมงานวิจัยของนักพฤกษศาสตร์ ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องของสาหร่ายที่เป็นเครื่องชี้สภาพน้ำ โดยเฉพาะน้ำเสียที่เกิดจากสารอินทรีย์จำนวน 269 เรื่อง พบว่า ในจำนวนสาหร่าย 60 สกุล *Euglena* sp. สามารถทนต่อสภาวะน้ำเสียได้สูงที่สุด อันดับสองคือ *Oscillatoria* sp. ส่วน *Nitzschia* sp., *Navicula* sp., *Phacus* sp., *Melosira* sp., *Cyclotella* sp., *Closterium* sp., *Anabaena* sp. และ *Trachelomonas* sp. เป็นสกุลที่สามารถทนทานน้ำเสียเป็นอันดับรองลงมา

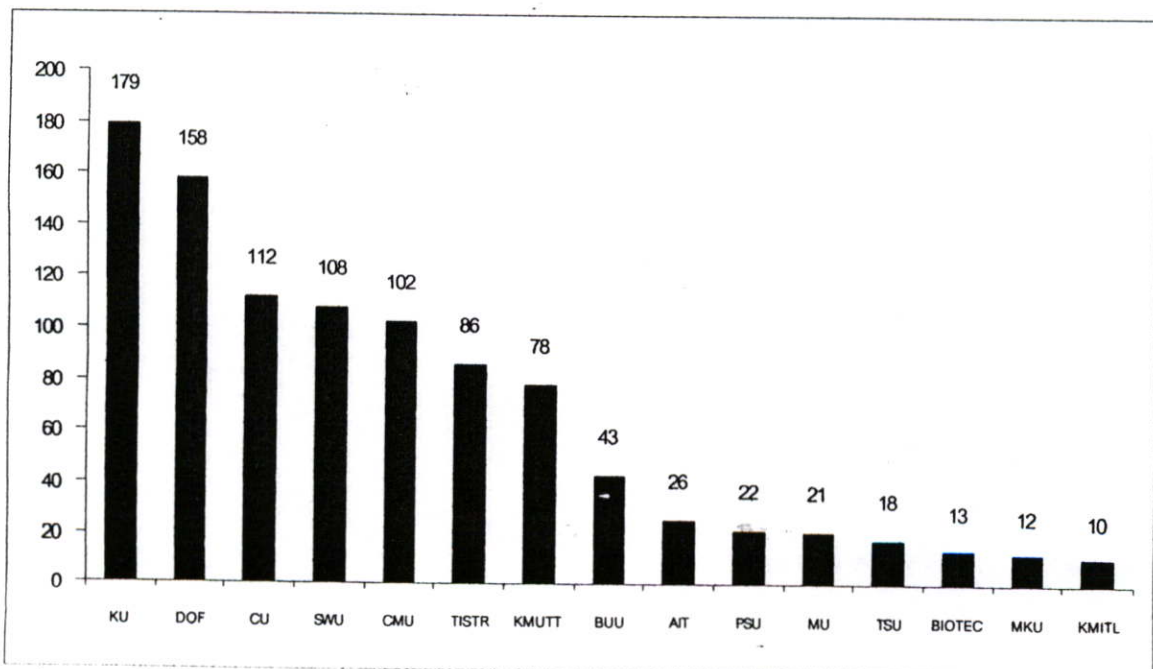
การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับสาหร่ายในประเทศไทยจากอดีตจนถึงปี พ.ศ.2543

การรวบรวมรายชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาหร่ายมีจำนวนดังแสดงในรูปที่ 2.10 โดยมีทั้งที่ได้รวบรวมมาจากเอกสารต้นฉบับในห้องสมุด ซึ่งมีบางส่วนที่ได้ทำสำเนาเก็บไว้สำหรับการเขียนสำรวจ และมีเอกสารบางส่วนที่ไม่ได้ทำสำเนาแต่ได้จดชื่อไว้ เอกสารจำนวนหนึ่งมาจากการรวบรวมเอกสารอ้างอิงทำรายงานวิจัย โดยรายชื่อเอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในที่นี้จะไม่รวม

เอกสารที่เป็นบทความ การประชุมเชิงวิชาการที่ไม่มีเรื่องเต็ม ยกเว้นการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วทท.) ซึ่งมีบทความและส่วนเนื้อหาอีก 1 หน้า สามารถนำมาใช้อ้างอิงได้ และพยายามเลี่ยงบทความที่ไม่ได้เป็นการวิจัย โดยบทความจำนวน 54 เรื่อง และงานสำรวจเอกสารจำนวน 42 เรื่องจะไม่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเนื่องจากไม่ใช่งานวิจัย (สรวิศ เผ่าทองสุข. 2543 : 262)

รูปที่ 2.10 สัดส่วนของรายชื่อเอกสารเกี่ยวกับสาขาวิจัยในประเทศไทย

รูปที่ 2.11 การจัดอันดับหน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทยที่มีผลงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิจัย 15 อันดับแรก

จากรูปที่ 2.11 แสดงการจัดอันดับหน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทยที่มีผลงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาขา 15 อันดับแรก ส่วนหน่วยงานอื่นที่ไม่มีชื่อปรากฏแสดงว่ามีเอกสารวิจัยเกี่ยวกับสาขาน้อยกว่า 10 เรื่อง คำอธิบายด้วยย่อ KU มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, DOF กรมประมง, CU จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, SWU มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และพลศึกษา, CMU มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, TISTR สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, KMUTT มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี, BUU มหาวิทยาลัยบูรพา, AIT สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย, PUS มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, MU มหาวิทยาลัยมหิดล, TSU มหาวิทยาลัยทักษิณ, BIOTEC ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ, MKU มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, KMITL สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง (สรวิศ เฝ้าทองสุข. 2543 : 263)

การสำรวจการแพร่กระจายพันธุ์ของสาหร่ายน้ำจืดในแหล่งน้ำต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ได้รายงานผลการสำรวจในตารางที่ 2.2-2.7 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงการสำรวจสภาพรายได้ประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2516-2517
(นฤมล วิบูลย์สุข. 2529 : 22)

ปีสำรวจ / เขตที่สำรวจ	จำนวนเงินของสภาพรายได้วิธีต่าง ๆ ที่สำรวจ										ชื่อผู้ศึกษา	
	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔	๒๕๒๕		
ปี 2516-2517	67	6	3*	3	31	1	-	51	73	28	111	เครือทิพย์ เจริญวานิช
บางเขน กทม.	45	5	3*	2	21	-	-	56	69	60	76	จิรา จันทโรทัย
พญาไท ดุสิต	65	5	1*	3	23	1	-	80	61	90	96	ดาววิภา ดาบแก้ว
พระโขนง กทม.	38	5	3*	3	24	-	-	53	68	72	123	พงษ์เทพ บุญศรีโรจน์
บางกะปิ	52	5	1*	1	19	2	-	56	60	69	80	บุญย้ง รัตนระภาค
บางกอกใหญ่ ภาษีเจริญ	68	10	1*	3	23	1	-	65	95	97	106	มันทนา เลขาบรรจง
ฝั่งขวา ม.เจ้าพระยา นนทบุรี	72	8	7*	4	23	1	-	85	88	105	115	สนอง จอมเกาะ
มีนบุรี												

* ไม่รวมได้อะตอม

ตารางที่ 2.3 แสดงการสำรวจสภาพในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2517-2518

(นฤมล วิบูลย์สุข. 2529 : 23)

ปีสำรวจ / เขตที่สำรวจ	จำนวนเงินตั้งของสภาพรายในดิวิชั่นต่าง ๆ ที่สำรวจ											ชื่อผู้ศึกษา
	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔	๒๕๒๕	๒๕๒๖	๒๕๒๗	
ปี 2517-2518	78	6	15*	5	21	2	1	112	126	73	128	สมศักดิ์ โชคนุกูล
ดลิ่งชัน กทม.	58	5	5*	5	26	2	1	80	84	94	101	วันทนี สุขสมัย
หนองแขม กทม.	60	8	8*	6	26	2	1	96	96	106	111	สุนันทา มั่นมงคล
เขตราษฎร์บูรณะ กทม.	79	5	4*	7	28	4	1	99	109	110	128	สมลวรรณ นันทกากุล
บางบัวทอง นนทบุรี	73	7	6*	8	34	2	2	114	96	105	132	เพียรวิ ฎาการ
อ.เมือง อ.ปากเกร็ด นนทบุรี	59	6	4*	6	28	2	1	85	84	84	105	สมภพ อินทรสุวรรณ
อ.บางใหญ่ นนทบุรี	65	5	24*	4	27	4	1	95	89	108	131	ลำราญ ขวัญเกื้อ
อ.พระประแดง สมุทรปราการ	73	7	6*	4	36	1	2	99	99	116	132	นภาศรี ธรรมครองอาตม์
อ.เมือง สมุทรปราการ	64	4	5*	6	24	-	-	77	85	81	103	นรินทร์ ไทยพิัก
อ.คลองหลวง ปทุมธานี												

* ไม่รวมโต๊ะคอม

ตารางที่ 2.4 แสดงการสำรวจสภาพร่างกายในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2518-2520
(นฤมล วิบูลย์สุข. 2529 : 24)

ปีสำรวจ / เขตที่สำรวจ	จำนวนเจ็บป่วยของสภาพร่างกายในบริเวณต่าง ๆ ที่สำรวจ											ชื่อผู้ศึกษา
	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔	๒๕๒๕	๒๕๒๖	๒๕๒๗	๒๕๒๘	
ปี 2518-2519	82	6	7*	6	28	2	1	82	109	107	130	เชาว์ ทวีผล
อ.ลำลูกกา ปทุมธานี	80	6	5*	6	28	1	1	70	106	115	127	จงรักษ์ ผลประพาศิ
อ.ธัญบุรี ปทุมธานี	66	5	2*	4	22	-	1	68	10	76	100	อนันต์ ปานศุภวัชร
อ.เมือง สกลนคร	68	6	6*	5	23	2	1	72	105	94	111	มานี เตือสกุล
ปี 2519-2520												
อ.บางพลี สมุทรปราการ												

* ไม่รวมไดอะตอม

ตารางที่ 2.5 แสดงการสำรวจสภาพในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2521-2524
(รายนี เทียบเงิน. 2535 : 19-20)

ปีสำรวจ / เขตที่สำรวจ	จำนวนเงินตั้งของสภาพรายในดิวิชั่นต่าง ๆ ที่สำรวจ								ชื่อผู้ศึกษา
	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔	๒๕๒๕	๒๕๒๖	๒๕๒๗	๒๕๒๘	
ปี 2521 อ.เมืองจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง 40 แห่ง	-	-	-	25	-	-	-	25	ศิริวรรณ วงศ์จันต๊ะ
ปี 2522 แหล่งน้ำบางแห่งในจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง 22 แห่ง	67	-	-	-	-	-	-	67	อิสระ ทับสีสด
ปี 2523 ในน้ำพุร้อนโป่งสอม ตำบลออนหอย อำเภอ สันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่	4	-	-	6	-	-	-	10	สระบุรี ไชยมงคล
ปี 2524 แหล่งน้ำที่มีมลภาวะบางแห่งในจังหวัดเชียงใหม่	15	3	4	5	-	-	-	27	อรุณดา สาทราษฎร์วรรณ

ตารางที่ 2.6 แสดงการสำรวจสภาพร่างกายในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2529
(วิธีนี้ เทียบเงิน. 2535 : 2)

ปีสำรวจ / เขตที่สำรวจ	จำนวนเงินต้นของสภาพร่างกายในวิธีอื่นต่าง ๆ ที่สำรวจ								ชื่อผู้ศึกษา
	๒๕๓๕	๒๕๓๖	๒๕๓๗	๒๕๓๘	๒๕๓๙	๒๕๔๐	๒๕๔๑	๒๕๔๒	
ปี 2529 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ปี 2529 บ่อ ปิ้ง สระ และคูน้ำในกรุงเทพมหานคร สำรวจ 40 แห่ง	78	5	5	7	26	1	122	46	นฤมล วิบูลย์สุข พรพรรณ เดิศทวีพันธ์

ตารางที่ 2.7 แสดงการสำรวจสภาพรายได้ในประเทศไทยระหว่างปี ค.ศ. 1971-1974
(วิธีนี้ เที่ยงเงิน. 2535 : 22-23)

ปีที่สำรวจ / เขตที่สำรวจ	ประเทศ	ค.ศ.ที่ สำรวจ	จำนวนเงินได้ของสหราชอาณาจักรในดิวิชั่นต่าง ๆ ที่สำรวจ								ชื่อผู้ศึกษา
			๒๕๓๕	๒๕๓๖	๒๕๓๗	๒๕๓๘	๒๕๓๙	๒๕๔๐	๒๕๔๑	๒๕๔๒	
เมืองท่าสเคนทริบริเวณทะเลสาบ 6 แห่ง สระ 5 แห่ง และแหล่งน้ำในคู เมืองเบคเคลมเบอร์ ไนบ่อและสระของเกาะฮอกไกโด ประเทศบังคลาเทศ รวบรวมผลงานของบาร์คิสส์	รัสเซีย	1971	123	-	159	-	111	-	393	Tacyhibave	
	เยอรมัน	1973	3	-	13	-	8	2	26	Doll	
	ญี่ปุ่น	1973	75	10	3	2	22	-	112	Yamagishi	
	บังคลาเทศ	1974	7	-	-	-	-	-	7	Islam	
	อินเดีย	1972	246	-	-	-	13	-	259	Carter	

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาชนิด ปริมาณของสาหร่าย และคุณภาพน้ำบางประการ ในคลองบางสองร้อย ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 วิธีการเก็บตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ สาหร่ายและน้ำ ในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ สาหร่ายและน้ำในคลองบางสองร้อย เฉพาะในเขตอำเภอโพธาราม ระยะความยาวของคลองประมาณ 1 กิโลเมตร โดยเก็บตัวอย่างเดือนละ 1 ครั้งในสัปดาห์สุดท้ายของทุก ๆ เดือน ระยะเวลาในการเก็บ 9 เดือน

3.2 วิธีการเก็บตัวอย่าง

การเก็บตัวอย่างนั้นจะเริ่มเก็บตัวอย่างเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2544 เป็นต้นไป จนถึงเดือนกันยายน 2544 จะเก็บตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์สาหร่ายและวิเคราะห์น้ำดังนี้

3.2.1 การเก็บตัวอย่างสาหร่าย

จุดแรกที่ทำกรเก็บตัวอย่างสาหร่ายคือ บริเวณหมู่ที่ 1 ตำบลโคกทอง บริเวณฝั่งขวาของคลองโดยทำเครื่องหมายเป็นท่อนลอย (ดูภาพจากสารบัญภาพ) จุดตั้งห่างจากฝั่งระหว่าง 1-2 เมตร ใช้อุปกรณ์ตักน้ำใส่ลงในขวดพลาสติกชุ่นขนาด 1 ลิตรจนเต็ม ปิดฝาให้แน่น ความลึกของการตักน้ำทุกครั้งที่จะตักจากบริเวณผิวน้ำลงไปไม่เกิน 1 ฟุต ใช้กระดาษเทปเขียนจุดที่ 1 ติด

ด้านข้างของขวดแล้วนำมาใส่ลงในถังน้ำแข็ง ปิดฝาถังให้แน่น การเก็บตัวอย่างในจุดต่อ ๆ ไป ก็ทำเช่นเดียวกันเพียงแต่ทำคนละฝั่งกันกับจุดเดิมสลับกันไปจนครบทั้งหมด 10 จุด

3.2.2 การเก็บตัวอย่างน้ำ

การเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อนำไปทดลองในห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง จะเก็บบริเวณเดียวกับการเก็บตัวอย่างสาหร่าย แบ่งออกเป็น 2 ตัวอย่างดังนี้

1. การเก็บตัวอย่างเพื่อหาค่าออกซิเจนละลายในน้ำ (DO) ทำการเก็บตัวอย่างดังนี้ นำขวด BOD ขนาดความจุ 300 มิลลิลิตร จุกเป็น ground joint พร้อม cap ตักน้ำตัวอย่างใส่ให้เต็มขวด BOD จำนวนจุดละ 1 ขวด เติมสารละลายแมงกานีสซัลเฟตและสารละลายอัลคาไล - ไฮโอไดด์ - เอไซด์ (AIA) อย่างละ 1 มิลลิลิตร ตามลำดับ โดยการเติมน้ำ (ใช้ปิเปตต์ดูดสารละลาย) ปิดจุกเขย่ากลับไปมาประมาณ 15 ครั้ง ปล่อยให้ตะกอนนอนกัน สวม cap ให้เรียบร้อย ปิดกระดาษทาว เรียงชื่อจุดที่เก็บตัวอย่าง บรรจุใส่ลังนำไปทดลองในห้องปฏิบัติการเพื่อหาค่า DO การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ปฏิบัติโดยระมัดระวังไม่ให้น้ำสัมผัสอากาศ โดยการเก็บตัวอย่างให้เต็มขวด BOD แล้วเคาะข้างขวดเบา ๆ 10-12 ครั้ง ใส่อากาศที่อยู่ในขวดออกให้หมดก่อนแล้วปิดจุกโดยการปิดให้แน่น แล้วสวม cap จึงบรรจุใส่ลัง

2. การเก็บตัวอย่างเพื่อหาค่าการย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำโดยจุลินทรีย์ ภายใต้สภาวะที่มีออกซิเจน (BOD) ทำได้โดยนำขวดพลาสติกชนิดขวานขนาด 1 ลิตร เติมน้ำให้เต็มขวด ปิดฝาขวดให้แน่น ติดชื่อจุดเก็บตัวอย่างด้วยกระดาษทาวให้เรียบร้อย นำมาเก็บในถังน้ำแข็งเพื่อทดลองหาค่า BOD

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อุปกรณ์ และสารเคมี

3.3.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่า DO และ BOD

1. ขวด BOD ขนาด 300 มิลลิลิตร
2. ปิเปตต์ 20 มิลลิลิตร
3. ขวดพลาสติกขวานขนาดความจุ 1 ลิตร
4. กระบอกตวง ขนาด 1,000 มิลลิลิตร
5. ปีกเกอร์ ขนาด 1,000 500 และ 100 มิลลิลิตร
6. ฟลาสก์ ขนาด 500 มิลลิลิตร
7. ชุดให้ออกซิเจน
8. เครื่องมือสำหรับเติมกรดกำมะถันเข้มข้น, แมงกานีสซัลเฟต, สารละลายอัลคาไล-ไฮโอไดด์-เอไซด์ (AIA) ครั้งละ 1 มิลลิลิตร

9. หลอดดูดสารขนาดเล็ก
10. เครื่องมือไทเทรต
11. ตู้ Incubate

3.3.2 สารเคมีที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อหาค่า DO และ BOD

1. สารละลายแมงกานีสซัลเฟต
2. สารละลายอัลคาไล-ไฮโดรเจน-ไฮดรอกไซด์ (AIA)
3. กรดซัลฟิวริกเข้มข้น
4. สารละลายมาตรฐานไซเดียมไทโอซัลเฟต 0.025 นอร์มัล
5. น้ำแข็ง
6. น้ำกลั่นบริสุทธิ์ที่มีคุณภาพดี
7. สารละลายไซเดียมไฮดรอกไซด์
8. สารอาหารฟอสเฟสบัฟเฟอร์, แมงกานีสซัลเฟต, แคลเซียมคลอไรด์,

เพอริกคลอไรด์

3.3.3 เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ชนิดของสาหร่าย

1. กล้องจุลทรรศน์ชนิดกำลังขยายสูง รุ่น Leica AMS 60 ติดกล้องถ่ายภาพ
2. แผ่นสไลด์, กระจกปิดสไลด์, น้ำยาเคลือบสไลด์
3. หลอดดูดน้ำขนาด 5 มิลลิลิตร, สีย้อมสไลด์
4. น้ำมันหยอดหัวเลนส์ที่มีกำลังขยายสูง
5. เครื่องปั่นทำให้น้ำตกตะกอน (เซนติฟิวส์)
6. ตัวอย่างน้ำเป็นที่อยู่ของสาหร่าย
7. กระดาษทำความสะอาดเลนส์
8. หลอดทดลองขนาดความจุ 10 มิลลิลิตร
9. กล้องจุลทรรศน์ชนิดกำลังขยายสูงแบบธรรมดา

3.3.4 เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์อุณหภูมิ, ความขุ่น, ความเป็นกรดต่างของน้ำ

1. เทอร์โมมิเตอร์วัดอุณหภูมิแบบชนิดธรรมดาทั่วไป หน่วยเป็นองศาเซลเซียส
2. เครื่องมือ Secchi-disc, สายวัดขนาดยาว 100 เซนติเมตร
3. ชุดเครื่องมือ pH Meter Denrer Instrument (รุ่น Basic)

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ช่วง ช่วงแรกวิเคราะห์บริเวณที่เก็บข้อมูล และช่วงที่สองวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ

3.4.1 การวิเคราะห์บริเวณที่เก็บข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ความขุ่นของน้ำ, อุณหภูมิของน้ำ

1. การวิเคราะห์ความขุ่นของน้ำ

นำเครื่องมือทำด้วยแผ่นโลหะทรงกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 30 เซนติเมตร หนา 0.6 เซนติเมตร ด้านบนทาสีขาว ตรงกลางเจาะร้อยเชือกยาวประมาณ 10 เมตร ทำเครื่องหมายบนเชือกทุก ๆ 10 เซนติเมตร หย่อนเชือกลงไปที่จุดที่ต้องการ ใช้ตาสังเกตสีขาว หย่อนลงไปจนถึงจุดสุดท้ายที่ตาเห็นสีขาว ตาจะต้องสังเกตบริเวณผิวน้ำตรงกับเชือกในแนวไหน พอได้ตำแหน่งแล้วดึงเชือกขึ้นมาทำการวัดตำแหน่งของเชือกอีกครั้งหนึ่ง จดบันทึกข้อมูล

2. การวิเคราะห์หาค่าอุณหภูมิของน้ำ

นำขวดเก็บตัวอย่างน้ำใส่น้ำลงในขวดจนเต็มขวดขนาด 1 ลิตร นำเทอร์โมมิเตอร์ที่เตรียมไว้วัดอุณหภูมิ โดยให้ปลายปรอทจมในขวดประมาณ 2 ใน 3 ของปริมาณน้ำในขวด จับเทอร์โมมิเตอร์ให้ตั้งฉากกับบริเวณผิวน้ำประมาณ 2-3 นาที ตาที่สังเกตให้อยู่ในระดับแนวเดียวกับระดับปรอท อ่านค่าอุณหภูมิ จดบันทึกข้อมูล

3.4.2 การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ แบ่งเป็น 4 ตอนคือ วิเคราะห์หาค่า DO, BOD, วิเคราะห์หาชนิดของสาหร่าย และวิเคราะห์หาค่าความเป็นกรดเป็นเบส

1. วิเคราะห์หาค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (DO)

สถานที่ ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย บริษัท โกลบอล ยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ใช้วิธี The Azide Modification of The Winkler Method นำน้ำตัวอย่างที่เก็บในขวด BOD มาเปิดจุกเติมกรดซัลฟูริก 1 มิลลิลิตรได้นำให้ไหลผ่านคอขวดลงไป ปิดจุกให้แน่น รินของเหลวส่วนที่เกินทิ้งเขย่ากลับไปกลับมาประมาณ 15-20 ครั้ง จนตะกอนละลายหมด ตวงสารละลายที่ได้ 201 มิลลิลิตร (ปริมาณจำนวนนี้จะแทนปริมาตรของตัวอย่างน้ำจริง ๆ) ไทเตรทกับสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟต จนได้สารละลายสีฟางข้าว เติมน้ำแข็ง 2-3 หยด ไทเตรทต่อจนสารละลายเปลี่ยนจากสีน้ำเงินเป็นไม่มีสี บันทึกปริมาตรของสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟตที่ใช้

การคำนวณ

1 มิลลิลิตร ของสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟต = 0.2 มิลลิกรัมของออกซิเจนละลาย (DO) ดังนั้น 1 มิลลิลิตรของสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟต = 1 มิลลิกรัม/ลิตรของออกซิเจนละลายในน้ำ (DO) เมื่อใช้ตัวอย่างน้ำ 200 มิลลิลิตร (ปริมาตร 1 ลูกบาศก์เซนติเมตรของสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟต จะมีค่าสมมูลย์พอดีกับ 1 มิลลิกรัม/ลิตรของ DO)

2. วิเคราะห์หาค่าปริมาณออกซิเจนที่แบคทีเรียใช้ในการย่อยสารอินทรีย์ชนิดที่ย่อยสลายได้ (BOD)

สถานที่ ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย บริษัท โกลบอล ยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด
นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ด้วยวิธี Dilution ของ Lenore S., Arnold E. และ Andrew D.
1990 : 150-155

2.1 การเตรียมน้ำกลั่น (น้ำใช้เจือจาง)

2.1.1 ปรับอุณหภูมิของน้ำกลั่นให้ได้ 20 ± 1 องศาเซลเซียส

2.1.2 เติมออกซิเจนในน้ำกลั่นให้อิ่มตัว อย่างน้อย 1 ชั่วโมง

2.1.3 เติมสารอาหาร 4 ตัวคือ ฟอสเฟสบัฟเฟอร์, แมกนีเซียมซัลเฟต, แคลเซียมคลอไรด์, เฟอร์ริกคลอไรด์ (1 มิลลิลิตร ต่อ น้ำกลั่น 1 ลิตร)

2.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ BOD

2.2.1 ปรับ pH ของน้ำตัวอย่าง ถ้า pH เป็นกรดหรือเบสมากเกินไป ควรปรับ pH ให้อยู่กลาง ๆ ด้วยกรดซัลฟูริก 0.5 นอร์มัล หรือโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 นอร์มัล

2.2.2 สังเกตตัวอย่างน้ำทางกายภาพ เช่น สี กลิ่น และสัมผัส ถ้ามีความสกปรกมาก ใช้ตัวอย่างน้ำตั้งแต่ 0.01% ขึ้นไป จนถึง 0.50% สกปรกปานกลาง 1% ขึ้นไป จนถึง 10% สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ น้ำค่อนข้างดี ตัวอย่างน้ำที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ 50% คาดว่าเป็น Dilution ที่เหมาะสม

2.2.3 เทน้ำกลั่นที่ใช้ประมาณ 500 มิลลิลิตร ลงในกระบอกตวงขนาด 1,000 มิลลิลิตร แล้วเติมตัวอย่างน้ำลงไป 500 มิลลิลิตร คิดเป็น 50% ของ 1,000 มิลลิลิตร ลงในกระบอกตวงให้ครบ 1,000 มิลลิลิตร แล้วกวนให้ผสมกันดี

2.2.4 เทตัวอย่างน้ำในข้อ 2.2.3 ลงในขวด BOD ขนาด 300 มิลลิลิตร 3 ขวด

2.2.5 ขวดแรก นำมาเติมแมงกานีสซัลเฟต, สารละลายอัลคาไล-ไอโอดีน-เอไซด์ (AIA) และกรดซัลฟูริกเข้มข้น อย่างละ 1 มิลลิลิตร เพื่อหาออกซิเจนละลายวันแรก โดยนำไปไทเทรตกับสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟตเข้มข้น 0.025 นอร์มัล แล้วบันทึกปริมาตรไว้ เรียกว่า DO_0

2.2.6 อีก 2 ขวดที่เหลือ ปิดจุกและ Cap นำไปบ่ม (Incubate) ที่ 20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 วัน

2.2.7 เมื่อครบ 5 วัน นำมาเติมสารละลายแมงกานีสซัลเฟต, สารละลายอัลคาไล-ไฮโดรเจนเพอร์ออกไซด์ (AIA) และกรดซัลฟูริกเข้มข้น อย่างละ 1 มิลลิลิตร เพื่อหาออกซิเจนละลายในวันที่ 5 เรียกว่า DO_5

2.2.8 นำมาไทเทรตเพื่อหาค่าด้วยสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟตเข้มข้น 0.025 นอร์มัล แล้วบันทึกปริมาตรไว้

การคำนวณ

$$BOD \text{ (มิลลิกรัมต่อลิตร)} = \frac{DO_0 - DO_5}{\% \text{ dilution}} \times 100 \quad (\text{ppm.})$$

3. การวิเคราะห์หาชนิดของสาหร่าย

นำตัวอย่างน้ำที่เก็บมาปรับให้เข้ากับอุณหภูมิห้อง แล้วนำมาที่ห้องปฏิบัติการภาคชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นำขวดเก็บสาหร่ายมาเขย่าให้เซลล์กระจายอย่างสม่ำเสมอ โดยการเทตัวอย่างน้ำ 10 มิลลิตร ลงในหลอด (Centifuge Tube) นำไปปั่นให้ตกตะกอนด้วยความเร็ว 500 รอบ/วินาที นาน 1 นาที แล้วรินน้ำส่วนบนทิ้ง 9 มิลลิลิตร ส่วนที่เหลือเขย่าให้เป็นเนื้อเดียวกัน แล้วใช้หลอดดูดน้ำตัวอย่างหยดบนสไลด์โดยใช้กล้องจุลทรรศน์ที่มีกำลังขยายสูงส่องดู เมื่อพบสาหร่ายวาดรูปสาหร่ายที่พบทุก ๆ สไลด์ที่พบ เมื่อครบทุกจุด จุดละ 3 ซ้ำ (จีนัส/มิลลิลิตร) แล้วนำไปเทียบเคียงกับตัวอย่างสาหร่ายที่ใช้เป็นเกณฑ์จัดชนิดของสาหร่ายในหนังสือของ Prescott. 1978 : 65-963, Taylor. 1972 : 44-636

หลังจากได้วาดรูปจนครบทุกจุดทั้ง 9 ครั้งแล้ว ครั้งสุดท้ายเก็บในเดือนกันยายน จากนั้นเดือนตุลาคมนำตัวอย่างน้ำมาวิเคราะห์หาสาหร่ายอีกครั้ง โดยเก็บตัวอย่างที่เดิมอีกครั้งหนึ่งเพื่อถ่ายรูปจนครบที่พบ โดยจัดทำสไลด์เคลือบน้ำยา พร้อมบันทึกผลแต่ละครั้งที่พบสาหร่ายในรูปของการนำเสนอข้อมูลโดยใช้หน่วยที่นับเป็นจีนัสต่อมิลลิลิตร

4. การวิเคราะห์หาความเป็นกรดเป็นเบส

สถานที่วิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง โดยใช้เครื่อง pH Meter Denrer Instrument (รุ่น Basic) ก่อนจะใช้เครื่องมือทุกครั้งต้องทำการ Calibrate pH meter ก่อนทุกครั้ง มีวิธีการดังนี้

1. ปรับปุ่ม pH/mv บริเวณจอเครื่องจะขึ้น pH
2. กด Set up แล้วกด Enter เพื่อ Clear Buffer ค่า ๆ ที่บันทึกอยู่ในเครื่อง

3. นำ Probe จุ่มลงใน Buffer 4.00 แล้วกด Standardize เครื่องจะขึ้น % Slope อยู่ที่ 95-105% ถ้า %Slope อยู่ในช่วงนี้เครื่องจะขึ้น Good Electrode และพร้อมบอก % Slope มาด้วย หลังจากนั้นเครื่องจะโชว์ Measuring (สามารถนำเครื่องทดสอบกับ Buffer ตัวอื่นต่อไปได้)

4. นำ Probe จุ่มลงใน Buffer 7.00 แล้วกด Standardize หน้าจอจะโชว์เหมือนข้อ 3. และโชว์ Measuring 4 7

5. นำ Probe จุ่มลงใน Buffer 10.00 แล้วกด Standardize หน้าจอจะโชว์เหมือนข้อ 4. และโชว์ Measuring 4 7 10 กด Enter เป็นการเสร็จสิ้นการ Calibrate และสามารถนำเครื่องไปใช้งานต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การเก็บรักษา Probe เก็บรักษาใน KCl) ขั้นตอนการใช้งาน

1. นำน้ำตัวอย่างใส่ในบีกเกอร์ขนาดความจุ 500 มิลลิลิตร ประมาณ 400 มิลลิลิตร แล้วนำ Probe จุ่มลงในน้ำตัวอย่างในแนวตั้งฉาก ให้ Probe อยู่ได้ผิวน้ำ

2. อ่านตัวเลขบนจอให้ตัวเลขคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง แล้วจดบันทึก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาชนิดของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

4.1 อนุกรมวิธานและปริมาณสาหร่ายในคลองบางสองร้อย

4.2 คุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย

4.1 อนุกรมวิธานและปริมาณสาหร่ายในคลองบางสองร้อย

จากการศึกษาด้านอนุกรมวิธานและปริมาณสาหร่ายที่พบในคลองบางสองร้อยสามารถจำแนกได้ดังนี้

4.1.1 Division Chlorophyta

พบทั้งหมด 10 จีเนัส ได้แก่ *Chlamydomonas* sp. ร้อยละ 33.33 (รูปที่ 4.1), *Chlorella* sp. ร้อยละ 38.15 (รูปที่ 4.2), *Costerium* sp. ร้อยละ 38.89 (รูปที่ 4.3), *Cosmarium* sp. ร้อยละ 32.22 (รูปที่ 4.4), *Desmidium* sp. ร้อยละ 31.11 (รูปที่ 4.5), *Roya* sp. ร้อยละ 21.11 (รูปที่ 4.6), *Scenedesmus* sp. ร้อยละ 37.78 (รูปที่ 4.7), *Spirogyra* sp. ร้อยละ 43.33 (รูปที่ 4.8), *Tetraedron* sp. ร้อยละ 19.63 (รูปที่ 4.9), *Volvox* sp. ร้อยละ 42.22 (รูปที่ 4.10)

4.1.2 Division Euglenophyta

พบทั้งหมด 4 จีเนัส ได้แก่ *Euglena* sp. ร้อยละ 43.33 (รูปที่ 4.11), *Lepocicclis* sp. ร้อยละ 24.81 (รูปที่ 4.12), *Phacus* sp. ร้อยละ 32.59 (รูปที่ 4.13), *Trachelomonas* sp. ร้อยละ 23.70 (รูปที่ 4.14)

4.1.3 Division Chrysophyta

พบทั้งหมด 3 จีเนัส ได้แก่ *Cymbella* sp. ร้อยละ 27.41 (รูปที่ 4.15), *Mallomonas* sp. ร้อยละ 22.96 (รูปที่ 4.16), *Melosira* sp. ร้อยละ 48.86 (รูปที่ 4.17)

4.1.4 Division Cyanophyta

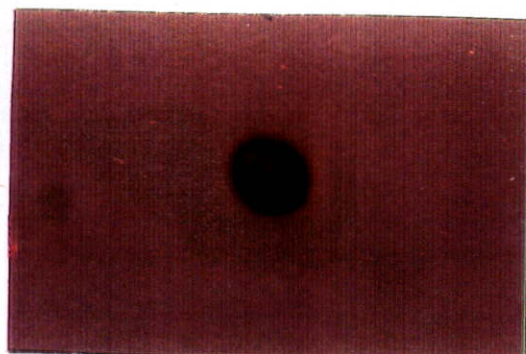
พบทั้งหมด 1 จีเนัส ได้แก่ *Nostoc* sp. ร้อยละ 43.70 (รูปที่ 4.18)

รูปแสดงชนิดของสาหร่ายที่พบในบริเวณคลองบางสองร้อยช่วงเวลา 9 เดือน (ม.ค.-ก.ย. 2544)

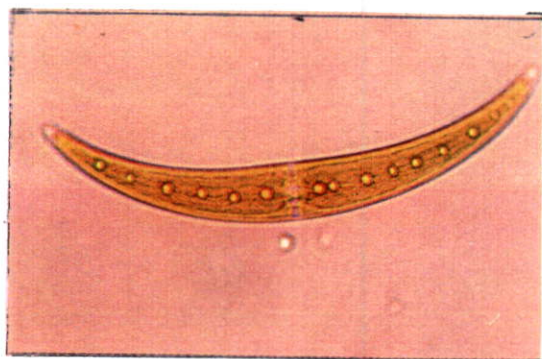
รูปแสดงชนิดของสาหร่ายที่พบในบริเวณคลองบางสองร้อยช่วงเวลา 9 เดือน (ม.ค.-ก.ย. 2544)

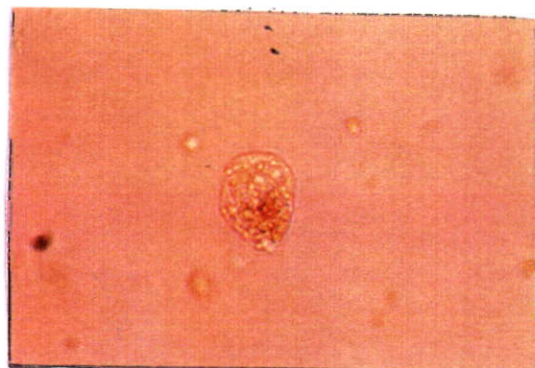
รูปที่ 4.1 *Chlamydomonas* sp. X600

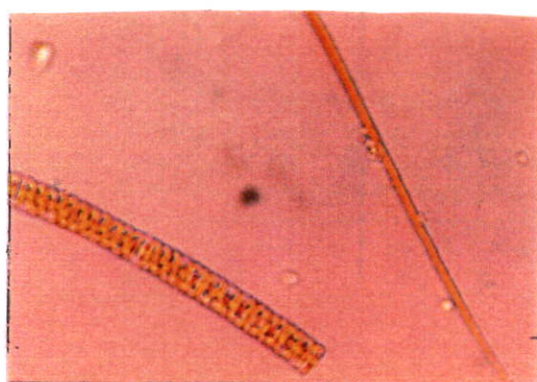
รูปที่ 4.2 *Chlorella* sp. X1,000

รูปที่ 4.3 *Closterium* sp. X600

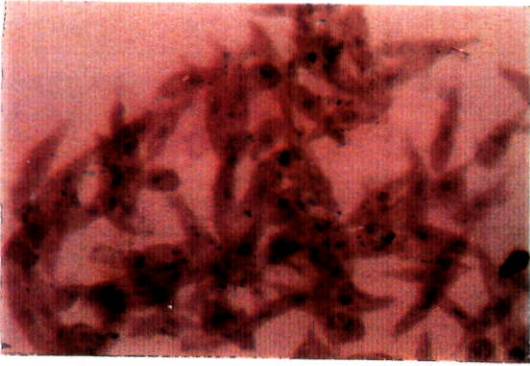
รูปที่ 4.4 *Cosmarium* sp. X600

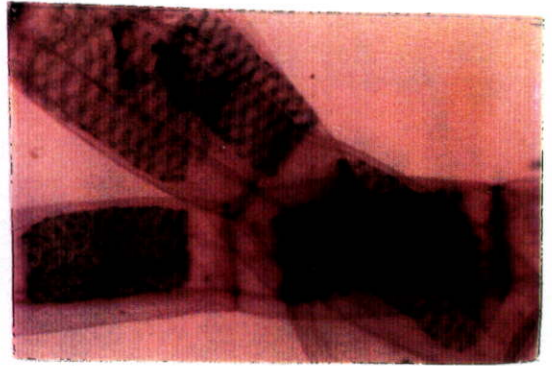
รูปที่ 4.5 *Desmidium* sp. X600

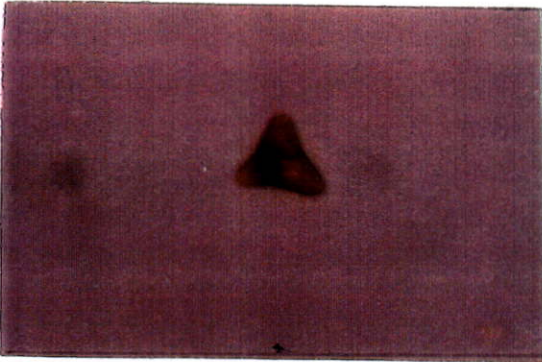
รูปที่ 4.6 *Roya* sp. X600

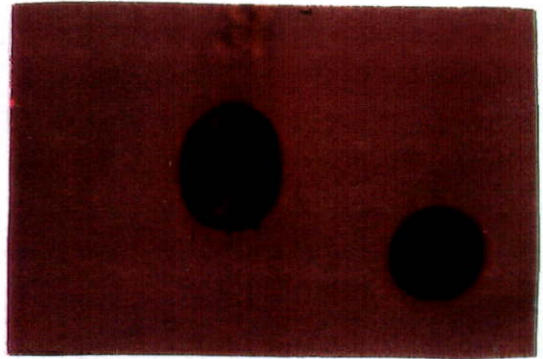
รูปที่ 4.7 *Scenedesmus* sp. X600

รูปที่ 4.8 *Spirogyra* sp. X600

รูปที่ 4.9 *Tetraedron* sp. X600

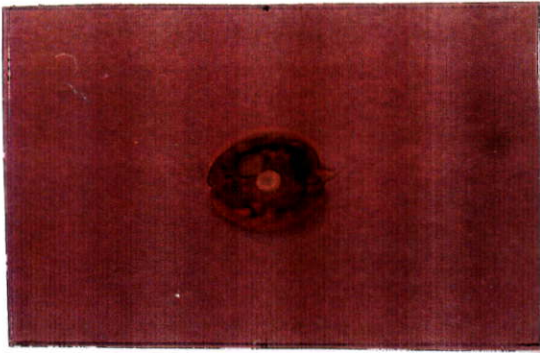
รูปที่ 4.10 *Volvox* sp. X600

รูปที่ 4.11 *Euglena* sp. X600

รูปที่ 4.12 *Lepocinclis* sp. X600

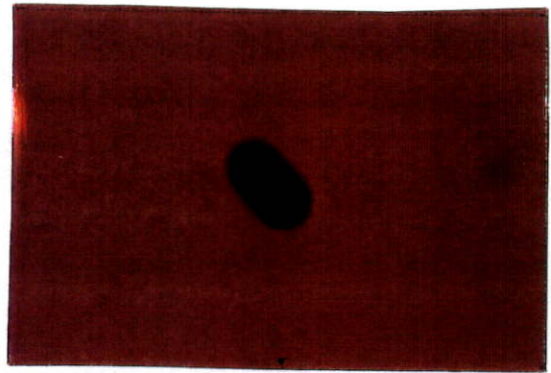
รูปที่ 4.13 *Phacus* sp. X600

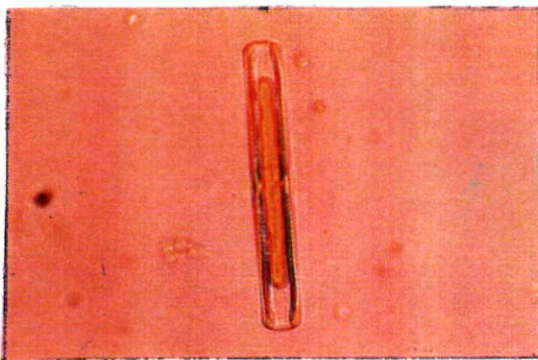
รูปที่ 4.14 *Trachelomonas* sp. X600

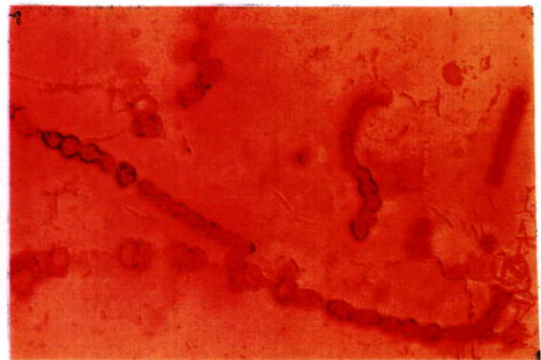
รูปที่ 4.15 *Cymbella* sp. X600

รูปที่ 4.16 *Mallomonas* sp. X600

รูปที่ 4.17 *Melosira* sp. X600

รูปที่ 4.18 *Nostoc* sp. X600

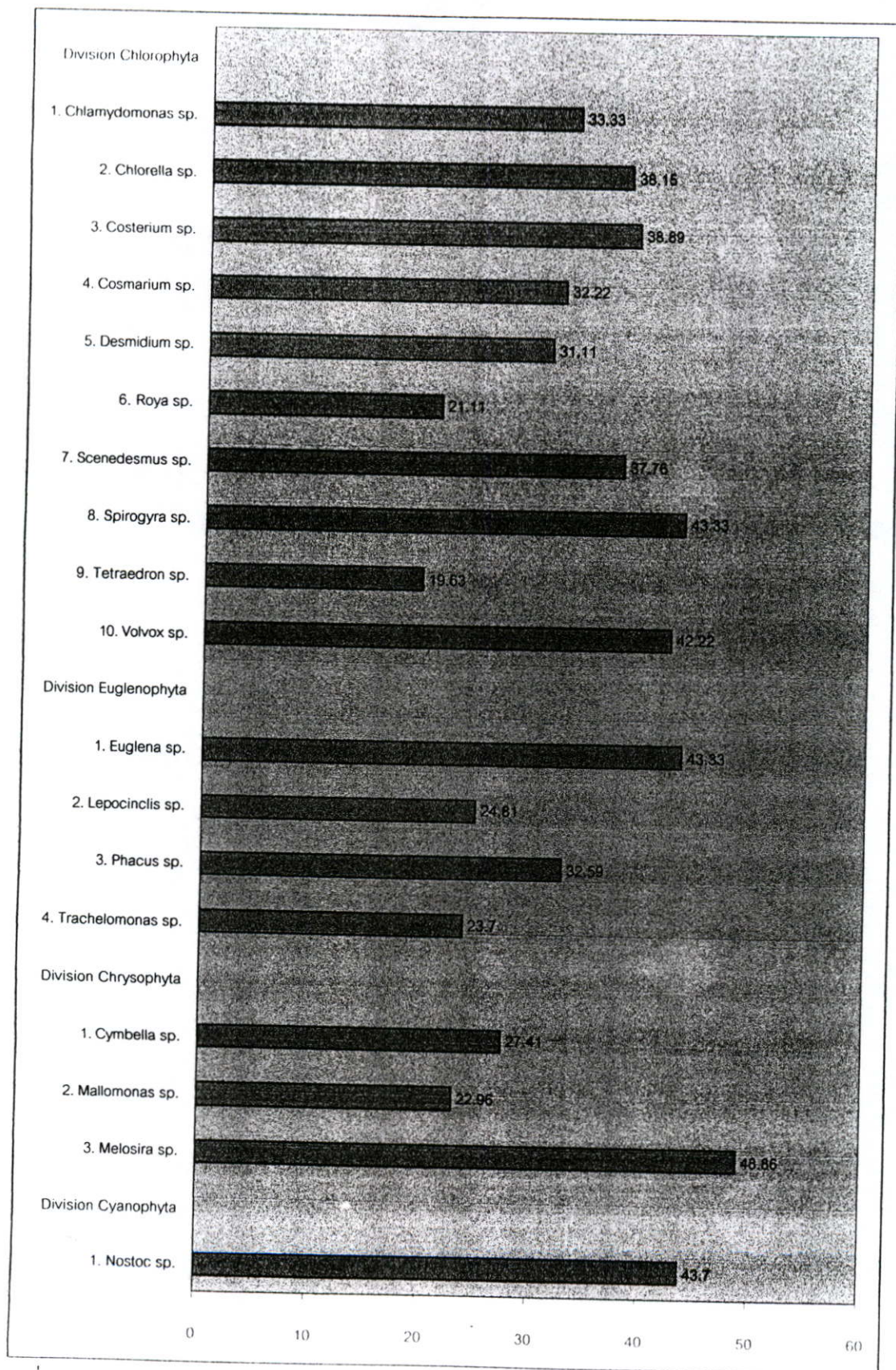
ตารางที่ 4.1 แสดงชนิดและปริมาณของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย บริเวณจุดที่สำรวจทั้ง 10 จุด จุดละ 3 ชั่วโมง (ม.ค. - ก.ย. 2544)

จุดสำรวจ	ปริมาณของสาหร่าย (ครั้ง)										ปริมาณเฉลี่ย (ร้อยละ)			
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
Division Chlorophyta														
1. <i>Chlamydomonas</i> sp.	15	13	11	10	11	6	10	10	2					33.33
2. <i>Chlorella</i> sp.	13	12	11	11	9	11	10	9	9					38.15
3. <i>Costerium</i> sp.	12	11	9	13	14	12	8	8	9					38.89
4. <i>Cosmarium</i> sp.	11	8	12	9	10	11	8	7	5					32.22
5. <i>Desmidiium</i> sp.	11	10	10	10	9	8	7	5	8					31.11
6. <i>Roya</i> sp.	11	7	8	4	5	6	5	4	5					21.11
7. <i>Scenedesmus</i> sp.	13	12	11	11	10	10	12	10	7					37.76
8. <i>Spirogyra</i> sp.	17	16	13	13	11	10	9	11	9					43.33
9. <i>Tetraedron</i> sp.	11	5	8	8	6	5	5	3	1					19.63
10. <i>Volvox</i> sp.	15	10	14	11	13	15	11	10	6					42.22
Division Euglenophyta														
1. <i>Euglena</i> sp.	14	15	15	13	14	10	8	9	11					43.33
2. <i>Lepocinclis</i> sp.	11	8	6	5	9	9	7	5	4					24.81
3. <i>Phacus</i> sp.	12	13	12	8	10	6	7	7	8					32.59
4. <i>Trachelomonas</i> sp.	11	10	8	8	6	6	6	6	2					23.70

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

จุดสำรวจ จั่นสถานีที่พบ	ปริมาณของสาหร่าย (ครั้ง)										ปริมาณเฉลี่ย (ร้อยละ)	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Division Chrysophyta												
1. <i>Cymbella</i> sp.	10	12	10	10	6	7	7	5	4	3		27.41
2. <i>Mallomonas</i> sp.	9	10	9	7	6	7	5	6	2	1		22.96
3. <i>Melosira</i> sp.	16	12	11	12	16	12	16	14	13	10		48.86
Division Cyanophyta												
1. <i>Nostoc</i> sp.	13	14	14	11	10	13	12	11	12	8		43.70

ค่าตัวเลขแต่ละจุดที่ได้ในตาราง มาจากการทดลองทำซ้ำจุดละ 3 ครั้ง ปริมาณสาหร่ายที่พบแต่ละจั่นหาได้จากกรนำจำนวนครั้งมารวมกันในแต่ละจุดตลอดระยะเวลา 9 เดือน แล้วนำค่าที่ได้มาคิดเป็นร้อยละ โดยจั่นที่พบมากที่สุดได้แก่ *Melosira* sp. คิดเป็นร้อยละ 48.96 จั่นที่พบรองลงมาคือ *Nostoc* sp. คิดเป็นร้อยละ 43.70 ส่วนจั่นที่พบน้อยที่สุดคือ *Tetraedron* sp. คิดเป็นร้อยละ 19.63

รูปที่ 19 กราฟแสดงชนิดและปริมาณของสาหร่ายในบริเวณคลองบางสองร้อย ช่วงเวลา 9 เดือน (ม.ค. - ก.ย. 2544)

4.2 คุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยคิดค่าเฉลี่ยตลอดปีได้ดังนี้ ความขุ่นของน้ำ 34.92 เซนติเมตร, อุณหภูมิ 29.38 องศาเซลเซียส, ค่า DO 5.20 ppm., ค่า pH 7.52, ค่า BOD 4.72 ppm. คุณภาพของน้ำจัดว่าเป็นแหล่งน้ำที่เริ่มมีมลพิษเพียงเล็กน้อย แต่น้ำยังมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี (ฝ่ายคุณภาพน้ำ กองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. 2534 : 12) ได้จำแนกไว้ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์คุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย ช่วงเวลา 9 เดือน (ม.ค. - ก.ย. 2544)

คุณภาพน้ำ	คุณภาพน้ำบริเวณจุดสำรวจตลอด 9 เดือน (ม.ค. - ก.ย. 2544)										เฉลี่ย
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	จุดที่ 9	จุดที่ 10	
ความขุ่น (เซนติเมตร)	31.39	33.94	30.11	31.12	33.61	35.06	39.17	38.94	38.30	37.60	34.92
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	28.94	29.28	29.28	28.89	29.17	29.17	31.39	29.12	29.26	29.33	29.38
DO (ppm.)	5.08	5.78	4.47	5.97	5.19	3.60	4.63	4.89	6.74	5.60	5.20
PH	7.54	7.53	7.47	7.44	7.45	7.45	7.47	7.53	7.68	7.67	7.52
BOD (ppm.)	6.22	4.67	4.78	5.78	4.00	3.56	3.11	4.22	6.89	4.00	4.72

ค่าตัวเลขแต่ละจุดที่ได้ในตารางได้มาจากการหาค่าเฉลี่ยในแต่ละจุดตลอดระยะเวลา 9 เดือน แล้วนำแต่ละจุดมารวมกันทั้ง 10 จุด แล้วหาค่าเฉลี่ย ความขุ่นของน้ำ 34.92 เซนติเมตร อุณหภูมิ 29.38 องศาเซลเซียส ค่า DO 5.20 ppm. ค่า pH 7.52 ค่า BOD 4.72 ppm.

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่มุ่งศึกษาด้านอนุกรมวิธาน ปริมาณของสาหร่าย และคุณภาพของน้ำ ในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยเสนอขั้นตอนการศึกษาโดยสรุปดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอนุกรมวิธาน และปริมาณของสาหร่ายที่แพร่กระจายในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาคุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ สาหร่ายและน้ำในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
2. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ สาหร่ายและน้ำในคลองบางสองร้อยเฉพาะในเขตอำเภอโพธาราม ระยะเวลายาวของคลองประมาณ 1 กิโลเมตร โดยเก็บตัวอย่างเดือนละ 1 ครั้ง ในสัปดาห์สุดท้ายของเดือน

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.3.1 อุปกรณ์ที่ใช้วิเคราะห์ชนิดของสาหร่าย

1. กล้องจุลทรรศน์ชนิดกำลังขยายสูงรุ่น Leica AMS60 ติดกล้องถ่ายรูป
2. แผ่นสไลด์, กระจกปิดสไลด์, น้ำยาเคลือบสไลด์
3. หลอดดูดน้ำขนาด 5 มิลลิเมตร, สีย้อมสไลด์
4. น้ำมันหยดหัวเลนส์ที่มีกำลังขยายสูง
5. เครื่องปั่นทำให้น้ำตกตะกอน
6. ตัวอย่างน้ำเป็นที่อยู่ของสาหร่าย
7. กระดาษทำความสะอาดเลนส์
8. หลอดทดลองขนาดความจุ 10 มิลลิลิตร

9. กล้องจุลทรรศน์ชนิดกำลังขยายสูงแบบธรรมดา

5.3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่า DO และ BOD

1. ขวด BOD ขนาด 300 มิลลิลิตร
2. บีเปิดซ์ขนาด 20 มิลลิลิตร
3. ขวดพลาสติกขาวทึบขนาด 1 ลิตร
4. กระบอกตวงขนาด 1,000 ลิตร
5. บีกเกอร์ขนาด 1000, 500, 100 มิลลิลิตร
6. ฟลาสก์ขนาด 500 มิลลิลิตร
7. ชุดให้ออกซิเจน
8. เครื่องมือสำหรับเติมกรดกำมะถันเข้มข้น, แอมโมนีซัลเฟต, สารละลาย อัลคาไล-ไอโอไดด์-เฮไซต์ (AIA) ครั้งละ 1 มิลลิลิตร
9. หลอดดูดสารขนาดเล็ก
10. เครื่องมือไทเทรต
11. ตู้ Incubate

5.3.3 สารเคมีที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อหาค่า DO และ BOD

1. สารละลายแอมโมนีซัลเฟต
2. สารละลายอัลคาไล-ไอโอไดด์-เฮไซต์ (AIA)
3. กรดซัลฟิวริกเข้มข้น
4. สารละลายมาตรฐานโซเดียมไทโอซัลเฟต 0.025 นอร์มัล
5. น้ำแข็ง
6. น้ำกลั่นบริสุทธิ์ที่มีคุณภาพดี
7. สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์
8. สารอาหารฟอสเฟสบัฟเฟอร์, แอมโมนีซัลเฟต, แคลเซียมคลอไรด์, เพอริกคลอไรด์

5.3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์อุณหภูมิ, ความขุ่นของน้ำ, ความเป็นกรดต่างของน้ำ

1. เทอร์โมมิเตอร์วัดอุณหภูมิแบบชนิดธรรมดาทั่วไปหน่วยเป็นองศาเซลเซียส
2. เครื่องมือ Secchi-disc, สายวัดขนาดยาว 100 เซนติเมตร
3. ชุดเครื่องมือ pH Meter Denrer Instrument (รุ่น Basic)

5.4 การดำเนินการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูล

5.4.1 ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ศึกษา 9 เดือน เริ่มทำการทดลองตั้งแต่เดือนมกราคม 2544 ถึงเดือนกันยายน 2544 โดยเก็บตัวอย่างเดือนละ 1 ครั้ง ในสัปดาห์สุดท้ายของเดือน

5.4.2 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาสาหร่ายในคลองบางสองร้อยเฉพาะที่ลอยอิสระในน้ำ
2. ศึกษาคุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อยเฉพาะคุณสมบัติดังนี้

2.1 ความขุ่นของน้ำ (Turbidity)

2.2 อุณหภูมิของน้ำ (Temperature)

2.3 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ DO (Dissolved Oxygen)

2.4 ความเป็นกรด ด่าง (pH)

2.5 ปริมาณออกซิเจนที่แบคทีเรียใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ชนิดที่ย่อย

สลายได้ BOD (Biochemical Oxygen Demand)

5.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ช่วง ช่วงแรกวิเคราะห์บริเวณที่เก็บข้อมูล และช่วงที่สองวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ

5.4.3.1 การวิเคราะห์บริเวณที่เก็บข้อมูล

การวิเคราะห์บริเวณที่เก็บข้อมูลได้แก่ วิเคราะห์ความขุ่นของน้ำ, อุณหภูมิของน้ำ

1. การวิเคราะห์ความขุ่นของน้ำ

นำเครื่องมือทำด้วยแผ่นโลหะทรงกลมเส้นผ่านศูนย์กลาง 30 เซนติเมตร หนา 0.6 เซนติเมตร ด้านบนสีขาตรงกลางเจาะร้อยเชือกยาวประมาณ 10 เมตร ทำเครื่องหมายบนเชือกทุก ๆ 10 เซนติเมตร หย่อนเชือกลงไปจุดที่ต้องการใช้ตาสังเกตสีขา หย่อนลงไปจนถึงจุดสุดท้ายที่ตาเห็นสีขา ตาจะต้องสังเกตบริเวณผิวน้ำตรงกับเชือกในแนวหนึ่ง พอได้ตำแหน่งแล้วดึงเชือกขึ้นมาทำการวัดตำแหน่งของเชือกอีกครั้งหนึ่ง จดบันทึกข้อมูล

2. การวิเคราะห์ค่าอุณหภูมิของน้ำ

นำขวดเก็บตัวอย่างน้ำใส่ลงในขวดจนเต็มขวดขนาด 1 ลิตร นำเทอร์โมมิเตอร์ที่เตรียมไว้วัดอุณหภูมิ โดยให้ปลายปรอทจมในขวดประมาณ 2 ใน 3 ของปริมาณน้ำในขวด จับเทอร์โมมิเตอร์ให้ตั้งฉากกับบริเวณผิวน้ำประมาณ 2-3 นาที ตาที่สังเกตให้อยู่ในระดับแนวเดียวกับระดับปรอท อ่านค่าอุณหภูมิ จดบันทึกข้อมูล

5.4.3.2 วิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ

การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการแบ่งเป็น 4 ตอนคือ การวิเคราะห์ชนิดของสาหร่าย การวิเคราะห์ค่า DO การวิเคราะห์ค่า BOD และการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรดต่าง

1. การวิเคราะห์ชนิดของสาหร่าย

นำตัวอย่างน้ำที่เก็บมาปรับให้เข้ากับอุณหภูมิห้อง แล้วนำมาที่ห้องปฏิบัติการ ภาควิชาชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นำขวดเก็บสาหร่ายมาเขย่าให้เซลล์กระจายอย่างสม่ำเสมอ และเทตัวอย่างน้ำ 10 มิลลิลิตรลงในหลอด (Centrifuge Tube) นำไปปั่นให้ตกตะกอนด้วยความเร็ว 500 รอบ/วินาที นาน 1 นาที แล้วรินน้ำส่วนบนทิ้ง 9 มิลลิลิตร ส่วนที่เหลือเขย่าให้เป็นเนื้อเดียวกัน แล้วใช้หลอดดูดน้ำตัวอย่างหยดบนสไลด์ปิดด้วย Coverglass ใช้กล้องจุลทรรศน์ที่มีกำลังขยายสูงส่องดู เมื่อพบสาหร่ายวาดรูปสาหร่ายที่พบทุก ๆ สไลด์ที่พบ เมื่อครบทุกจุด จุดละ 3 ขั้ว (จีนัส/มิลลิลิตร) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับตัวอย่างสาหร่ายที่ใช้เป็นเกณฑ์จัดชนิดของสาหร่ายตามแบบอย่างของ Prescott (Prescott. 1978 : 65-963, Taylor. 1972 : 44-636)

หลังจากได้วาดรูปจนครบทุกจุดทั้ง 9 ครั้งแล้ว ครั้งสุดท้ายเก็บในเดือนกันยายน จากนั้นเดือนตุลาคมนำตัวอย่างนั้นมาวิเคราะห์หาสาหร่ายอีกครั้งโดยเก็บตัวอย่างที่เดิมอีกครั้งหนึ่งเพื่อถ่ายรูปจนครบที่พบ พร้อมบันทึกผลแต่ละครั้งที่พบสาหร่ายในรูปของการนำเสนอข้อมูล โดยใช้หน่วยที่นับเป็นจีนัสต่อมิลลิลิตร

2. การวิเคราะห์ค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (DO)

สถานที่ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย บริษัท โกลบอล ยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ใช้วิธี The Azide Modification of The Winkler Method นำน้ำตัวอย่างที่เก็บในขวด BOD มาเปิดจุกเติมกรดซัลฟิวริก 1 มิลลิลิตรได้นำให้ไหลผ่านคอขวดลงไป ปิดจุกให้แน่น รินของเหลวส่วนที่เกินทิ้งเขย่ากลับไปกลับมาประมาณ 15-20 ครั้ง จนตะกอนละลายหมด ตวงสารละลายที่ได้ 201 มิลลิลิตร (ปริมาณจำนวนนี้จะแทนปริมาตรของตัวอย่างน้ำจริง ๆ) ไทเตรทกับสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟตจนได้สารละลายสีฟางข้าว เติมน้ำแบ่ง 2-3 หยด ไทเตรทต่อจนสารละลายเปลี่ยนจากสีน้ำเงินเป็นไม่มีสี บันทึกปริมาตรสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟตที่ใช้

การคำนวณ

1 มิลลิลิตร ของสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟต = 0.2 มิลลิกรัมของออกซิเจนละลาย (DO) ดังนั้น 1 มิลลิลิตรของสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟต = 1 มิลลิกรัม/ลิตรของออกซิเจนละลายในน้ำ (DO) เมื่อใช้ตัวอย่างน้ำ 200 มิลลิลิตร (ปริมาตร 1 ลูกบาศก์เซนติเมตรของสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟต จะมีค่าสมมูลย์พอดีกับ 1 มิลลิกรัม/ลิตรของ DO)

3. การวิเคราะห์หาค่าปริมาณออกซิเจนที่แบคทีเรียใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ชนิดที่ย่อยสลายได้ (BOD)

สถานทีวิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย บริษัท โกลบอล ยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

วิธี Dilution ของ Lenore S.Arnold และ Andrew (Lenore S.Arnold และ Andrew. 1990 : 150-155)

3.1 การเตรียมน้ำกลั่น (น้ำใช้เจือจาง)

3.1.1 ปรับอุณหภูมิของน้ำกลั่นให้ได้ 20 ± 1 องศาเซลเซียส

3.1.2 เติมออกซิเจนในน้ำกลั่นให้อิ่มตัวอย่างน้อย 1 ชั่วโมง

3.1.3 เติมสารอาหาร 4 ตัวคือ ฟอสเฟตบัพเฟอร์, แมกนีเซียมซัลเฟต, แคลเซียมคลอไรด์, เพอริกคลอไรด์ (1 มิลลิลิตรต่อน้ำกลั่น 1 ลิตร)

3.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ BOD

3.2.1 ปรับ pH ของน้ำตัวอย่าง ถ้า pH เป็นกรดหรือเบสมากเกินไป ควรปรับ pH ให้อยู่กลาง ๆ ด้วยกรดซัลฟูริก 0.5 นอร์มัล หรือโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 นอร์มัล

3.2.2 สังเกตตัวอย่างน้ำทางกายภาพ เช่น สี กลิ่น และลัมผัส ถ้ามีการสกปรกมากใช้ตัวอย่างน้ำตั้งแต่ 0.01% ขึ้นไป จนถึง 0.50% สกปรกปานกลาง 1% ขึ้นไปจนถึง 10% สำหรับการวิจัยในครั้งนี้น้ำค่อนข้างดี ตัวอย่างน้ำที่ใช้ในการวิเคราะห์ให้ 50% คาดว่าเป็น Dilution ที่เหมาะสม

3.2.3 เทน้ำกลั่นที่ใช้ประมาณ 500 มิลลิลิตร ลงในกระบอกตวงขนาด 1000 มิลลิลิตร แล้วเติมตัวอย่างน้ำลงไป 500 มิลลิลิตร คิดเป็น 50% ของ 1000 มิลลิลิตร ลงในกระบอกตวงให้ครบ 1000 มิลลิลิตรแล้วกวนให้ผสมกันดี

3.2.4 เทตัวอย่างน้ำในข้อ 3.2.3 ลงในขวด 300 มิลลิลิตร 3 ขวด

3.2.5 ขวดแรกนำมาเติมแมงกานีสซัลเฟต, สารละลายอัลคาไล-ไอโอไดด์-เอไซด์ (AIA) และกรดซัลฟูริกเข้มข้นอย่างละ 1 มิลลิลิตร เพื่อหาออกซิเจนละลายวันแรกโดยนำไปไทเทรตกับสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟตเข้มข้น 0.025 นอร์มัล แล้วบันทึกปริมาตรไว้เรียกว่า DO_0

3.2.6 อีก 2 ขวดที่เหลือปิดจุกและ Cap นำไปบ่ม (Incubate) ที่ 20 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 5 วัน

3.2.7 เมื่อครบ 5 วันนำมาเติมแมงกานีสซัลเฟต, สารละลายอัลคาไล-ไอโอไดต์-เฮไซต์ (AIA) และกรดซัลฟูริกอย่างละ 1 มิลลิลิตร เพื่อหาค่าออกซิเจนที่ละลายในวันที่ 5 เรียกว่า DO_5

3.2.8 นำมาไทเทรตเพื่อหาค่าด้วย สารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟตเข้มข้น 0.025 นอร์มัล แล้วบันทึกปริมาตรไว้

การคำนวณ

$$BOD = \frac{DO_0 - DO_5}{\% \text{ dilution}} \times 100 \text{ มิลลิกรัม / ลิตร (ppm.)}$$

4. การวิเคราะห์หาความเป็นกรดเป็นเบส

สถานที่วิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย บริษัท โกลบอล ยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง โดยใช้เครื่อง pH Meter Denrer Instrument (รุ่น Basic) ก่อนจะใช้เครื่องมือทุกครั้งต้องทำการ Calibrate pH Meter ก่อนทุกครั้งมีวิธีการดังนี้

1. ปรับปุ่ม pH/mv บริเวณจอเครื่องจะขึ้น pH
2. กด Set up แล้วกด Enter เพื่อ Clear Buffer เก่า ๆ ที่บันทึกอยู่ในเครื่อง
3. นำ Probe จุ่มลงใน Buffer 4.00 แล้วกด Standardize เครื่องจะขึ้น % Slope อยู่ที่ 95-105% ถ้า %Slope อยู่ในช่วงนี้เครื่องจะขึ้น Good Electrode และพร้อมบอก % Slope มาด้วย หลังจากนั้นเครื่องจะโชว์ Measuring (สามารถนำเครื่องทดสอบกับ Buffer ตัวอื่นต่อไปได้)
4. นำ Probe จุ่มลงใน Buffer 7.00 แล้วกด Standardize หน้าจอจะโชว์เหมือนข้อ 3. และโชว์ Measuring 4, 7
5. นำ Probe จุ่มลงใน Buffer 10.00 แล้วกด Standardize หน้าจอจะโชว์เหมือนข้อ 4. และโชว์ Measuring 4, 7, 10 กด Enter เป็นการเสร็จสิ้นการ Calibrate และสามารถนำเครื่องไปใช้งานต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การเก็บรักษา Probe เก็บรักษาใน KCl)

ขั้นตอนการใช้งาน

1. นำน้ำตัวอย่างใส่ในบีกเกอร์ขนาดความจุ 500 มิลลิลิตร ประมาณ 400 มิลลิลิตร แล้วนำ Probe จุ่มลงในน้ำตัวอย่างในแนวตั้งฉาก ให้ Probe อยู่ใต้ผิวน้ำ
2. อ่านตัวเลขบนจอให้ตัวเลขคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง แล้วจดบันทึก

5.5 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาชนิดและปริมาณของสาหร่ายและคุณภาพของน้ำ ในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.5.1 อนุกรมวิธานและปริมาณของสาหร่ายที่พบทั้งหมด

ประกอบด้วย 18 จินัส 4 ติวชัน ดังนี้

(1) Division Chlorophyta ได้แก่ จินัส *Chlamydomonas* sp. ร้อยละ 33.33, *Chlorella* sp. ร้อยละ 38.15, *Costerium* sp. ร้อยละ 38.89, *Cosmarium* sp. ร้อยละ 32.22, *Desmidium* sp. ร้อยละ 31.11, *Roya* sp. ร้อยละ 21.11, *Scenedesmus* sp. ร้อยละ 37.78, *Spirogyra* sp. ร้อยละ 43.33, *Tetraedron* sp. ร้อยละ 19.63, *Volvox* sp. ร้อยละ 42.22

(2) Division Euglenophyta ได้แก่ จินัส *Euglena* sp. ร้อยละ 43.33, *Lepocicclis* sp. ร้อยละ 24.81, *Phacus* sp. ร้อยละ 32.59, *Trachelomonas* sp. ร้อยละ 23.70

(3) Division Chrysophyta ได้แก่ จินัส *Cymbella* sp. ร้อยละ 27.41, *Mallomonas* sp. ร้อยละ 22.96, *Melosira* sp. ร้อยละ 48.86

(4) Division Cyanophyta ได้แก่ จินัส *Nostoc* sp. ร้อยละ 43.70

5.5.2 คุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย

คุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อยค่าเฉลี่ยตลอดปี (ม.ค.-ก.ย.) ทำการวิเคราะห์ที่ได้ผล ดังนี้

ความขุ่นของน้ำ 34.92 เซนติเมตร, อุณหภูมิของน้ำ 29.38 องศาเซลเซียส, ค่า DO 5.20 ppm., ค่า pH 7.53, ค่า BOD 4.72 ppm. เป็นแหล่งน้ำที่ได้รับมลพิษเพียงเล็กน้อย คุณภาพของน้ำจากค่า DO และ BOD อยู่ในเกณฑ์ดี (ฝ่ายคุณภาพน้ำ กองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. 2534 : 12)

5.5.3 ลักษณะพื้นฐานวิทยาของสาหร่ายน้ำจืดที่พบในคลองบางสองร้อย

ลักษณะพื้นฐานวิทยาของสาหร่ายที่ศึกษาพบว่า มีทั้งเซลล์เดี่ยวและหลายเซลล์ สาหร่ายพวกที่เป็นเซลล์เดี่ยวมีรูปร่างหลายแบบตั้งแต่รูปร่างกลม รูปร่างครึ่งวงกลม รูปไข่ รูปทรงกระบอก รูปเหลี่ยม เป็นแท่งยาว และรูปแฉก เซลล์มีลักษณะตรง โค้ง หยักเป็นรอยคอด มีหนามหรือขนยื่นออกมา สาหร่ายเซลล์เดี่ยวดังกล่าวมีทั้งชนิดเดี่ยว ๆ เป็นอิสระ และว่ายน้ำอิสระ ส่วนสาหร่ายที่ทลัสหลายเซลล์ มีการกระจายเรียงตัวหลายแบบ เช่นเรียงกันเป็นสายยาว แถวเดี่ยว หลายแถว หรืออยู่เป็นกลุ่ม มีรูปร่างกลม รี และเป็นท่อนกลวง ทลัสมีสายเท่ากันตลอด หรือเรียงเล็กทางด้านปลาย อาจจะมีวุ้นหรือไม่มีวุ้น ทลัสรวมกันเป็นแพลอย^๘

น้ำอิสระ สีของสาหร่ายน้ำจืดที่ศึกษาพบตั้งแต่สีน้ำตาล สีเขียวอ่อน สีเขียวเข้ม สีเขียวแกมน้ำเงิน และสีเขียวแกมเทา

5.6 อภิปรายผล

จากการศึกษาอนุกรมวิธานของสาหร่ายน้ำจืดในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พบว่า

ชนิดของสาหร่ายที่พบ พบทั้งหมด 4 ดิวิชัน 18 จินัส ได้แก่ Division Chlorophyta มีจินัส *Chlamydomonas sp.*, *Chlorella sp.*, *Costerium sp.*, *Cosmarium sp.*, *Desmidium sp.*, *Roya sp.*, *Scenedesmus sp.*, *Spirogyra sp.*, *Tetraedron sp.*, *Volvox sp.* Division Euglenophyta มีจินัส *Euglena sp.*, *Lepocicclis sp.*, *Phacus sp.*, *Trachelomonas sp.* Division Chrysophyta มีจินัส *Cymbella sp.*, *Mallomonas sp.*, *Melosira sp.* Division Cyanophyta มีจินัส *Nostoc sp.*

จากการศึกษาพบว่า สาหร่ายใน Division Chlorophyta จะพบมากกว่าสาหร่ายในดิวิชันอื่น อาจจะเป็นเพราะว่ามีสิ่งแวดล้อมบางประการเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของสาหร่ายในดิวิชันนี้ จากการศึกษาคูณภาพของน้ำพบว่า น้ำในคลองบางสองร้อยจัดว่าเป็นแหล่งน้ำที่เริ่มมีมลพิษเพียงเล็กน้อย น้ำยังมีคุณภาพค่อนข้างดี ความขุ่นของน้ำอยู่ที่ 34.92 เซนติเมตร แสงแดดสามารถส่องไปได้ลึกพอเหมาะต่อการเจริญของสาหร่าย pH 7.53 เป็นช่วงที่เหมาะสมต่อการเจริญของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ DO 5.20 ppm. และ BOD 4.72 ppm. (เสริมพล รัตนสุข และไชยยุทธ กลิ่นสุคนธ์. 2518 : 89) ซึ่งไปสอดคล้องกับการศึกษาของราชินี เขียวเงิน พบว่า ปริมาณของสาหร่ายใน Division Chlorophyta จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงขึ้นอยู่กับคุณภาพของน้ำ อันได้แก่ ความขุ่นของน้ำ, pH, DO, BOD ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงต่อการเพิ่มหรือลดลงของปริมาณสาหร่ายในดิวิชันนี้ แต่อุณหภูมิไม่มีผลต่อการเพิ่มหรือลดลงของสาหร่าย (ราชินี เขียวเงิน. 2535 : 88) และคาดว่า การเพิ่มจำนวนของสาหร่ายในดิวิชันนี้คงมีปริมาณไม่มากพอที่จะทำให้เกิด Water Bloom เนื่องจากคุณภาพของน้ำยังอยู่ในเกณฑ์ดี (สรวิศ เผ่าทองสุข. 2543 : 7) และจากการศึกษายังพบว่า ชนิดของสาหร่ายในช่วง 9 เดือน แต่ละเดือนจำนวนจินัสของสาหร่ายไม่แตกต่างกันมากนัก ในจุดที่ 9 และ 10 จะพบสาหร่ายน้อยสุด เพราะกระแสน้ำบริเวณนั้นไหลค่อนข้างแรงกว่าบริเวณจุดอื่น ๆ การกระจายของสาหร่ายในคลองบางสองร้อยพบว่า สาหร่ายใน Division Chlorophyta มีการกระจายมากกว่าในดิวิชันอื่น ๆ ในช่วง 9 เดือน เนื่องจากสาหร่ายพวกนี้มีความสามารถในการปรับตัวให้ทนทานต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดี จินัส *Spirogyra sp.*, *Chlamydimonas sp.*, *Cosmarium sp.*, *Scenedesmus sp.*, *Tetraedron sp.* นอกจากนี้ยังพบ

ว่า แหล่งน้ำที่มีสารอินทรีย์สูงเป็นสาเหตุให้การปรากฏของสาหร่าย Division Chlorophyta และ Division Cyanophyta เด่นชัดขึ้น โดยเฉพาะถ้ามีกลิ่นเหม็นจะมีสาหร่ายสีน้ำเงินแกมเขียวปรากฏมาก ทำให้เกิดสภาพน้ำเสียได้ การเจริญของสาหร่ายยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการเช่น อุณหภูมิ ความเป็นกรด ต่าง แสง ตลอดจนปริมาณของออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (Smith. 1950 : 16) ส่วนสาหร่ายใน Division Cyanophyta จะพบมากที่สุดในเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน (Smith. 1950 : 539 และ Round. 1996 : 99) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้พบว่า สาหร่ายดิวิชันนี้ในเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน สาหร่าย Division Euglenophyta พบมากในบริเวณจุดที่ 1, 2, 3, 4, 5 ที่ทำการศึกษได้แก่ จีนิส *Euglena sp.*, *Phacus sp.*, *Lepocinclis sp.*, *Trachelomonas sp.* พบว่าแหล่งน้ำบริเวณจุด 1, 2, 3, 4, 5 สองข้างคลองมีการเลี้ยงสุกร น้ำทิ้งจากการเลี้ยงสุกรได้ไหลลงบริเวณคลองตลอดเวลา จึงมีสารอินทรีย์ปะปนอยู่มาก จัดว่าเป็นสาหร่ายที่ทำนายสภาพน้ำเสียได้ เพราะสามารถเจริญอยู่ได้ในแหล่งน้ำเสีย (Smith. 1950 : 301) จากการศึกษาของกุศยา สุวรรณวิหก และจันทนา สุขปรีดี (กุศยา สุวรรณวิหก และจันทนา สุขปรีดี. 2526 : 14) พบว่า สาหร่ายในดิวิชันนี้พบมากที่สุดในช่วงเดือนสิงหาคม และมีแสงแดดจัด ฟ้าโปร่ง ไม่มีฝน ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาในครั้งนี้ ที่พบมากที่สุดในช่วงเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคม แต่ไปสอดคล้องกับการศึกษาของรัชนี เขียวเงิน (รัชนี เขียวเงิน. 2535 : 99) พบสาหร่ายในดิวิชันนี้มากที่สุดในเดือนเมษายน ส่วนสาหร่ายใน Division Chrysophyta และ Division Cyanophyta พบน้อยกว่าชนิดอื่น ๆ อาจเป็นเพราะว่าสาหร่ายพวกนี้มีการเพิ่มจำนวนประชากรได้ช้ากว่าสาหร่ายชนิดอื่น ๆ ส่วนสาหร่ายจีนิส *Melosira sp.* จัดเป็นสาหร่ายที่พบมากในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ซึ่งตรงกับมีผู้ศึกษาพบว่าสาหร่ายจีนิส *Melosira sp.* เจริญสูงสุดในเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน (Round. 1973 : 64)

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของสาหร่ายน้ำจืดที่พบในคลองบางสองร้อย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ตลอด 9 เดือนพบว่า มีรูปร่างลักษณะหลายแบบ เช่น สาหร่ายเซลล์เดี่ยวมีเกือบทุกดิวิชัน ชนิดเคลื่อนที่ได้ได้แก่ จีนิส *Chlamydomonas sp.*, *Euglena sp.* และ *Phacus sp.* บางชนิดเคลื่อนที่ไม่ได้ได้แก่ จีนิส *Closterium sp.*, *Cosmarium sp.* บางชนิดอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เช่น จีนิส *Volvox sp.* เป็นต้น บางชนิดเรียงกันเป็นสายยาว เช่น จีนิส *Nostoc sp.* บางชนิดเรียงตัวแบบไม่แตกแขนง เช่น จีนิส *Spirogyra sp.* ส่วนจีนิส *Phacus sp.* พบว่ามีชนิดที่เซลล์บิดเป็นเกลียวและไม่บิดเป็นเกลียว ซึ่งจากการศึกษาของ Smith ที่ไม่พบบิดเป็นเกลียว (Smith. 1950 : 355) ส่วนจีนิส *Scenedesmus sp.* ที่พบนั้นจะเรียงตัวในระนาบเดียวกันและแนวเดียวกัน

คุณภาพของน้ำในคลองบางสองร้อย จากการศึกษาพบว่า ความขุ่นของน้ำ 34.92 เซนติเมตร อุณหภูมิ 29.38 องศาเซลเซียส DO 5.20 ppm. pH 7.53 BOD 4.72 ppm. เป็นแหล่งน้ำที่เริ่มมีมลพิษเพียงเล็กน้อย จัดว่าเป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพค่อนข้างดี (เสริมพล รัตนสุข และไชยยุทธ กลิ่นสุคนธ์. 2518 : 89) เมื่อเทียบจากเกณฑ์จัดคุณภาพของน้ำที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ อุณหภูมิที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของสาหร่ายเจริญเติบโตได้ดีในช่วง 20-45 องศาเซลเซียส (Smith. 1950 : 718) ความเป็นกรด ด่าง (pH) อยู่ในช่วง 7-8.30 สิ่งมีชีวิตในน้ำจะเจริญเติบโตได้ดี (Pinkayan. 1978 : 10 – 19) ค่า BOD อยู่ในช่วง 1-3 ppm. เป็นน้ำสะอาด ถ้ามีค่า BOD ถึง 5 ppm. ถือว่าน้ำเริ่มสกปรก ตามธรรมชาติในแหล่งน้ำจะมีออกซิเจนละลายอยู่ประมาณ 8 ppm. ถ้าวัด DO ในแหล่งน้ำใด ๆ ได้ต่ำกว่า 3 ppm. ถือว่าน้ำเสีย (ฝ่ายคุณภาพน้ำ กองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. 2534 : 12)

5.7 สันฐานวิทยาของสาหร่ายที่พบ

สันฐานวิทยาของสาหร่ายน้ำจืดที่พบในคลองบางสองร้อยมีดังนี้

5.7.1 Division Chlorophyta

(1) *Chlamydomonas* sp. (ภาพที่ 4.1) เซลล์มีรูปร่างกลมรีแบบรูปไข่ ส่วนท้ายของเซลล์กลมกว้าง มี 2 แฟลเจลลา ผนังเซลล์มีเซลล์ลูโลสหุ้ม บางชนิดมีเมือกหรือวุ้นหุ้มอยู่ภายนอกผนังเซลล์อีกชั้นหนึ่ง คลอโรพลาสต์รูปถ้วย ปกติมี 1 ไพรีนอยด์ บางชนิดอาจมีมากกว่า 1 ไพรีนอยด์ มี 2 คอนแทรกไทลิวอล (contractile) มีสติกมาหรืออายสปอต (eye spot) ช่วยรับแสงอยู่ทางส่วนหน้าของเซลล์บริเวณฐานของแฟลเจลลา เซลล์มีสีเขียวใบไม้ อยู่เดี่ยว ๆ ว่ายน้ำเป็นอิสระ พบในแหล่งน้ำนิ่งใสสะอาด

(2) *Chlorella* sp. (ภาพที่ 4.2) เซลล์มีรูปร่างกลมหรือค่อนข้างกลม ขนาดเล็ก มักพบเจริญอยู่ในที่เดียวกันเป็นจำนวนมาก และเซลล์จะเบียดกันเป็นรูปหลายเหลี่ยม เซลล์ที่อ่อนจะมีผนังเซลล์บางและขนาดเล็ก มี 1 คลอโรพลาสต์เป็นรูปถ้วยอยู่ชิดผนังเซลล์ และมี 1 ไพรีนอยด์ เซลล์ที่โตเต็มที่แล้วจะมีคลอโรพลาสต์เต็มเซลล์ และมีไพรีนอยด์เป็นจำนวนมาก เซลล์มีสีเขียวอ่อนถึงสีเขียวเข้ม เซลล์อยู่เดี่ยว ๆ ลอยอยู่ในน้ำเป็นอิสระ หรือเจริญอยู่บริเวณต้น ๆ พบในแหล่งน้ำนิ่งใสสะอาด

(3) *Closterium* sp. (ภาพที่ 4.3) เซลล์มีรูปร่างยาว ปลายทั้งสองข้างเรียวยาวแหลมหรือมน บางชนิดปลายจะเป็นเส้นยาวยื่นออกไปนอกเซลล์ เซลล์มีทั้งยาวแบบกระสวยและเซลล์โค้งแบบคันธนู ปลายเซลล์มีช่องว่าง ไม่มีรอยคอดกลางเซลล์ ผนังเซลล์เรียบ ภายในเซลล์มีคลอโรพลาสต์เป็นแผ่นจำนวน 2 แผ่น แยกกันตรงกลางเซลล์ แต่ละแผ่นเต็มครึ่งของเซลล์

มีหลายไฟรินอยด์ อาจเรียงเป็นแถวตามความยาวของเซลล์ หรืออาจกระจายทั่วไปใน
คลอโรพลาสต์ บริเวณปลายเซลล์ทั้งสองข้างมีแวคิวโอล เซลล์มีสีเขียวใบไม้เป็นเซลล์เดี่ยว ๆ
ลอยน้ำอิสระอยู่ปนกับสาหร่ายอื่น ๆ ทั่วไปตามแหล่งน้ำ

(4) *Cosmarium* sp. (ภาพที่ 4.4) เซลล์มีลักษณะแบนเล็กน้อย ด้านยาวของ
เซลล์ยาวกว่าด้านกว้าง บริเวณกลางเซลล์มีรอยคอดเว้าลึกเข้าไปในตัวเซลล์และแบ่งเซลล์ออกเป็น
เป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน มองดูคล้ายเป็น 2 เซลล์อยู่ชิดกัน แต่ส่วนของเซลล์อาจมีรูปร่างกลม รูป
ไข่ รูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้า เซลล์มีคลอโรพลาสต์เป็นแผ่น 2 แผ่น อยู่เต็มใน
แต่ส่วนของเซลล์ มี 2 ไฟรินอยด์ขนาดใหญ่อยู่ตรงกลางในแต่ละส่วนของเซลล์ข้างละ 1 ไฟริ
นอยด์ เซลล์มีสีเขียวอ่อนจนถึงสีเขียวใบไม้ และลอยน้ำอิสระ

(5) *Desmidium* sp. (ภาพที่ 4.5) เซลล์มีรูปร่างเป็นเหลี่ยม อาจเป็นสามเหลี่ยม
หรือสี่เหลี่ยม ด้านกว้างของเซลล์มีความยาวกว่าด้านยาว ผืนผ้าเซลล์ด้านยาวมีรอยคอดกลาง
เซลล์เล็กน้อยหรือไม่มีเลย เซลล์เรียงต่อกันแถวเดียวเป็นสายยาว สายไม่แตกแขนง สายอาจบิด
เป็นเกลียวเล็กน้อย เซลล์มีคลอโรพลาสต์เป็นแผ่นจำนวน 1 แผ่น มีลักษณะเป็นพู่อยู่ตรงกลาง
ของแต่ละเซลล์ และมี 1 ไฟรินอยด์ในแต่ละพูของคลอโรพลาสต์ สายสีเขียวอ่อนจนถึงสีเขียวใบไม้
ลอยน้ำอิสระ

(6) *Roya* sp. (ภาพที่ 4.6) เซลล์มีรูปร่างเป็นทรงกระบอกปลายมน
คลอโรพลาสต์อาจมีลักษณะเว้าตรงกลางและเป็นแผ่นเกือบเต็มเซลล์มี 4-6 ไฟรินอยด์ที่เรียงตาม
ยาว ส่วนปลายเซลล์ทั้ง 2 ด้านมีแวคิวโอล เซลล์อยู่เดี่ยว ๆ มีสีเขียวอ่อนและลอยน้ำอิสระ

(7) *Scenedesmus* sp. (ภาพที่ 4.7) เซลล์มีรูปร่างยาวเรียวยหลายแบบ เช่น
รูปไข่ รูปกระสวย เซลล์แบนเล็กน้อยมีหลายขนาด เซลล์อาจตรงหรือโค้ง ผืนผ้าเซลล์มีทั้งเรียบ
หรือขรุขระ บางชนิดอาจมีหนามยื่นออกมาจากมุมของเซลล์ทั้งสองด้าน เซลล์มี 1 คลอโรพลาสต์
เป็นแผ่นเต็มเซลล์ มี 1 ไฟรินอยด์ เซลล์เรียงตัวกันเป็นกลุ่มโดยเอาด้านยาวเรียงต่อกันเป็นแถว
หรือตะกันเหลี่ยม ๆ แต่อยู่ในระนาบเดียวกัน จำนวนเซลล์ในกลุ่มมีจำนวน 2, 4, 6 หรือ 16 เซลล์
กลุ่มเซลล์มีสีเขียวใบไม้และลอยน้ำอิสระ

(8) *Spirogyra* sp. (ภาพที่ 4.8) เซลล์มีรูปร่างเป็นทรงกระบอกยาว ด้านยาว
ของเซลล์ยาวกว่าด้านกว้างหลายเท่า ผืนผ้าเซลล์เรียบและหนา ส่วนหัวและท้ายเซลล์ตัดตรง
เซลล์มีคลอโรพลาสต์เป็นแผ่นแบนยาวคล้ายริบบิ้นขอบเรียบหรือหยัก อาจมีแถวเดียวหรือหลาย
แถวบิดพันกันเป็นเกลียวตามความยาวของเซลล์อยู่ชิดผืนผ้า เซลล์ด้านในมีไฟรินอยด์จำนวนมาก
เรียงเป็นแถวอยู่บนคลอโรพลาสต์ เซลล์เรียงต่อกันเป็นสายยาวไม่แตกแขนง เซลล์ในสายมีขนาด
เท่ากันตลอดสาย พบรวมกันเป็นแพบนผิวน้ำ หรือเกาะติดกับดินและวัตถุใต้น้ำด้วยเซลล์ฐาน

สายมีขนาดเล็กและขนาดใหญ่มองเห็นได้ด้วยตาเปล่า เมื่อจับสายดูมีลักษณะลื่นมือ สำหรับชนิดนี้มีชื่อสามัญว่า "เทาน้ำ" เซลล์มีสีเขียวอ่อนถึงเขียวใบไม้

(9) *Tetraedron* sp. (ภาพที่ 4.9) เซลล์มีรูปร่างเป็นรูปสามเหลี่ยมหรือเป็นเหลี่ยมมุม มีแฉกคล้ายรูปดาว อาจมีสามแฉก สี่แฉก หรือหลายแฉกอยู่ต่างระนาบกัน ที่ปลายแฉกมีส่วนยื่นออกมาคล้ายหนามมีขนาดเล็กสั้น 1-2 อัน ผนังเซลล์บางเรียบ มี 1 หรือหลายคลอโรพลาสต์ เป็นแผ่นเต็มเซลล์ อาจมีหรือไม่มีไฟริโนยด์ เซลล์มีสีเขียวอ่อนถึงเขียวใบไม้ เซลล์อยู่เดี่ยว ๆ และลอยน้ำอิสระ

(10) *Volvox* sp. (ภาพที่ 4.10) เซลล์มีรูปร่างกลมหรือรูปไข่คล้ายกับจิ้งฉง *Chlamydomonas* แต่เซลล์ขนาดเล็กกว่ามาก เซลล์มี 2 แพลเจลลา คลอโรพลาสต์เป็นรูปถ้วยอยู่ชิดผนังเซลล์ มี 1 ไฟริโนยด์ทางด้านหน้ามีสติกมาปรับแสง เซลล์เรียงตัวกันเป็นกลุ่มมีความหนา 1 ชั้นของเซลล์ แต่ละเซลล์อยู่ห่างกันเป็นระยะเท่า ๆ กัน กลุ่มเซลล์มีรูปร่างกลมกลวง มีวงใสหุ้มโดยรอบ กลุ่มเซลล์ประกอบด้วยเซลล์จำนวนมากประมาณ 2500 เซลล์ โดยเรียงตัวกันเฉพาะขอบนอก ภายในกลุ่มอาจพบโคโลนีลูกจำนวน 6-8 กลุ่ม และภายในโคโลนีลูกอาจมีโคโลนีเล็ก ๆ ซ่อนกันอยู่ได้อีก กลุ่มเซลล์มีสีเขียวอ่อนและว่ายน้ำเป็นอิสระ พบมากในฤดูฝน

5.7.2 Division Euglenophyta

(1) *Euglena* sp. (ภาพที่ 4.11) เซลล์มีรูปร่างหลายแบบ ตั้งแต่กลมรีจนถึงยาวแบบกระสวยที่มีความยาวเป็นหลายเท่าของความกว้าง เซลล์ทางส่วนหน้ากลมมนหรือเรียวยาวเล็กน้อย ทางส่วนท้ายเรียวยาวแหลม เมื่อมองทางด้านบนเซลล์อาจแบนหรือกลมเล็กน้อย เซลล์ที่แบนอาจบิดเป็นเกลียวเล็กน้อย บางชนิดรูปร่างของเซลล์อาจยืดหยุ่นได้หรือรูปร่างคงที่ มี 1 แพลเจลลา มีสติกมาปรับแสงเห็นได้ชัดทางส่วนหน้าของเซลล์ใกล้โคนแพลเจลลา เยื่อหุ้มเซลล์บาง เซลล์อาจมี 1 คลอโรพลาสต์เป็นแผ่นเต็มเซลล์ หรือเป็นเม็ดรี ๆ เรียงต่อกันเป็นสายพันเป็นเกลียวอยู่ชิดเยื่อหุ้มเซลล์หรือคลอโรพลาสต์เป็นเม็ดกระจายเต็มเซลล์ มีพาราไมลัม (paramylum) เห็นได้ชัด เซลล์มีสีเขียวอ่อนถึงเขียวแก่ เซลล์อยู่เดี่ยว ๆ ว่ายน้ำอิสระค่อนข้างเร็วหรือเคลื่อนที่ช้าแบบอะมีบา คือ มีการเคลื่อนที่แบบยืดและหดตัวไปซ้ำ ๆ แบบที่เรียกว่า ยูกลินอยด์ มูฟเมนต์ (euglenoid movement)

(2) *Lepocinclis* sp. (ภาพที่ 4.12) เซลล์มีรูปร่างเป็นรูปไข่ ปลายเซลล์ด้านท้ายแหลม ส่วนปลายเซลล์ด้านหน้าค่อนข้างกลมมนคล้ายลูกดิ่ง มี 1 แพลเจลลายื่นออกไปและมีสติกมาปรับแสงบริเวณส่วนหัวใกล้โคนแพลเจลลา เซลล์มีรูปร่างคงที่ เซลล์มีคลอโรพลาสต์เป็นเม็ดรูปไข่เล็ก ๆ อยู่ชิดเยื่อหุ้มเซลล์หรือกระจายเต็มเซลล์ มีพาราไมลัมเป็นรูปแหวน เซลล์มีสีเขียวใบไม้และว่ายน้ำอิสระ

(3) *Phacus* sp. (ภาพที่ 4.13) เซลล์มีลักษณะแบนคล้ายใบโพธิ์ ส่วนหน้ากลมกว้างและมีรอยหยักเว้าลงไปในเซลล์ ส่วนท้ายเรียวแหลม เซลล์อาจบิดเป็นเกลียว เซลล์มีรูปร่างคงที่ มี 1 แพลเจลลลายื่นออกจากทางส่วนหน้าของเซลล์ มีอวัยวะรับแสงใกล้โคนแพลเจลลลา มีคลอโรพลาสต์เป็นแผ่นรูปจานจำนวนมาก มีพาราไมล์รูปร่างแหลมขนาดใหญ่อยู่กลางเซลล์ เซลล์มีสีเขียวอ่อนถึงเขียวใบไม้ เซลล์อยู่เดี่ยว ๆ ว่ายน้ำอิสระ โดยการพลิกตัวกลับด้านหน้าหลังทางเดียวไปเรื่อย ๆ มักพบในแหล่งน้ำทั่ว ๆ ไป

(4) *Trachelomonas* sp. (ภาพที่ 4.14) เซลล์มีรูปร่างกลมหรือรูปไข่ เซลล์มีเกราะหรือเปลือกแข็งห่อหุ้มเกราะ มีสีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลแกมแดง เปลือกอาจเรียบหรือมีหนามสั้น ๆ ยื่นออกมาโดยรอบเปลือก บางชนิดมีหนามยาวโค้งคล้ายเขี้ยวสัตว์เรียงเป็นวง 1 แถว ทางส่วนท้ายของเซลล์บางชนิดมีปลอกสั้น ๆ หุ้มโคนแพลเจลลลา ปลอกนี้ยื่นพันผิวดของเปลือกแข็งออกมา เซลล์มี 1 แพลเจลลลาเห็นได้ชัด มี 2-15 คลอโรพลาสต์เป็นแผ่นรูปจานอยู่ชิดเยื่อหุ้มเซลล์ เซลล์มีสีน้ำตาลแกมแดงหรือสีเขียวใบไม้ เซลล์อยู่เดี่ยว ๆ และว่ายน้ำอิสระค่อนข้างเร็ว พบปนอยู่กับสาหร่ายอื่น และพบได้ทั่ว ๆ ไป

5.7.3 Division Chrysophyta

(1) *Melosira* sp. (ภาพที่ 4.15) (Diatom) เซลล์มีรูปร่างหลายแบบ เช่น กลมสี่เหลี่ยม ยาว ตรง หรือโค้งแบบคันธนูหรืออาจพองออกมาเป็นกระเปาะที่กลางเซลล์หรือปลายเซลล์ ผนังเซลล์เกิดจากราฐซิลิกินมีลักษณะเป็นฝา 2 ฝาครอบกัน ผนังเซลล์อาจเรียบหรือมีลวดลายแตกต่างกันออกไป ฝาบนมีขนาดใหญ่เรียกว่า อพิติกา (epitheca) ฝาล่างเรียกว่า (hypotheca) เซลล์อาจมีหรือไม่มีผนังกันเป็นห้อง ๆ ถ้ามีผนังเซลล์เป็นห้อง ๆ ผนังมีลักษณะเป็นแผ่นจำนวน 2-3 แผ่นหรือ 20 แผ่นหรือมากกว่า เซลล์อาจอยู่เดี่ยว ๆ หรือเกาะกับที่โดยมีก้านสั้นหรือลายน้ำอิสระ เซลล์อาจเรียงต่อกันเป็นแถวเป็นสายยาว สายไม่แตกแขนง เซลล์อาจเรียงชิดติดกันเป็นแพและเคลื่อนที่ไปมาได้ ภายในเซลล์มีโครมาโทฟอร์เป็นเม็ดรูปไข่หรือเป็นแผ่นรูปจานหรือเป็นแผ่นเต็มเซลล์หรือไม่เต็มเซลล์ เซลล์มีสีน้ำตาลทองหรือสีเขียวแกมทอง พบทุกแหล่งน้ำ

(2) *Cymbella* sp. (ภาพที่ 4.16) เซลล์ด้านบนเป็นรูปพระจันทร์เสี้ยวหรือรูปปาก คือเป็น 2 ซีกที่มีขนาดไม่เท่ากันประกบกัน ปลายเซลล์มนหรือแหลม ซีกด้านที่มีพื้นที่มากจะโค้ง ส่วนซีกตรงข้ามอาจเว้าหรือตรง แต่ตรงกลางจะโค้งออกเล็กน้อย ลวดลายผนังเกิดบริเวณขอบที่เข้าหารอยแบ่งซีกตรงกลาง ด้านข้างเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแต่โค้งงอ เซลล์อาจอยู่เดี่ยว ๆ ลอยน้ำอิสระ

(3) *Mallomonas* sp. (ภาพที่ 4.17) เซลล์มีรูปร่างโค้งมนแบบกระสวยหรือรูปไข่ ส่วนหัวป้าน ส่วนท้ายเรียวเกือบแหลม ผนังเซลล์ประกอบด้วยแผ่นซิลิกอนขนาดเล็กอาจเท่ากันหรือไม่เท่ากัน มองดูคล้ายเกล็ดปลา เซลล์มีหนามเรียวเล็กคล้ายเป็นขน หนามมีลักษณะแข็ง

และมีความยาวเท่ากับความยาวของเซลล์ หนามแทรกอยู่ที่แผ่นซิลิกาของเซลล์ ปลายหนามชี้ไปทางส่วนท้ายของเซลล์ เซลล์มีแฟลเจลลา 1 เส้น ทางส่วนหน้ามีโครมาโตฟอร์เป็นแผ่นแบนจำนวน 2 แผ่น แต่ละแผ่นอยู่ชิดผนังเซลล์คนละด้านและยาวไปตามเซลล์ เซลล์มีสีน้ำตาลทอง เซลล์อยู่เดี่ยว ๆ และว่ายน้ำอิสระค่อนข้างเร็ว

5.7.4 Division Cyanophyta

(1) *Nostoc* sp. (ภาพที่ 4.18) เซลล์มีรูปร่างกลมหรือรูปไข่ เซลล์เรียงต่อกันแถวเดียวเป็นสายยาว มีลักษณะคล้ายไซสาย มีลักษณะคล้ายกับจีนัส *Anabaena* มากแต่ต่างกันตรงที่สายของจีนัส *Nostoc* จะรวมกันสร้างเฮเทอโรซิสต์เป็นระยะ และอาจพบอะคินีท เซลล์มีเม็ดสีกระจายเต็มเซลล์ เซลล์มีสีน้ำเงินแกมเขียวหรือสีน้ำเงินจาง กลุ่มลอยน้ำเป็นอิสระหรือติดอยู่กับพีชน้ำ

5.8 ข้อเสนอนแนะ

1. การนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้วิจัยประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่ตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่บริเวณสองฝั่งคลองไม่ทิ้งเศษขยะและน้ำเสียลงในคลอง เพราะจะทำให้น้ำในคลองเสีย เป็นผลให้สิ่งมีชีวิตในน้ำไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ โดยเฉพาะสาหร่ายซึ่งมีความสำคัญแก่แหล่งน้ำสามารถสร้างออกซิเจนที่ละลายน้ำได้ ถ้ามีการทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ชนิดต่าง ๆ เช่น สุกร กุ้ง ควรจะมีบ่อบำบัดน้ำเสียก่อนทิ้งน้ำลงในคลอง
2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาอิทธิพลของผลตกค้างของสารเคมีที่อาจมีต่อพืชและสัตว์น้ำในคลองบางสองร้อย
3. ควรมีการศึกษาคุณภาพน้ำถึงปริมาณธาตุอาหารที่มีผลต่อการดำรงชีพของสาหร่ายในคลองบางสองร้อย
4. ควรมีการศึกษาสาหร่ายน้ำจืดในคลองบางสองร้อยที่มีความสำคัญในด้านการผลิตโปรตีนเซลล์เดียว
5. ควรมีการศึกษาอิทธิพลของโลหะหนักบางชนิด เช่น ตะกั่ว แคดเมียม สารหนู ซึ่งเกิดขึ้นจากบ่อเลี้ยงกุ้งก้ามกรามและกุ้งกุลาดำบริเวณสองฝั่งคลองบางสองร้อย

บรรณานุกรม

- กาญจนภาชน์ ลีวโนมนต์. 2527. "สาหร่าย." หน้า 40. ในคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กาญจนภาชน์ ลีวโนมนต์. 2521. "สาหร่ายบางชนิดของไทยที่รับประทานได้." *The Kasetsart Journal*. 12(2) : 119-129.
- กุศยา สุวรรณวิหค. 2529. "ปริมาณการแพร่กระจายของสาหร่ายและความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำบางประการของลำน้ำแม่กลางและแม่กลอง จังหวัดเชียงใหม่." *วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- กุศยา สุวรรณวิหค และจันทนา สุขปรีดี. 2526. "ความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมกับแพลงก์ตอนพืช." *วารสารวิทยาศาสตร์*. 2(3) : 9-17.
- เครือทิพย์ เจียรวาณิช. 2517. "สำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตบางเขนกรุงเทพมหานคร." *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- จงจินต์ ศิวะศิลป์. 2524. *สาหร่ายวิทยา*. เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรงค์ษ์ ผลประพุดติ. 2519. "การสำรวจสาหร่ายในเขตอำเภอธัญบุรี ปทุมธานี." *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- จิรา จันทโรทัย. 2517. "การสำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตพญาไทและดุสิต กรุงเทพมหานคร." *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- ชาญณรงค์ แก้วเล็ก. 2532. "การใช้สาหร่ายเป็นดรรชนีชี้คุณภาพน้ำในลุ่มน้ำชี." *วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- เขาว์ ทวีผล. 2519. "การสำรวจสาหร่ายในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี." *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*

- ดาววิภา ดาบแก้ว. 2517. "การสำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร."
 ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. 2530. **ชีววิทยา ฉบับปรับปรุงแก้ไขใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : โรง
 พิมพ์ชวนการพิมพ์.
- ธีรพันธ์ ภูคาสวรรค์. 2523. **การพัฒนาและการบริหารทรัพยากรประมงน้ำจืดกรุงเทพ.**
 กองน้ำจืด กรมประมง.
- นพรัตน์ ภาษา. 2528. "การสำรวจแพลงก์ตอนพืชในกว๊านพะเยา." วิทยานิพนธ์
 วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นภาศรี ธรรมครองอาทิตย์. 2518. "การสำรวจสาหร่ายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ."
 ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- นรินทร์ ไทรพิท. 2518. "การสำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี."
 ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- นฤมล วิบูลย์สุข. 2529. "การสำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี."
 ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- บัญญัติ สุขงามศรี. **จุลชีววิทยา (2)**. ชลบุรี : คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 บางแสน. ม.ป.ป.
- บุญยัง อ้นระภาค. 2517. "การสำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตบางกอกใหญ่และภาษีเจริญ."
 ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- บุหลัน พิทักษ์พล. 2517. "สาหร่ายสีเขียว (Green Algae)." **อาหาร Food**. 2 : 9-10.
- พงษ์เทพ บุญศรีโรจน์. 2517. "การสำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร."
 ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- พงษ์เทพ อ้นตะริกานนท์และคณะ. 2535. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสาหร่ายเพื่อประโยชน์ใช้
 ในการเกษตรและอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 แห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.

- พเยาว์ ภูฏาคาร. 2518. "การสำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตอำเภอเมืองและปากเกร็ดจังหวัดนนทบุรี." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรพรรณ เลิศทวีพันธุ์ และคณะ. 2529. สายพันธุ์ของสาหร่ายขนาดเล็กในแหล่งน้ำจืด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา.
- พิมพ์วรรณ ตันสกุล และอาร์ภย์ จันทศิลป์. 2531. "การเพาะเลี้ยง *Spirulina* sp. ในน้ำทิ้งจากโรงงานยางพารา." *สงขลานครินทร์*. 10(2) : 148-155.
- รัชนี เขียวเงิน. 2535. "การศึกษานิเวศของสาหร่ายและคุณภาพของน้ำในสระแก้วและบึงราชนกจังหวัดพิษณุโลก." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกวิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มัณฑนา เลาบรจจ. 2517. "การสำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยาในจังหวัดนนทบุรี." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มานี เตื้อสกุล. 2520. "การสำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วันที สุขสมัย. 2518. "การสำรวจสาหร่ายในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิเชียร ยงมานิตชัย. 2524. "การเลี้ยงสาหร่ายสีเขียวเพื่อนำมาใช้เป็นอาหารโปรตีน." *พืชสวน*. 13(4) : 15-20.
- ศรียรรณ วงศ์จันดี. 2524. "การสำรวจและการเพาะเลี้ยงสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สนอง จอมเกาะ. 2517. "การสำรวจสาหร่ายน้ำจืดในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมภพ อินทรสุวรรณ. 2518. "การสำรวจสาหร่ายในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สมศักดิ์ ไชคนกุล. 2518. "การศึกษาการกระจายของสาหร่ายชนิดต่าง ๆ ในเขตตลิ่งชั้น กรุงเทพมหานคร." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สรวิศ เผ่าทองสุข. 2543. สาหร่าย ศักยภาพการวิจัยและพัฒนาเพื่อการใช้ประโยชน์จากสาหร่ายในประเทศไทย. เอกสารเผยแพร่ชุดอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ สกว. ชุดที่ 2 สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สระบุรี ไชยมงคล. 2523. "จุลินทรีย์ในน้ำพุร้อนโป่งอ้อม ตำบลออนหลวย อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนันทา มนัสมงคล. 2518. "การสำรวจสาหร่ายเขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุภาจรี นิยะมานนท์. 2526. รายงานการวิจัยการสำรวจสาหร่ายทะเลชายฝั่งทะเลจังหวัดสงขลาและเกาะใกล้เคียง. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- สุมลวรรณ นันทภากุล. 2518. การสำรวจสาหร่ายในเขตบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสริมพล รัตน์สุข และไชยยุทธ กลิ่นสุคนธ์. 2518. การกำจัดน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมและแหล่งชุมชน. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม. 2531. การศึกษาวิจัยคุณภาพน้ำแม่กลอง 2529. กรุงเทพฯ : กองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และพลังงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม. 2534. การศึกษาวิจัยคุณภาพน้ำแม่กลอง 2532. กรุงเทพฯ : กองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และพลังงาน.
- สำราญ ขวัญเกื้อ. 2518. "การศึกษาสัณฐานวิทยาและการกระจายของสาหร่ายในเขตอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- อนันท์ ปานศุภวัชร. 2519. "การสำรวจสาหร่ายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร."
ปริญญาบัณฑิตศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- อริสสา สาหร่ายสุวรรณ. 2524. "การกระจายของไฟโตแพลงก์ตอนในน้ำที่มีมลภาวะบางแห่ง
ในจังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อักษร ศรีเปล่ง. 2532. "เอกสารประกอบการสัมมนาความหลากหลายทางชีวภาพในประเทศไทย
เรื่อง สาหร่าย." กรุงเทพฯ : ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. บริษัทประชาชน.
- อิสระ ทับสีสด. 2522. "การสำรวจและการเพาะเลี้ยงสาหร่ายสีเขียวที่พบในแหล่งน้ำบางแห่งใน
จังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- Alexopoulous, C.J. and H.C. Bold. 1967. *Algae and Fungi*. New York : Macmillan
Company.
- APHA, AWWA and WPCF. 1975. *Standard Method for Ereanination of Water and
Waste Water*. New York : APHA Inc.
- Certer, N. 1972. "Fresh Water Algae from India." *Botanical Abstract*. 1(2-3) : 355.
- Doll, Heide and Reinhard Doll. 1973. "Notes Concerning the Algae Flora in
Macklenbrvuy." *Biological Abstract*. 55(4).
- Fuller, Henry J. 1972. *The Plant World*. 3rd ed. New York : Hold, Reinbert and Winston.
- Hirano, M. 1975. *Phytoplankton from lake Boraphet in Central Plain of Thailand*.
Kyoto : Contribution from the Biological Laboratory Kyoto University.
- Isiam, A.K.M. and Mural. 1975. "Fresh Water Algae of Bangladesh." *Biological
Abstract*. 60(4) : 1941.
- Ignatisds. 1969. "Annual Cycles, Species Diversity and Succession of Phytoplankton
in Lower Suonicos Bay, Acgean Sea." *Marine Bio*. 3(3) : 196-200.
- Jao, Chin-Chin. 1961. "Sone Fresh Water Algae from Southern Tibet." *Biological
Abstract*. 48 : 9178.
- Joly, Aython Brandao. 1968. "General of Fresh-water Algae from the City of Sao Paulo
and Environs." *Biological Abstract*. 45 : 2287.

- Lenore S. Clesceri, Arnold E. Greenberg and Andrew D. Eaton. 1990. **Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater.** 150-155.
- Martiney and others. 1975. "Direct Phytoplankton Counting Techniques Using the Haemocytometer." **Philippine Agriculturist.** 59 : 43-50.
- Maitland, P.S. 1978. **Biology of Fresh Water.** London : Blackie & Son Ltd.
- Moss, B. 1980. **Ecology of Fresh Waters.** Oxford : Blackwell Scientific Publications.
- Noda, Mitsuyo. 1964. "Fresh Water Algae of Northeastern China." **Biological Abstract.** 45 : 43330.
- Palmer, C.M. 1969. "A Composite Rating of Algae Tolerating Organic Pollution." **Journal Phycol.** 5 : 78-82.
- Palmer, C.M. and R.S.P.A. 1977. **Algae and Water Pollution.** U.S. Department Commerce National Technical Information Service.
- Patrick, R. 1949. **A Proposed Biological Measure of Stream Conditions Based on a Survey of the Conestoga Basin, Lancaster County, Pennsylvania.** Proc.Acad.Nat.Sci.Phila. 101 : 277-341.
- Prescott, G.W. 1978. **How to Know Fresh Water WMC.** Brown Company.
- Pinkayan, S. 1978. "Evaluation of Environmental Change." **Study of Environmental Impact at Nam Pong Project Northeast Thailand in Prepared for National Energy Administration.** P.784 : SEATC Consulting Engineers.
- Round, F.E. 1973. **The Biology of the Algae.** 2nd ed. New York : St. Martin' Press.
- Smith, Gilbert M. 1950. **The Fresh-Water of the United States.** 2nd ed. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Shirota, A. 1966. **The Plankton of South Vietnam.** Japan : Overseas Technical Cooperation Agency.
- Tadyhivaev, S.K. 1971 "The Algae Flora of the Island Water around Tashkert." **Biological Abstract.** 52 : 12857.
- Tambian, N.N. 1964. "Survey of Algae of the Ararat Phain." **Biological Abstract.** 45 : 6338.
- Taylor, W.R. 1972. **Marine Algae of the Eastern Tropical and Subtropical Coasts of the America.** The University of Michigan Press.

- Tiffany, H. and M.E. Britton. 1952. **The Algae of Illinois**. The University of Chicago Press.
- Trainor, F.R. 1979. **Introductory Phycology**. New York : John Willey and Sons.
- Welch, P.S. 1952. **Limnology**. New York : Mcgrow-Hill Book Company.
- Yamagishi, T. 1973. "A Checklist of Fresh Water Algae Collect from the Bog and Ponds of Mt. Poroshiy." **Biological Abstract**. 56(4) : 1840.
- Yoneda, Yuichi. 1952. "Some Fresh Water Algae from the Viomity of Tsubosaka in the Province of Yamato." **Biological Abstract**. 26 : 3141.
- Zajic, J.E. 1970. **Properties and Product of Algae**. London : Prenum Press.

ภาคผนวก

ตารางที่ 6.10 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)
BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนมกราคม 2544

จุดเก็บตัวอย่าง	ความขุ่น (cm.)	อุณหภูมิ (°c)	DO	pH	BOD
1	35	21.5	10.8	7.40	29
2	50	22.0	20.6	7.45	13
3	33	22.0	7.1	7.48	13
4	32	20.5	17.3	7.20	13
5	37	21.5	7.3	7.31	5
6	58	22.0	6.4	7.28	3
7	85	21.0	7.6	7.43	1
8	74	20.5	5.6	7.44	3
9	20	21.0	13.9	7.41	17
10	26	22.0	6.7	7.48	5

ตารางที่ 6.11 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)
BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนกุมภาพันธ์ 2544

จุดเก็บตัวอย่าง	ความขุ่น (cm.)	อุณหภูมิ (°c)	DO	pH	BOD
1	40	25.0	4.0	7.45	4
2	50	24.5	3.8	7.59	3
3	35	26.0	6.0	7.49	7
4	33	25.5	5.9	7.48	11
5	47	26.0	4.8	7.35	5
6	44	25.0	4.2	7.33	6
7	40	25.0	5.8	7.41	5
8	38	26.0	9.5	7.46	11
9	52	26.0	4.4	7.47	6
10	33	25.5	4.7	7.50	5

ตารางที่ 6.12 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)

BOD ในคลองบางตองร้อย เดือนมีนาคม 2544

จุดเก็บตัวอย่าง	ความขุ่น (cm.)	อุณหภูมิ (°c)	DO	pH	BOD
1	25.0	30.0	2.5	7.60	3
2	25.0	31.0	2.7	7.50	3
3	27.0	30.5	2.7	7.41	1
4	27.0	30.5	3.0	7.40	3
5	26.0	31.0	4.8	7.30	4
6	24.0	29.5	1.3	7.67	2
7	23.0	30.5	3.0	7.80	2
8	32.0	30.0	2.1	7.88	2
9	48.7	30.5	7.3	7.94	5
10	48.9	31.0	7.5	7.83	4

ตารางที่ 6.13 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)
BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนเมษายน 2544

จุดเก็บตัวอย่าง	ความขุ่น (cm.)	อุณหภูมิ (°c)	DO	pH	BOD
1	31	31.0	4.1	7.41	2
2	32	31.5	4.2	7.20	5
3	31	31.0	3.8	7.28	2
4	31	30.5	4.6	7.29	4
5	32	31.0	5.3	7.27	3
6	31	31.5	4.0	7.30	3
7	31	31.0	4.1	7.21	3
8	31	31.0	2.7	7.23	2
9	33	31.0	3.7	7.54	2
10	31	31.0	3.5	7.78	2

ตารางที่ 6.14 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)
BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนพฤษภาคม 2544

จุดเก็บตัวอย่าง	ความขุ่น (cm.)	อุณหภูมิ (°c)	DO	pH	BOD
1	32.5	30.0	4.8	7.51	4
2	31.5	31.0	3.3	7.60	2
3	31.0	31.0	4.0	7.58	3
4	31.0	30.5	4.6	7.49	3
5	33.5	30.5	4.8	7.34	3
6	32.5	31.0	4.0	7.27	3
7	40.0	31.0	4.2	7.51	2
8	40.5	31.0	2.7	7.77	3
9	38.5	31.0	6.4	7.80	4
10	38.5	31.0	6.0	7.75	3

ตารางที่ 6.15 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) BOD
ในคลองบางสองร้อย เดือนมิถุนายน 2544

จุดเก็บตัวอย่าง	ความขุ่น (cm.)	อุณหภูมิ (°c)	DO	pH	BOD
1	33	28.0	4.3	7.60	3
2	35	28.5	4.6	7.58	5
3	34	29.0	4.8	7.42	3
4	33	29.0	5.5	7.38	6
5	35	28.5	4.1	7.59	3
6	37	28.5	3.3	7.42	3
7	39	29.0	5.0	7.38	4
8	30	30.0	8.9	7.46	6
9	31	29.0	5.3	7.80	6
10	31	29.5	6.1	7.75	3

ตารางที่ 6.16 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)
BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนกรกฎาคม 2544

จุดเก็บตัวอย่าง	ความขุ่น (cm.)	อุณหภูมิ (°c)	DO	pH	BOD
1	28	33.0	4.6	7.53	5
2	31	32.5	3.1	7.48	5
3	32	32.0	3.0	7.44	5
4	34	32.0	3.4	7.45	5
5	36	32.5	4.9	7.60	7
6	35	32.0	2.0	7.55	4
7	36	31.5	4.1	7.48	5
8	38	31.6	5.1	7.53	5
9	55	31.8	7.3	7.46	11
10	64	31.5	6.0	7.51	7

ตารางที่ 6.17 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)
BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนสิงหาคม 2544

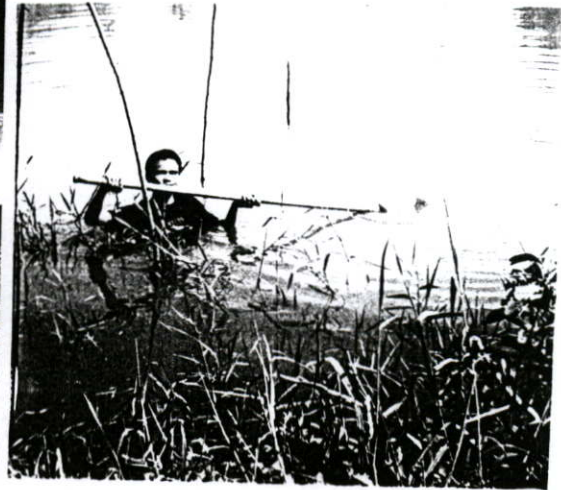
จุดเก็บตัวอย่าง	ความขุ่น (cm.)	อุณหภูมิ (°c)	DO	pH	BOD
1	25	31.0	5.9	7.63	4
2	20	31.0	5.1	7.50	3
3	15	31.0	4.6	7.34	5
4	30	31.0	4.6	7.34	5
5	23	31.0	5.4	7.39	3
6	27	31.5	3.2	7.34	5
7	26	31.5	3.7	7.25	4
8	30	31.0	4.0	7.26	4
9	36	31.0	8.4	8.00	8
10	33	30.5	6.2	7.73	4

ตารางที่ 6.18 แสดงค่าความขุ่นของน้ำ อุณหภูมิของน้ำ DO ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)
BOD ในคลองบางสองร้อย เดือนกันยายน 2544

จุดเก็บตัวอย่าง	ความขุ่น (cm.)	อุณหภูมิ (°c)	DO	pH	BOD
1	33.0	31.0	4.7	7.79	2
2	31.0	31.5	4.6	7.88	3
3	33.0	31.0	4.2	7.75	4
4	30.0	30.5	4.8	7.92	2
5	33.0	30.5	5.3	7.87	3
6	27.0	31.5	4.0	7.87	3
7	32.5	31.0	4.2	7.76	2
8	37.0	31.0	3.4	7.70	2
9	30.5	32.0	4.0	7.72	3
10	31.0	32.0	3.7	7.72	3

จุดเก็บตัวอย่างจุดที่ 1

จุดเก็บตัวอย่างจุดที่ 2

จุดเก็บตัวอย่างจุดที่ 3

จุดเก็บตัวอย่างจุดที่ 4

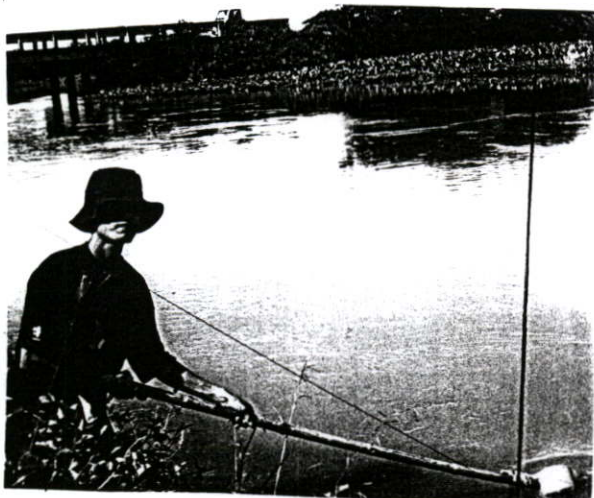
รูปที่ 6.1 แสดงจุดเก็บตัวอย่างน้ำและสาหร่ายทั้ง 10 จุดบริเวณคลองบางสองร้อย ระยะเวลา 9 เดือน (ม.ค. - ก.ย. 2544)

จุดเก็บตัวอย่างจุดที่ 5

จุดเก็บตัวอย่างจุดที่ 6

จุดเก็บตัวอย่างจุดที่ 7

จุดเก็บตัวอย่างจุดที่ 8

รูปที่ 6.1 แสดงจุดเก็บตัวอย่างน้ำและสาหร่ายทั้ง 10 จุดบริเวณคลองบางสองร้อย ระยะเวลา 9 เดือน (ม.ค. - ก.ย. 2544)

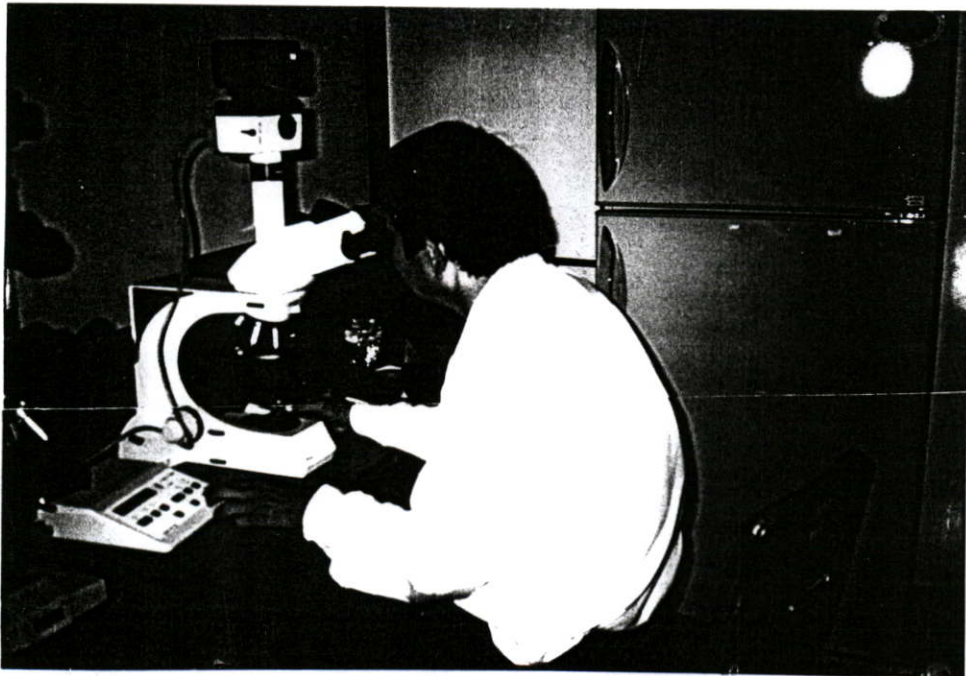

จุดเก็บตัวอย่างจุดที่ 9

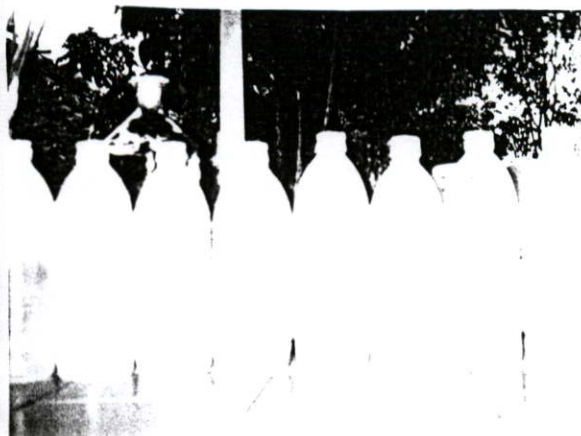
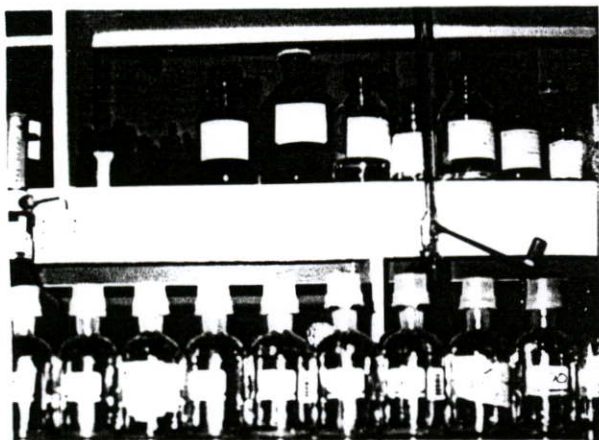

จุดเก็บตัวอย่างจุดที่ 10

รูปที่ 6.1 แสดงจุดเก็บตัวอย่างน้ำและสาหร่ายทั้ง 10 จุดบริเวณคลองบางสองร้อย ระยะเวลา 9 เดือน (ม.ค. - ก.ย. 2544)

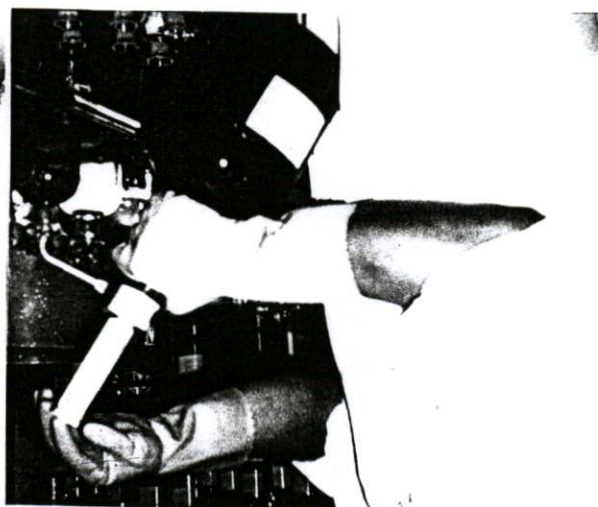

รูปที่ 6.2 แสดงการวิเคราะห์หาชนิดของสาหร่าย ห้องปฏิบัติการ ภาควิชาชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตัวอย่างน้ำที่เก็บในขวด BOD หาค่า DO
BOD

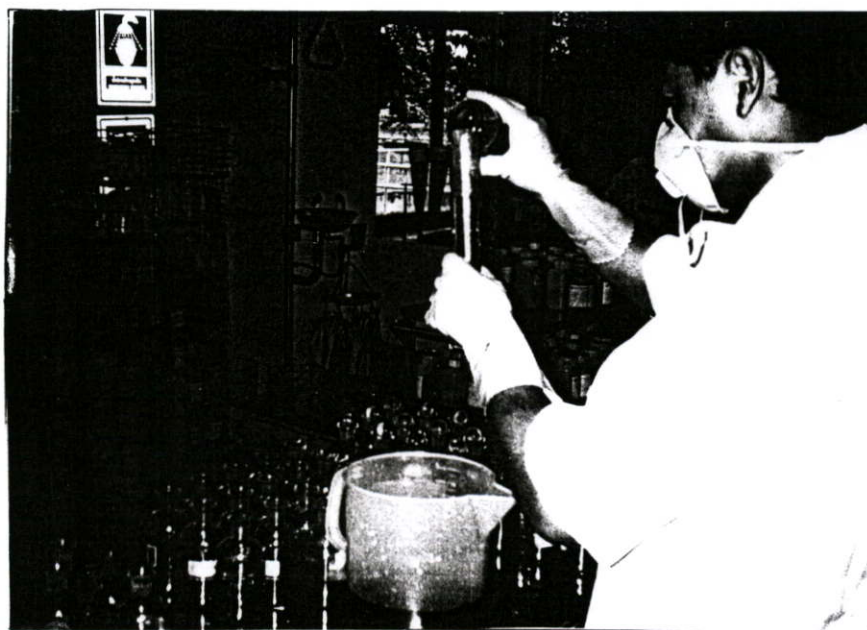
ตัวอย่างน้ำที่เก็บใส่ขวดขนาด 1 ลิตรหาค่า

การเติมกรดซัลฟูริก 1 มิลลิลิตรไหลผ่านคอขวดลงไปด้วยเครื่องมือชนิดพิเศษ
รูปที่ 6.3 แสดงการวิเคราะห์หาค่า DO BOD ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย บริษัท โกลบอล
ยูทิลิตี้ เซอร์วิส จำกัด นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

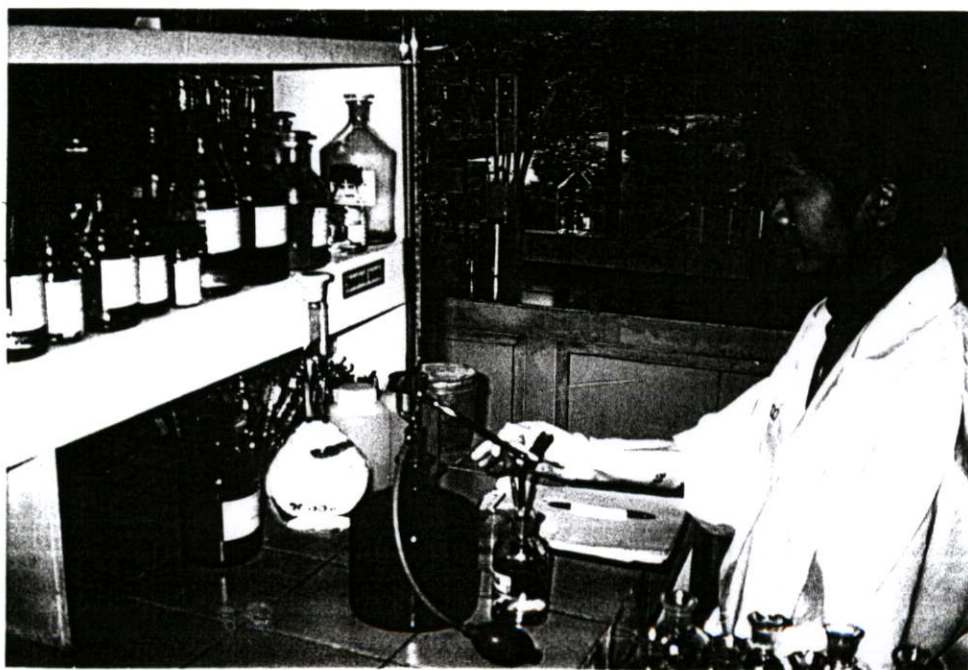
รูปที่ 6.4 แสดงการเขย่ากลับไปกลับมา 15 - 20 ครั้ง จนตะกอนละลายหมด

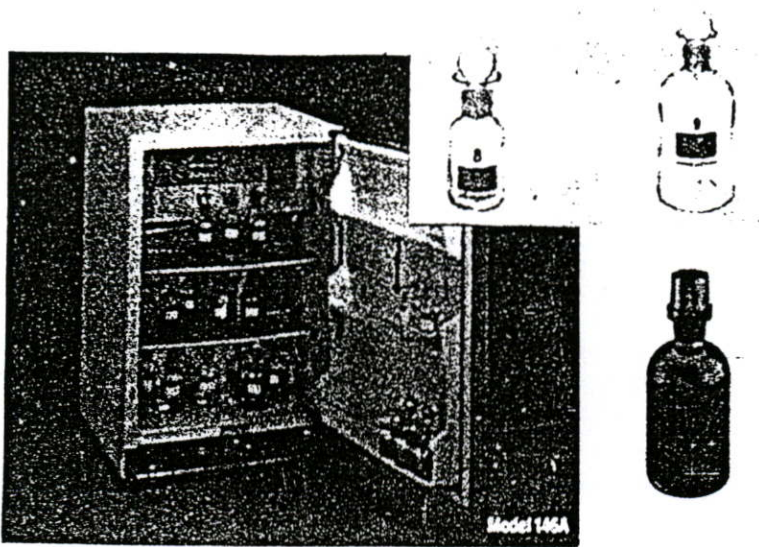
รูปที่ 6.5 แสดงการตวงสารละลาย 201 มิลลิลิตรใช้แทนปริมาตรของตัวอย่างน้ำ

รูปที่ 6.6 แสดงเครื่องมือเติมสารละลายแมงกานีสซัลเฟต สารละลายอัลคาไล-ไอโอไดด์-เฮไซด์ (AIA) กรดซัลฟูริก ครั้งละ 1 มิลลิลิตร โดยผ่านคอกขวดไป

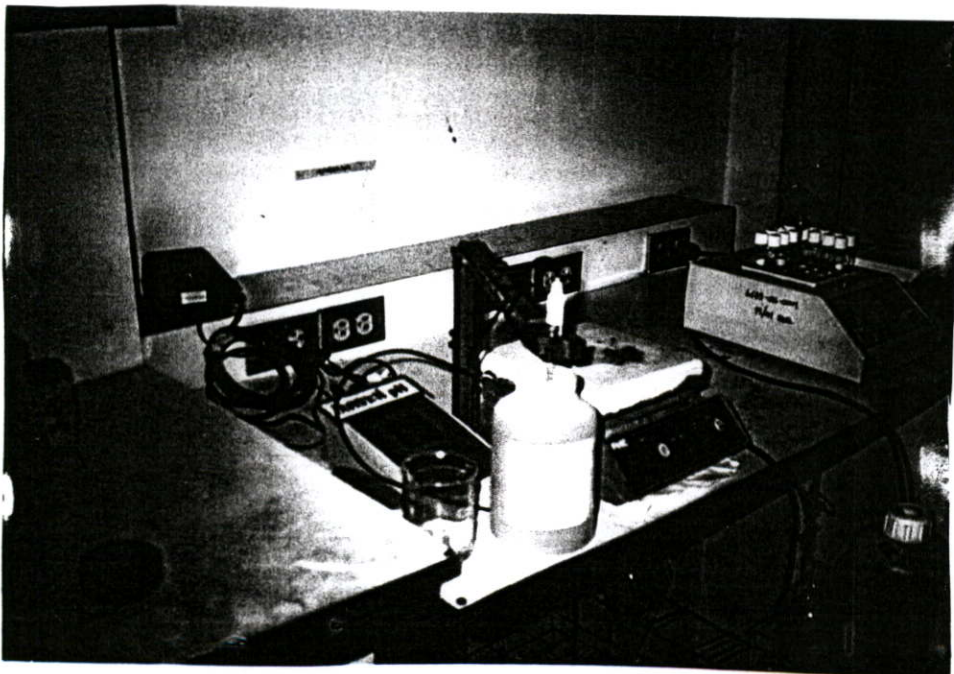

รูปที่ 6.7 แสดงการไทเตรตตัวอย่างน้ำกับสารละลายโซเดียมไทโอซัลเฟตเข้มข้น 0.025 นอร์มัล

รูปที่ 6.8 แสดงตู้ Incubate และขวด BOD

(Lenore S. Clesceri, Anold E. Greenberg and Andrew D. Eation. 1990 : 150-155)

รูปที่ 6.9 แสดงการวิเคราะห์หาค่าความเป็นกรดต่าง ด้วยเครื่องมือ pH Meter Denrer

Instrument (รุ่น Basic) ห้องปฏิบัติการบำบัดน้ำเสีย บริษัท โกลบอล ยูทิลิตี้ เซอร์วิสเซอวิจ จำกัด นิคม อุตสาหกรรมลาดกระบัง

การคำนวณเปรียบเทียบหน่วย ppm. และมิลลิกรัมต่อลิตร

ppm. คือ หน่วยวัดความเข้มข้นของสารละลาย หมายถึง จำนวนส่วนของสารในล้านส่วนของสารละลาย ใช้เป็นหน่วยวัดความเข้มข้นของสารละลายที่เจือจางมาก

$$\text{ppm.} = \frac{\text{น้ำหนักสาร (g} \times 10^6)}{\text{ปริมาตรของสารละลาย (cm}^3)} \quad \text{①}$$

แทนค่าใน ①

$$\text{ppm.} = \frac{(\mu\text{g} / 10^6) \times 10^6}{\text{cm}^3}$$

แปลงหน่วย $\mu\text{g} \rightarrow \text{g}$

$$\therefore \text{ppm.} = \frac{\mu\text{g}}{\text{cm}^3} = \frac{\mu\text{g}}{\text{ml}}$$

$$\therefore \text{ppm.} = \frac{\text{mg}}{\text{dm}^3} = \frac{\text{mg}}{\text{Lit (ลิตร)}}$$

$$(1 \text{ mg} = 1,000 \mu\text{g})$$

(Lenore S. Clesceri, Arnold E. Greenberg and Andrew D. Eaton. 1990 : 150-155)

ตารางที่ 6.19 แสดงการเจือจางน้ำตัวอย่างเพื่อหาค่า BOD

Percent Mixture		Direct Pipeting	
% Sample	BOD Ranges	ml. Sample	BOD Ranges
0.01	20,000-70,000	0.02	30,000-105,000
0.02	10,000-35,000	0.05	12,000-42,000
0.05	4,000-14,000	0.10	6,000-21,000
0.10	2,000-7,000	0.20	3,000-10,500
0.20	1,000-3,500	0.50	1,200-4,200
0.50	400-1,400	1.00	600-2,100
1.00	200-700	2.00	300-1,050
2.00	100-350	5.00	120-420
5.00	10-140	10.00	60-210
10.00	20-70	20.00	30-105
20.00	10-35	50.00	12-42
50.00	4-14	100.00	6-21
100.00	0-7	300.00	0-7

(วันชัย สุทธิคุณ. 2544 : 3)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายพรรณภ โคตรศรี
วัน เดือน ปี เกิด	19 ตุลาคม 2496
สถานที่เกิด	อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	41/1 หมู่ 6 ตำบลวัดแก้ว อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดหนองอ้อ ตำบลบ้านสิงห์ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2524 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี พ.ศ.2535 สำเร็จการศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต จากวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี พ.ศ.2545 สำเร็จการศึกษา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง